

MAGYAR AGRÁR- ÉS ÉLETTUDOMÁNYI EGYETEM

KÖRNYEZETTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

PANNON MESZES HOMOKI GYEPEK TÖBB SZEMPONTÚ VIZSGÁLATA

DOKTORI ÉRTEKEZÉS

DOI: 10.54598/002030

PÉTER NORBERT

Gödöllő

2021

A doktori iskola

megnevezése: Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Környezettudományi
Doktori Iskola

tudományága: környezettudomány

vezetője: **Csákiné Dr. Michéli Erika**
egyetemi tanár
MATE, Környezettudományi Intézet

Témavezető: Dr. Penksza Károly
egyetemi tanár
MATE, Növénytermesztési-tudományok Intézet, Növénytan
tanszék, Agrobotanika csoport

Az iskolavezető jóváhagyása

A témavezető jóváhagyása

1. Tartalomjegyzék

1. Tartalomjegyzék	3
2. Bevezetés	4
Célkitűzések.....	6
4. Irodalmi áttekintés	8
5. Anyag és módszerek	16
5.1. A nyílt homoki gyepek	16
5.2. A nyílt és záródó homoki gyepek cönológiai vizsgálata	18
5.3. Biomassza vizsgálatok.....	19
5.4. Talajtani vizsgálatok.....	22
5.5. Mintavételek és értékelési módszerek	22
6. Eredmények	25
6.1. Taxonómiai eredmények.....	25
6.2. A nyílt homoki gyepek vizsgálati eredményei	27
6.2.1. A nyílt homoki gyepek cönológiai vizsgálati eredményei	27
6.2.2. A nyílt homoki gyepek talajtani vizsgálati eredményei	34
5.4. Az egyes vegetációtípusok biomassza vizsgálatának összehasonlító elemzése	43
7. Értékelés.....	50
8. Új tudományos eredmények.....	55
9. Összefoglalás	56
10. Summary	58
11. Köszönetnyilvánítás	63
12. Irodalom.....	64
12. Mellékletek.....	81

2. Bevezetés

A *Festuca* fajok meghatározása egy fontos kérdés. A jelen kutatás elsősorban a nyílt homoki gyepekre irányult, de a potenciálisan előforduló *Festuca* fajok és az irodalomban szereplő taxonok ellenőrzése is feladattá vált. A *Festuca* fajok a társulások domináns fajai és egyben a cönoszisztematikai rendszer kulcs taxonjai is. Vizsgálatunk ezért is fontos.

A *Festuca* nemzetség körülbelül 200 fajt számlál (Šmarda 2006, 2008, Šmarda és Kočí 2003, Šmarda et al. 2007, 2008), ami a hazai klimatikus körülmények között a gyeptársulásaink meghatározó domináns és karakter fajai is (Borhidi 2003, Borhidi et al., 2012), de egyben értékes takarmánynövényként is jelentősek (Tasi 2003, 2011, Szemám 1994/1995). A *Festuca* fajok meghatározása ugyanakkor sokszor nem egyszerű feladat, amit még a fajok, taxonok nagymértékű variabilitása is nehezít. A veresnadrág (áljuh csenkesz) csenkesz (*Festuca pseudovina*) például az északi féltekéről egészen Ausztráliáig jutott, ahol fontos takarmánynövényé vált az idők során (Danert et al. 1976). A *Festuca* fajok első leírásai morfológiai hasonlóságok alapján történtek (Host 1802, Thaisz 1905, Sent Yves 1928, Hackel 1882), ugyanakkor a szövettani és genetikai vizsgálatok során jelentős eltérések mutatkoznak (Simon 1992, 2000, Penksza 2009).

A rendszertanilag igazán problematikus csoport taxonjai Hackel (1882) művében a *F. ovina* körül, és azon belül is a *Festuca sulcata* gyűjtőcsoportban található. A taxonok közül különösen azok érdekesek, melyeket sok szerző intraspecifikus taxonokat tárgyal (*Festuca stricta*, *Festuca wagneri*, *Festuca javorkae*). A potenciálisan felvetett, de nem igazolt, elméleti szülőfajaik: *Festuca rupicola*, *Festuca valesiaca*, *Festuca pseudovina*, illetve *Festuca vaginata*, *Festuca pallens*, *Festuca csikhegyensis*. A *Festuca ovina* csoport fajainak meghatározását az is nehezíti, hogy ezen taxonok sokszor csak méretbeli különbségeik alapján választhatók el egymástól (Soó 1951, 1955, 1964, Csányi és Horánszky 1973, Horánszky 1969, 1970, Pils 1985, Penksza 2009, 2019, Penksza et al. 2019). A levelek szövettani felépítése a flóraművekben és a határozókban a fajok elkülönítésekor használt kulcsok alapja. A levélkeresztmetszetek alapján a hazai szálas levelű fajok három csoportja választható el (Simon 1992, Penksza 2000a, 2000b, 2003a), de a csoportban az utóbbi időben kisebb csoportok különíthetők el (Pawlus 1985, Penksza 2009, 2019, Schwarzová 1967). Az átmeneti formát mutató formák közé soroljuk a hibrideredetűként nyilvántartott taxonokat (*Festuca stricta*, *Festuca wagneri*), bár a köteges szklerenchimájú fajok is mutatnak olykor

átmeneti formát (Penksza 2009). Különleges helyet foglal el a *Festuca javorkae*, melyet Májovský (1962) írt le. A fajleírás alapján a taxon a levél szövetei felépítése, szklerechimázottság alapján szintén átmeneti szöveti formát mutat. A típuspéldányok alapján Penksza (2000a) pontosította, amire szükség volt. A fajok kromoszómális feldolgozásával is több munka foglalkozott (Baksay 1957, Pils 1985, Horánszky et al. 1971, Penksza et al. 2019), ami sok segítséget ad az elkülönítéseknél.

A fajok azonosságát vagy különbözőségét a genetikai távolságok, a genomiális eltéréseik mutatják meg igazán. Legrészletesebb molekuláris vizsgálati eredmények eddig főleg a gazdasági szempontból fontos vagy a termesztésbe vont *Festuca* fajokra készültek el. A természetes flóra taxonjaira vonatkozó eredmények is vannak ugyan, a hazai fajok esetében Galli et al. (2001, 2006) és Bauer et al. (2003) közöl erre vonatkozó adatokat, de ezen a téren számos kutatás várható és szükséges is. Legújabban is történtek megállapítások, taxonómiai tisztázások a *Festuca vaginata* csoportra vonatkozóan (Penksza 2020b, 2020c, Penksza et al. 2019,). Tovább bonyolítja még a meghatározást a taxonómiai bélyegek környezetfüggősége, a változatos ploid szint, és a fajok többségében idegentermékenyülő mivolta (Verseczki és Wichmann 2003, Penksza et al. 2019, 2020a, 2021).

A *Festuca* nemzetség fajai Magyarországon is jelentősek, ezen túl a vegetáció meghatározó fajai olyan élőhelyeken, ahol a legtöbb növényfaj számára már túl szélsőségesek a körülmények (Borhidi et al. 2012). A különböző felmérések is kimutatták, hogy a csenkeszek élőhelyei, az úgynevezett gyenge termőképességű gyepek, ameli kategóriába sorolható a hazai száraz gyepterületek 65%-a, (Tasi 2020, Tasi et al. 2016, Halász et al. 2014, 218) és szinte minden esetben nagymértékű természeti értéket képviselnek, sokféle rovarnak, kisemlősnek, hulllőnek is élőhelyet biztosítanak (Vinczeffly 2004, Tasi et al. 2013, Halász et al. 2017, 2018).

A természetes és természetközeli állapotú száraz gyepek gazdálkodási szempontból is kiemelt jelentőségűek (Tasi 2003, 2011). Az élelmiszertermelés döntő többségben ezekben a növényzeti típusokban, vegetációs zónákban történik. Jelentős elterjedésüket a tájhasználat, az erdőirtás és legeltetés is nagyban befolyásolta.

A természetközeli állapotú száraz gyepek területe már a 18. századtól kezdve csökkenő tendenciát mutat, kiterjedésük mára jelentősen lecsökkent (Haraszi 1973, Kárpáti 2001, Tasi 2003, 2011). Ezen területek állapotának romlása napjainkban egyre gyorsuló ütemben valósul meg. Ennek okai a művelésmódokban, művelési ágakban történt változások, a túlhasználat, a melioráció és a fragmentálódás, mely a vegetációs egységek felbomlását

jelenti. A 19. században hazánk mai területének mintegy 30%-a tartozott a gyep, illetve legelő művelési ágba, ma ez az érték megközelítőleg 15% (Tasi 2003, 2011).

Számos száraz gyep állomány csak nálunk fellelhető, védendő társuláshoz tartozik, itt lelhetünk rá legértékesebb reliktum és endemikus növényfajainkra. Mivel a *Festuca* fajok jelentik klímazonánk gyep társulásainak cönoszisztematikai vázát (Soó 1963, Borhidi 2004, Borhidi et al. 2012), ezért a száraz gyepék szerkezetének, fajkészletének természetes vagy természetközeli állapotban való fenntartása természetvédelmi szempontból is nagy jelentőségű (Simon 1992, Tardy 1994).

Célkitűzések

Dolgozatom elsődleges célja volt a Kárpát-medencében, elsősorban a Duna-menti meszes homoki területeken, található *Festuca* fajokkal rendelkező gyepék cönológia elemzése, adatok szolgáltatása a cönoszisztematikai korrekcióhoz és potenciális gyepgazdálkodási felhasználási lehetőségek felvázolása. A vegetáció egységeben található minden *Festuca* taxon pontos arányának megadása, az új taxonként előkerülő egyedek identifikálása volt az első lépés.

Ennek megfelelően három célcsoport körül alakult a vizsgálat.

1: A nyílt homoki gyepék elemzése. A *Festuca vaginata* és *F. pseudovaginata* gyepék elemzése, valamint a bizonytalan megítélésű *F. wagneri* dominanciájú vegetáció típusok összehasonlító vizsgálatai. Ezen belül cél volt, hogy a vizsgált gyepék, melyek kiterjedése jelentős, gazdasági, gyepgazdálkodási szempontból mennyire és mire hasznosíthatók? Milyen az ott létrejött biomassza mennyisége A Kárpát-medence központi alföldi területén kérdés, hogy a jelen vegetáció kép mennyire tükrözi az eredeti, természetes növényzetet? Vannak-e bizonyítékok arra vonatkozóan, hogy eredetileg erdő, erdős foltok is voltak a területen? A jelenleg gyep vegetáció árulkodhat-e az eredeti erdő, erdős sztyepp jellegről? Cél volt annak a megállapítása is, hogy a jelenlegi állapota, fajösszetétele, és a talajtani adatok között milyen párhuzam vonható??

2: A nyílt és a záródó gyepék elemzése. Megválaszolendő kérdésként merült fel, hogy a *Festuca wagneri* is előfordul-e még ezekben a gyepekben, megtalálható-e még a kisalföldi és a csallóközi területen, valamint a *Festuca javorkae* valóban megtalálható-e a térségben? A munkában lehetőség volt annak a kérdésnek a feltevésére, hogy mely vegetáció típusok a

legdiverzebbek és a gyeprestaurációs munkák után hogyan alakul a fajösszetételük. A *Festuca vaginata* gyepek közül példaként a györszentiváni mintaterületen a gyeprestaurációs munkák során kialakított gyepek mennyire hasonlít fajösszetételében és fajszámát tekintve a természetközeli mintaterületével.

3: A cönológiai összetétel és a biomassa összehasonlító elemzése során az előzetes biomassa vizsgálatokat nyílt és záródó gyepekben is elvégeztünk, arra keresve a választ, hogy a keletkezett zöld biomassa mennyisége milyen gazdasági tevékenységhez (kaszálás, legeltetés) lesz alkalmas. Ha a legeltetésre lesz alkalmas, akkor az a kérdés, hogy milyen állattal történjen a legeltetés?

4. Irodalmi áttekintés

A nyílt homokpusztagyepék (*Festucion vaginatae*) legfontosabb állományalkotó faja a homoki csenkesz (*Festuca vaginata*). A nyílt homoki gyepekben irodalmi adatok alapján (Soó 1955, 1973a, 1973b, Borhidi 2003, Borhidi et al. 2012) olyan fajok is előfordulnak, amelyek nagyon hasonlítanak a *Festuca vaginata* fajra. Ebbe a körbe tartozik a *Festuca dominii* is, aminek a megítélése tisztázásra szorult, hiszen még a fajleírás után sem volt a taxon megítélés egyértelmű, a cönológiai helyzete viszont úgy tűnt, hogy nagyon is fontos. A taxonra vonatkozóan Soó (1955, 1963, 1973a, 1973b, 1980), Šmarda és Kočí (2003) és Šmarda et al. (2007) szerint *Festuca vaginata* subsp. *dominii* (Krajina) P. Šmarda, de Šmarda et al. (2007, 2008) szerint *Festuca psammophila* subsp. *dominii* (Krajina) P. Šmarda. Végül alapos morfológiai vizsgálatok után Šmarda et al. (2007) tisztázta a faj taxonómiai helyzetét, és a *Festuca psammophila* alfajaként értékeli, *Festuca psammophila* subsp. *dominii* (Krajina) P. Šmarda néven. Ez az alfaj rövidebb szálkával rendelkezik (0,1-0,2 mm), mint a valamivel hosszabb szálkás (0,2-0,4 mm) *Festuca psammophila* subsp. *psammophila* (Čelak.) Fritsch alfaj. Utóbbi taxon Észak-Európa erdei fenyeveiben található meg, így a pannon régióból nincs adata az irodalomban (Šmarda et al. 2007, Penksza et al. 2019, Penksza 2020a, 2021a, 2021b).

A következő problematikus taxon a *Festuca javorkae*. A csallóközi (Szlovákia) területéről leírt *Festuca javorkae* herbáriumi típuspéldányoknak a morfológiai és szövettani vizsgálata elkészült, és ennek során sikerült kiegészíteni az eredeti fajleírás szövettani eredményeit, és tisztázni a faj nomenklatúrai helyzetét is (Penksza, 2000a, 2000b). Erre azért is szükség volt, mert a szlovák irodalomban sem egységes a róla kialakított kép, ráadásul Dostal (1989) művében a *Festuca javorkae* (Domin 1930), mint a *Festuca májovszky* szinonímája szerepel. Molekuláris vizsgálatokat Galli et al. (2001, 2006) és Šmarda et al. (2007, 2008) is végzett, a *Festuca javorkae* faj ploiditási szintjét később Šmarda et al. (2007) állapította meg és kiderült, hogy a faj tetraploid, szemben a *Festuca rupicola* fajjal, ami hexaploid. Penksza et al. (2020a, 2020b, 2020c, 2021a, 2021bb) is megerősítette azt az adatot.

A meszes területeken a *Festuca vaginata* alkot társulásokat *Festucion vaginatae* Soó 1929 asszociációcsoportként, a Fekete-tenger nyugati partjaitól a Duna völgyén a pannóniai medencéig, így pontus–pannóniai elterjedésű. A hat társulást tartalmazó asszociáció csoportban a legkiterjedtebb bennszülött asszociáció a *Festucetum vaginatae* Rapai ex Soó

1929 em. Borhidi 1996 (Borhidi et al. 2012). Az aktualitását az is adta, hogy a hazai adatok alapján a meszes homoki területeken a *Festuca vaginata* vagy *Festuca vaginata* subsp. *vaginata* az egyeduralkodó, és a savanyú homoki területeken Borhidi et al. (2012) szerint a *Festuca dominii* (pl. Belső-Somogy, Uzsa, Ipoly-völgy, Fenyőfő). A *Festuca vaginata* helyzetét Penksza (2019) és Penksza et al. (2019) tisztázta, és feltárta, hogy a *F. dominii* taxon nem fordul elő hazánkban.

Ezen túl a kérdéses fajok közül a tecei csenkesz (*Festuca pseudovaginata*) is tisztázódott, ami szintén egy a külső toklászon hosszú szálkát viselő faj, és a cönológiai helyzetének elemzése során egy új trsulás is leírásra került (Penksza et al. 2021b). A faj endemikus a Kárpát-medencében és elsősorban a Kiskunság területén található meg állománya (Penksza et al. 2018, 2019).

A zártabb homoki területekről *Festuca wagneri* került leírásra, aminek cönológiai helyzetére vonatkozóan Pócs (1954) tett megállapításokat és a homoki sztyeppréf fajaként tartotta nyilván. A faj állományai elsősorban szintén a Kiskunság területén található meg (Csáky 2018, Penksza és Szerdahelyi 2001).

A csenkeszek leírása során a levél szöveti bélyegei nagyon fontosak, ez alapján különböztethetők meg pl. a pusztai csenkesz (*Festuca rupicola*) alakkörbe tartozó fajok (*F. rupicola*, *F. pseudovina*, *F. valesiaca*, *F. javorkae*), melyek között főleg méretbeli eltéréseket találunk (Soó 1955, Csányi és Horánszky 1972, Horánszky 1969, 1970, Pils 1985, Penksza 2000a, 2000b). Az egyes *Festuca* fajok különböző alakjairól kézikönyveiben Soó (1973a, 1973b, 1980) adott részletes útmutatást. A magyar flóraművek, a szomszédos országok, valamint a Flora Europaea a vizsgált és a közeli fajok morfológiai bélyegeinek kritériumai különböző mérettartományokat érintenek (Jávorka 1925, Soó 1951, Soó és Jávorka 1951, Tutin et al. 1980, Simon 1992, Penksza 2003a, 2003b, 2005, 2009), egységes megállapodás híján ugyanazon fajról akár több különböző faj is meghatározható. Horánszky részéről történtek törekvések sztenderdek megállapítására arra vonatkozóan, hogy egy buga mely pontjain érdemes a méréseket elvégezni (Horánszky 1969, 1970, Penksza és Engloner 1999/2000). Wilkinson és Stace (1991) a Brit-szigetek *Festuca ovina* körét részletesen tanulmányozták, egységesítették a buga morfológiai paramétereinek, mérésének módszertanát. Eszerint például a füzérke hossza száлка nélkül értendő. A klasszikus taxonómia a külső morfológiai, a belső anatómiai és fenológiai tulajdonságokon alapszik, ugyanakkor ezeket a környezeti tényezők erősen módosíthatják. Az utóbbi időben megjelent molekuláris genetikai módszerek kiküszöbölik a környezeti tényezők hatását, ezek hatalmas előrelépést tesznek lehetővé a csak ezekkel a módszerekkel szétválasztható szálaslevelű fajok

esetében (pl. *Festuca ovina* agg.). Az *ovina* csoport később több egységre lett elkülönítve. Pawlus (1985) a nemzetségen belül több új series-t különített el felbontva a *F. ovina* agg. csoportot, közöttük a *F. trachyphylla* series-t is, amelybe 3 fajt sorol: *F. trachyphylla* (Hack.) Krajina, *F. macutrensis* Zapalowicz, *F. duvalii* (St-Yves) Stroh.

Maria Pawlus a *Festuca* nemzetségen belül 2 új series-t különített el. Az egyik a *Psammophila* series, amelybe a következő fajokat sorolta: *F. polesica* Zapal, *F. vaginata* W. et K., *F. psammophila* (Hack. ex Celak) Fritsch és *F. pallens* Host. Ezt Šmarda és munkatársai kiegészítették a *F. pseudovaginata* Penksza és a *F. glaucina* Stohr fajokkal. A kérdés az, hogy ezen fajok közül hazánk területén melyek fordulnak elő? Két kérdéskör is izgalmas. Az egyik a *Festuca pallens* alakkörhöz tartozik, hogy mely típusa él nálunk. A másik, hogy a *F. psammophila* taxon megtalálható-e hazánkban? Ezentúl ebbe a csoportba tartozik a *F. dominii* is, amit Krajina fajoként írt le, és a taxonómiai megítélésén túl az európai homoki vegetáció szerveződésében betöltött szerepe miatt is jelentős. A hazai viszonyok között Borhidi szerint a *F. dominii* egyeduralkodó a savanyú homoki területeken. Šmarda és munkatársai viszont tisztázták a faj taxonómiai helyzetét, és a *F. psammophila* alfajaként értékelik, *F. psammophila* subsp. *dominii* (Krajina) P. Šmarda néven. Irodalmi és herbáriumi lapok ellenőrzésébe kezdtünk, valamint terepi vizsgálatokat folytatunk elsősorban a *Festuca vaginata* alakkörhöz tartozó taxonok további tisztázása érdekében (Penksza 2020ab, 2020).

A hazai kutatások során egyéb fajok is előkerültek, elsősorban vetett gyepekből, de természetes állományalkotó fajoként is (Penksza et al. 2019, 2020a, 2020b). Ebbe a csoportba tartozik a *Festuca brevipila* is. Wilkinson et al. (1988) szerint főként a brit irodalom évtizedekig tévesen *F. longifolia* Thuill.-ként kezelte a *F. brevipila* (Tracey) taxont a *F. lemanii* (Bastard) taxonnal együtt. A tanulmányában már felmerül, hogy a *F. trachyphylla* (Hack.) Kraj. és a *F. brevipila* szinonim, bár a *F. trachyphylla* megnevezés, elsősorban a cönológiai munkák miatt a jelen időszakig megtalálható (Budak et al. 2004, Lonati és Lonati 2007, Stukonis et al., 2010, 2015). Šmarda et al. (2008) munkájukban a *F. trachyphylla* taxont érvényesen *F. brevipila* néven kezelik. A faj uralkodóan Észak-Európa erdei fenyeveseiben, homok területeken fordul elő (Šmarda et al. 2003, 2007), bár Wilkinson et al. (1988) szerint Nagy-Britanniában is számos helyen előfordul. Dąbrowska (2012, 2013) szerint más homoki élőhelyeken (homokdűnék, xerotherm homoki gyepek) is gyakori lehet, köszönhetően annak, hogy morfológiai bélyegei alapján igen variábilis, széles ökológiai spektrumot elviselő faj. Különböző, de első sorban mészszegény élőhelyekről jelzik a taxont. Több forrás szerint gyakori a *Koelerio-Corynephoretea* társulásban (Rüsiņa 2003, Löbel Dengler 2007, Gugnacka és Adamska 2010), illetve a *Spergulo-vernalis Corynephorum*-ból (Kaczmarek et al. 2015).

Böhnert és Reichhoff (1978) a *Koelerion-Glaucae*, Fisher et al. (1995) a *Sileno otites-Festucetum*, Nienartowicz et al. (2015) a *Potentillo-Stipetum* asszociációban írtak le jelentős állományt. Kovár (1980) is társulásalkotó fajként jellemezte. Di Pietro (2011) a *Viola pseudogracilis-Koelerietum splendidis* ass. nov. hoc loco társulás karakterfajaként írja le. Stace et al. (1992) részletesen vizsgálta a *Festuca ovina* agg. morfológiai jellegzetességeit, amelybe a *F. brevipila* taxon is be volt sorolva. A taxon széles körben vizsgált és kutatott. Stukonis et al. (2015) vizsgálatai során az ISSR ujjlenyomatot elemezve hasznos segítségnek bizonyult a *F. brevipila* biztos elkülönítésében a többi rokon vékony levelű fajtól. A különféle változatok sejtmembránjának összetevői Wu et al. (2017) miatt biomarkereként is használhatók a hőtolerancia megállapítására.

A *F. brevipila* fajt gyepesítéskor is szívesen alkalmazzák (Stukonis et al. 2010), és fajtái közül különösen a „Borvina” bizonyult hatékonynak. A faj egyre szélesebb előfordulásához az is hozzájárul, amit Von der Lippe és Kowarik (2008) megállapította, hogy igen könnyen terjed a városokból kifelé történő közlekedéssel az európai kontinensen, de szintén terjed az USA területén is, ahol inváziós fajként (Swearingen és Barger 2016) van nyilvántartva, amit segít, hogy erős kompetíciós képességű (Lachmuth et al. 2011). Smiley et al. (2014). szerint pedig a *F. brevipila* köztesgazdaként is szolgálhat több kártevő fonálféreg-faj számára, amelyek az USA mezőgazdaságában gondokat okoznak.

Molekuláris vizsgálati eredmények elsősorban a termesztésbe vont *Festuca* fajokra állnak rendelkezésre. RFLP markerek alapján genetikai kapcsoltsági térképet készítettek a *F. arundinacea* fajra (Xu et al. 1991, 1995, Xu és Sleper 1994) és bizonyították, hogy a *F. arundinacea* ‘P’ genomja a *F. pratensis*-ből származik (Chen et al. 1998, Crowder 1958). A *Festuca* fajok filogenetikai kapcsolatait vizsgálták fehérjeelektroforézis (Bulinska-Radomska és Lester 1985a, 1985b, 1986, 1988, Charmet és Balfourier 1994), kloroplaszt DNS restrikciós elemzés (Darbyshire és Warwick 1992, Lehvaslaiho et al. 1987, Torrecilla et al. 2003), RAPD (Stammers et al. 1995, Galli et al. 2001), RFLP (Charmet et al. 1997, Xu és Sleper 1994) és ITS rDNS (Charmet et al. 1997, Gaut et al. 2000, Torrecilla és Catalán 2002, Torrecilla et al. 2003) technikák felhasználásával Bauer et al. (2003) vizsgálatai alapján a *Festuca javorkae*, már meglehetősen közel áll a *Festuca rupicola* egyedeihez, morfológia sajátosságaiban is hasonló, de mégis elkülönül a PAL1 primer 800 bp méretű fragmentuma alapján. Tehát Májovský (1962) munkássága és a típuspéldányok alapján történő szöveti tisztázás (Penksza 1999) érdekében gyűjtött egyedek molekuláris szinten igazolhatóan külön fajt jelentenek.

Penksza et al. (2021b) a *F. pseudovaginata* gyep típust új társulásként írta le, külön választva a természetközeli és a jelentős zavarás után megjelenő típust. A két növényzeti típus fajkészletét a környezeti tényezők, elsősorban az antropogén hatások alapvetően befolyásolják. A faj megjelenésének magyarázata lehet az is, hogy eltérő gyeptípusok a szukcesszió különböző stádiumait képviselik: míg nyílt homoki gyepekben a *pseudovaginata* dominálta gyepek az erdő-szeriesz egyik dinamikus állomásának tekinthetők, addig a *F. vaginata* gyepek klimax stádiumban vannak. A *Festuca pseudovaginata* a vizsgálatok alapján megtalálható az eredeti nyílt vegetáció típusaként és szélesebb körben a vegetáció típus degradált stádiumaként is (Penksza et al. 2021b).

A vizsgálat sorozatom a kiinduláskor elsősorban a Budapest határában lévő homoki gyepek vizsgálata és az ottani vegetáció változását célozta meg, valamint ennek a térképezése volt a cél. Ekkor a talajtani háttér elemzése is cél volt, de az elemzés kiszélesedtek ugyan, de egyik kulcspontja továbbra is ez a terület maradt. Budapesten a nagyarányú emberi jelenlét mellett is igen sok, bár egymástól döntően elszigetelt élőhely-fragmentumon maradtak fenn értékes növénytársulások, melyek – különösen a homoki gyepek – kiemelkedő fajdiverzitásúak és ritka, endemikus fajok élőhelyei is. A vizsgált területen 2006-tól hosszú távú élőhelyrekonstrukciós munkák folynak, amelyek célja az inváziós fás fajok visszaszorítása a területen és a homoktövis élőhelyének biztosítása, valamint a gyepfragmentumok hosszútávú megőrzése és természetes homoki gyep kialakítása. A tevékenységet a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület Budapesti Helyi Csoportjának önkéntesei, valamint oktatási intézmények diákjai segítségével, a Fővárosi Önkormányzat hatósági engedélyének bekérése mellett végzik. A beavatkozások során a mechanikai sarjleveréseken túl vegyszeres sarjleszárítások is történtek (Bajor et al. 2016, Penksza et al. 2020a, 2020b, 2020c, Penksza et al. 2021). A kezeléseket mellett kiemelt fontosságú volt a területen előforduló érzékeny, ritka vagy törvényi oltalom alatt álló növényfajok megőrzése és állományuk lehetőség szerinti gyarapítása. A kezeléseket, a beavatkozások tervezése úgy történt, hogy azok a még meglévő magterületektől fokozatosan kifelé haladjanak, kiemelt figyelmet fordítva arra, hogy egy-egy beavatkozás során ne legyen egyszerre nagy felület megnyitva, a gyom- és az inváziós fajok gyors terjedésének (Bajor és Penksza 2011, 2012, 2015).

Bajor et al. (2013, 2016) a beavatkozások hatását vizsgálta. Az elemzések során 7 mintaterületen 10-10 állandó kvadrátban rögzített cönológiai felvétel elemzésével végezték el, így 14 évre visszamenően tudtak adatokat szolgáltatni az élőhely-rekonstrukció hatásáról. Az elmúlt évek során a szisztematikus tervezésnek köszönhetően a vizsgált élőhelyfragmentumon

hozzávetőlegesen 9 hektárnyi területet sikerült megnyitni. Ezzel jelenleg a védett területrészt teljes egészének több, mint 40%-a ismét gyepterületté válhatott. A változások jobb megértéséhez azokat térképesen is ábrázoltuk, illetve összevetettük a terület talajtani adataival is. A terület központi részén, ahol mindvégig természetes nyílt homoki gyepp volt, az uralkodó pázsitfű faj a *Festuca vaginata*. A cserjeirtott területeken viszont a domináns *Festuca* faj a *Festuca pseudovaginata* volt (Penksza 2003b). A területen egy harmadik fajt is sikerült felfedezni (Penksza et al. 2020a) a *Festuca tomanii* taxont.

A pannon zónában jelen vegetáció természetes jellege, eredeti volta nem mindig egyértelmű (Borhidi et al. 2012). A természetes vegetáció jellemző fajai és a specialista taxonok megléte utalhat az eredeti növényzetre, de a hosszú évszázadokon keresztül lezajlott vegetáció változások jelentősen megváltoztatták a vegetáció eredeti képét, amit erősen átalakít a pannon homoki gyepp-erdőössztyepp legfőbb jellemzője, a mozaikosság (Molnár et al. 2012). A Kelet-Európa egészre jellemző zonális elrendeződése a talajtípusoknak, a klímának és a Kárpát-medence vegetációjának kialakulásakor teljesen felbomlik, és mozaikos táj veszi át a helyét (Saláta 2009, Saláta et al. 2009a, 2009b, 2011, 2013, 2017, Varga és Bölöni 2009, Varga et al. 2011, Molnár et al. 2008, 2012, Molnár és Botta-Dukát 1998, Mucina et al. 2016), ezért mozaikosan találhatunk számos vegetációtípust, így a homoki sztyeppréteket, nyílt homokpusztagyepeket, homoki borókás-nyárasokat, homoki erdőket is.

A magyarországi gyepekben is csökken a biodiverzitás, hasonlóan az európai tendenciákhoz, ami a mezőgazdasági tevékenységen kívüli területeken, és természetes vegetáció típusokra is jellemző (Bakker 1985, 198, Bakker és Berendse 1999, Bischoff et al. 2005, Valkó et al. 2011, 202, 2016a, 2016b, Tasi et al. 2013, 2014, Halász et al. 2016, Catorci 2006, 2007a, 2007b, 2009, 2011). A legelők esetében a túllegeltetés vagy a teljes felhagyás okozhat fajszám- és diverzitás csökkenést, amely gyakran a gyepek fitomassza viszonyainak megváltoztatásán keresztül fejt ki hatását (Guo 2007, Kelemen et al. 2013, Szentes et al. 2007, 2009a, 2009b, Penksza et al. 2013). Ezért ökológiai és természetvédelmi szempontból is elengedhetetlen a fitomassza és a fajszám kapcsolatának vizsgálata természetes gyepekben (Bálint et al. 2014, Penksza et al. 2013, Schaffers 2002, Deák et al. 2011, Török et al. 2010, 2011, 2018).

A hazai biomassza vizsgálataiban korán megkezdődtek. Précsényi (1975), Antal Huzsvai (2007), Antal és Juhász (2008) a növényzet biomassza termelését vizsgálták. Précsényi (1975) a magyarországi legelők egyik jellemző társulását a *Potentillo-Festucetum pseudovinae*-t elemezte, mely a *Salvia-Festucetum rupicola* leromlásaként alakul ki. A közlemény 15 magyarországi rét-legelő (9 szárazfekvésű legelő, 2 szikes pusztai legelő, illetve rét, 3

mocsárrét és 1 kaszálórét) talajszint alatti és feletti növényi részei arányának változását ismerteti. Az arány minden társulásban meghaladta az egyet, vagyis a gyökérzet súlya minden esetben nagyobb volt, mint a talajszint feletti részeké. A szikes gyepek műtrágyázási kísérletével számos kutató foglalkozott. Antal és Juhász (2008) legelők gyepprodukciónak vizsgálta a legelési idénynek megfelelően a területet több, jól elkülöníthető termőhelyre bontva. Szoros összefüggést állapítottak meg a terület termőhelyi adottságai, a legelés és a gyeptömeg között. Kelemen et al. (2013) példaértékűen széles körben vizsgálta a hortobágyi szikes és löszgyepeket. Az eredményeik a földfelszín feletti fitomassza és a fajszám közötti szoros kapcsolatot mutatta ki. A fajgazdagság maximumát 750 g/m^2 földfelszín feletti fitomasszával állapították meg (Kelemen et al. 2013).

Kelemen et al. (2013) részletesen foglalkozik a biomassza és a gyepek fajdiverzitás közötti összefüggéseivel. A megállapítása több eredményhez hasonlóan, hogy a fitomassza mennyiségét a zavarás befolyásolja (Cornwell és Grubb 2003). A kismértékű zavarások a biomassza mennyisége a produktivitásától függ. A gyepek produktivitását és a fajgazdagságát kapcsolatban számos jellemző befolyásolhatja, például a vizsgált terület földrajzi elhelyezkedése is, de a fragmentáltság a szukcessziós állapot is, és a vizsgált növényzet típusa is (Mittelbach et al. 2001, Gillman és Wright 2006, Dolt et al. 2005, Cornwell és Grubb 2003, Bischoff et al. 2005, Mittelbach et al. 2001, Gillman és Wright 2006). Kelemen et al. (2013) is megerősített, hogy tájleptékekben (20-200 km-en belül) a leggyakrabban kimutatott összefüggés az unimodális (egy csúcsú) görbével írható le (Mittelbach et al. 2001). Az unimodális görbét először Grime (1973, 1979) publikálta a produktivitás és a fajgazdagság összefüggésének az elemzésékor. A görbe emelkedő része magyarázható a vizsgált közösség növekvő egyedsűrűségével, a talaj típusával, az avar felhalmozással is (Oksanen 1996, Tilman és Pacala 1993, Xiong és Nilsson 1999). A görbe leszálló ága pedig magyarázható a csökkenő egyedsűrűséggel, a nagymértékű avar felhalmozódással és az élőhely mozaikosságával (Oksanen 1996, Tilman és Pacala 1993, Bartha 2001, 2003, Bartha et al. 2003, Facelli et al. 1988, Facelli és Carson 1991). Kutatásunk célja éppen ezért egy olyan előzetes vizsgálat is volt, amely széles produktivitási gradiens mentén vizsgálva több lehetséges tényező szerepét igyekszik feltárni a produktivitás-fajszám összefüggés kialakulásában. Az istállózott állattartáshoz viszonyítva a legelés serkenti az anyagcserét, jobb az emésztés, felszívódás, a legelő vitaminokban gazdag, változatos aminosav összetételű növénytársulásai kedvező hatással vannak a tejtermelésre (Csukás 1952). Nagy diverzitású, természetközeli fajösszetételű gyepek telepítésével, a más gazdálkodási formák számára nem megfelelően hasznosítható termőhelyeken jó minőségű tömegtakarmányt biztosító gyepek létesíthetők. A

hazai extenzív mezőgazdálkodási rendszerek közül, mind gazdasági, mind természetvédelmi szempontból is a gyepgazdálkodási rendszereknek nagy jelentőségük van. Ezekhez a területekhez tartozik ugyanis védett növény- és állatfajaink mintegy egyharmada is és számos veszélyeztetett társulás is.

A hazai száraz gyepekre vonatkozóan is vannak kutatások, amelyek a legelőre alapozott tartást célozza meg (Hajnóczki et al. 1919, 2021, Póti et al. 2019). A minimálisan gazdaságos tejtermelési szinthez megfelelő beltartalommal rendelkező takarmányokat kell választani, ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy a kiskérődzők bendője 6-8 kg legelőfű elfogyasztását teszi lehetővé (Póti et al. 2019).

5. Anyag és módszerek

Vizsgálatok három csoportba rendezve történtek.

5.1. A nyílt homoki gyepek

A cönológia felvételek a Kárpát-medence középső alföldi részén, ÉNy-ról, D, DK felé haladva négy földrajzi egységben készítettük el. A négy területi egységben a homoki vegetáció típusok domináns *Festuca* fajai a következők voltak: *Festuca vaginata*, *F. pseudovaginata*, *F. wagneri*, amelyek alapján különítettük el a felvételeket. Ezen gyepek a következők voltak:

- 1: Kisalföld, Csallóköz,
- 2: a Kárpát-medence központi területének (Kiskunság) északi része,
- 3: a Kárpát-medence központi területének (Kiskunság) déli része,
- 4: A Kárpát-medence legdélebbi homoki területe (Deliblát) (1. ábra).

Az egyes mintaterületek felvételezése minden vegetáció típusban lehetőleg 3-3 elkülöníthető térszínen történt.

Ennek figyelembe vételével a mintaterületek, a kódokkal együtt a következők:

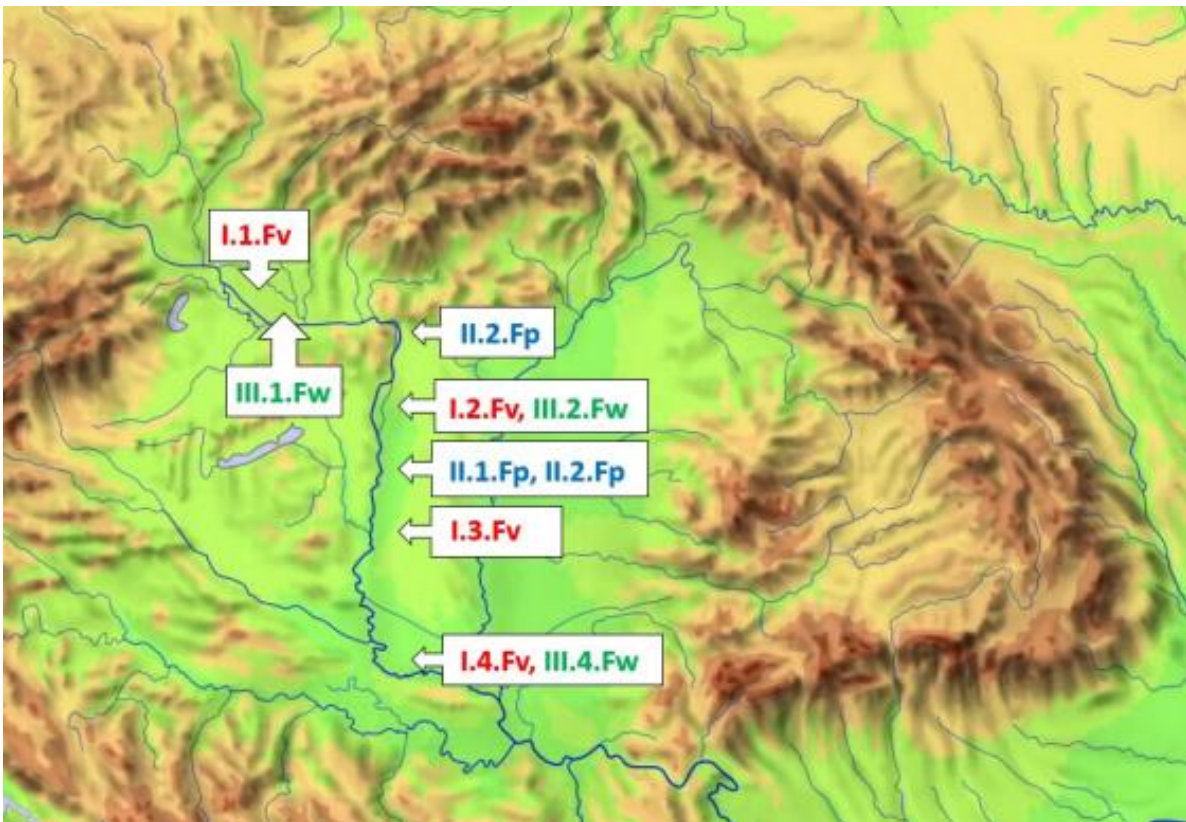
A *Festuca vaginata*, mindvégig megtalálható a Duna mentén, mind a négy földrajzi egységben előfordul. A három északi részben lehetőség volt 3-3 mintaterület elemzésére (Kisalföld: Gönyű /FvG/, Györgyszentiván /FvGy/, Csallóköz: Čenkov /FvC/, Kiskunság északi része: Kisoroszi /FvK/, Szigetmonostor /FvSz/, Újpesti Homoktövis TT /FvH/, Kiskunság déli része: Bugac /FvB/), Tázlár /FvT/, Kéléshalom /FvK/, de a Kárpát-medence déli (Deliblát /FvD/) térszínen csak 1 mintaterületen készülhettek felvételek.

A *F. pseudovaginata* csak a Kárpát-medence, ezen belül is az északi térszínen fordul elő. Itt két vegetáció típusában készültek a 3-3 mintaterületen a felvételek. Az első csoport degradált, gyomokkal telített típus volt (Kunpeszér /FpK/, Tece (Vácrátót) /FpT/, Tatárszentgyörgy

/FpT/), a másik csoport fajgazdagabb, és fa fajokat is tartalmazó típus volt (Szigetmonostor /FpSz/, Horány /FpH/, Kunpeszér /FpK/).

A *Festuca wagneri* szintén mindvégig megtalálható a Duna mentén a Kárpát-medence annon flóratartomány területén. A Csallóközben: Čenkov /FwC/ egy mintaterületen találtak meg. Kiskunság északi része: Kunadacs-Vitézsor /FwV/, Kunpeszér /FwK/, Kunadacs /FwA/, Kiskunság déli része: Bugac /FwB/), Tázlár /FwT/, Kéléshalom /FwK/ a Kárpát-medence déli (Deliblát /FwD/) térszínén is csak 1 mintaterületen készülhettek felvételek.

1.ábra A nyílt homoki gyepek cönológia felvételeinek a pontjai.

jelmagyarázat: I.1. Fv: Kisalföld (Gönyű, Györgyszentiván, Csallóköz: Cenkov), I.2. Fv: a Kiskunság északi része (Kisoroszi, Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT), I.3. Fv: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom), I.4. Fv: a Kárpát-medence déli (Deliblát), II.1. Fp: a Kiskunság északi része (Kunpeszér, Tece, Tatárszentgyörgy, II.2. Fp: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Horány, Kunpeszér), III.1. Fw: Csallóközben (Čenkov), III.2. Fw: a Kiskunság északi része (Kunadacs-Vitézsor, Kunpeszér, Kunadacs), III.3. Fw: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom) III.4. Fw: a Kárpát-medence déli része (Deliblát)

5.2. A nyílt és záródó homoki gyepek cönológiai vizsgálata

A munka során 3 mintaterületen, a Győrszentiváni Katonai Gyakorlótéren és a Gönyői Katona Lőtéren, valamint a Čenkov melletti homoki gyeppen 5 vegetáció egység lett vizsgálva. A *Festuca vaginata* állománya mind 3 területen előfordult: a Gönyői Lőtéren egy nem bolygatott eredeti, természetes gypállomány, a Győrszentiváni Katonai Gyakorlótéren egy restaurált gyepterületen kézzel felülvetett és spontán fejlődő gyeppel. Itt a gyeppel kialakításának kettős célja van, hogy természetvédelmi szempontból értékes gyeppel alakuljon ki, illetve gyeppelgazdálkodási szempontból is értékelhető növényzet jelenjen meg. Ezen túl Csallóközben (Čenkov) mellett szintén természetes gypállományát tudtuk felvételezni a *Festuca vaginata* fajnak.

A homoki sztyeppérét (*Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae* Soó 1957) növényzetét, ahol a domináns csenkesz faj a barázdált csenkesz (*Festuca rupicola*) (Soó, 1964) a Kisalföldön Győrszentivánmellett tudtuk vizsgálni. Čenkov melletti homoki gyeppen pedig a Jávorka-csenkesz (*Festuca javorkae*) állományait is tudtuk felvételezni.

A vizsgált természetes nyílt gyepekben az uralkodó faj a *Festuca vaginata* volt, a záródó gyepekben pedig a *F. rupicola* dominált. A csallóközi mintaterületen egy *F. javorkae* alkotta gyeppel is el tudtuk különíteni.

A vizsgált vegetáció egységek és kódjaik:

- 1: FvGE: *Festucetum vaginatae* eredeti mészkedvelő nyílt homoki gyeppel a Gönyői lőtéren.
- 2: FvGY: *Festucetum vaginatae* kézzel felülvetett és spontán fejlődő természetközeli gyeppel a Győrszentiváni Katonai Gyakorlótéren.
- 3: FvC: *Festucetum vaginatae* eredeti mészkedvelő nyílt homoki gyeppel Čenkov mellett.
- 4: FrGYE: *Festuca rupicola* dominálta természetes homoki sztyeppérét a Győrszentiváni Katonai Gyakorlótéren.
- 5: FjGYV: *Festuca javorkae* dominálta vetett záródó gyeppel Čenkov mellett. – jobb lenne az egy földrajzi egységhez tartozókat egymás után említeni

5.3. Biomassza vizsgálatok

A biomassza vizsgálatokhoz szükséges minták gyűjtése a Dunát követve történt a Kárpát-medence középső alföldi részén, ÉNy-ról, D, DK felé haladva négy földrajzi egységben; sorolja is fel a négyet, ne a negyedikkel kezdjen! Az első a Kisalföld volt, a Duna Tisza közén egy északi középső és egy déli területre osztattam fel a vizsgálandó régiót. A negyedik mintaterület a déli külföldi országok voltak. A szerbiai delibláti homokpuszták és ezen túl Románia területén (Balta Verde) és Bulgáriában (Vidin) is gyűjtöttünk növénymintákat (2. ábra). Az elkülönített földrajzi egységek mellett meghatározóak a következő domináns *Festuca* fajok voltak: *Festuca vaginata*, *F. pseudovaginata*, *F. wagneri*, *F. tomanii*, valamint a *F. javorkae* és *F. rupicola*, melyet összevontunk. Minden mintaterületen minden domináns *Festuca* töről és a vegyesen a területről, minden, a vegetációra jellemző és előforduló fajokkal közösen is gyűjtöttünk mintákat, ezeknél a 'kevert' megnevezést használtuk és X-szel jelöltük.

Mindezek figyelembevételével a mintaterületek, a kódokkal együtt a következők (2. ábra):

I. *Festuca vaginata* dominanciájú gyep:

Csak a domináns Festuca faj:

- GFv: *Festuca vaginata*, Kisalföld: Gönyű,
- SzFv: *Festuca vaginata*, Kiskunság északi része: Szigetmonostor,
- HFv: *Festuca vaginata*, Kiskunság északi része: Újpesti Homoktövis TT,
- BFv: *Festuca vaginata*, Kiskunság déli része: Bugac,
- DFv: *Festuca vaginata*, Szerbia: Deliblát,
- BVv: *Festuca vaginata*, Románia: Balta Verde.

Domináns Festuca faj és a vegetációs környezete:

- GFvX: *Festuca vaginata*, Kisalföld: Gönyű,
- SzFvX: *Festuca vaginata*, Kiskunság északi része: Szigetmonostor,
- HFvX: *Festuca vaginata*, Kiskunság északi része: Újpesti Homoktövis TT,
- BFvX: *Festuca vaginata*, Kiskunság déli része: Bugac,
- DFvX: *Festuca vaginata*, Szerbia: Deliblát,

-BVvX: *Festuca vaginata*, Románia: Balta Verde.

II: *Festuca pseudovaginata* dominanciájú gyepek:

Csak a domináns *Festuca* faj:

-SzFp: *Festuca pseudovaginata*, Kiskunság északi része: Szigetmonostor,

-HFp: *Festuca pseudovaginata*, Kiskunság északi része: Újpesti Homoktövis TT,

-BFp: *Festuca pseudovaginata*, Kiskunság déli része: Bugac.

Domináns *Festuca* faj és a vegetációs környezete:

-SzFpX: *Festuca pseudovaginata*, Kiskunság északi része: Szigetmonostor,

-HFpX: *Festuca pseudovaginata*, Kiskunság északi része: Újpesti Homoktövis TT,

-BFpX: *Festuca pseudovaginata*, Kiskunság déli része: Bugac.

III: *Festuca tomanii* dominanciájú gyepek:

Csak a domináns *Festuca* faj:

-SzFt: *Festuca tomanii*, Kiskunság északi része: Szigetmonostor,

-HFt: *Festuca tomanii*, Kiskunság északi része: Újpesti Homoktövis TT.

Domináns *Festuca* faj és a vegetációs környezete:

-SzFtX: *Festuca tomanii*, Kiskunság északi része: Szigetmonostor,

-HFtX: *Festuca tomanii*, Kiskunság északi része: Újpesti Homoktövis TT,

IV: *Festuca wagneri* dominanciájú gyepek:

Csak a domináns *Festuca* faj:

-BFw: *Festuca wagneri*, Kiskunság déli része: Bugac,

-DFw: *Festuca wagneri*, Szerbia: Deliblát,

-BVFw: *Festuca wagneri*, Románia: Balta Verde,

-VFw: *Festuca wagneri*, Bulgária, Vidin.

Domináns *Festuca* faj és a vegetációs környezete:

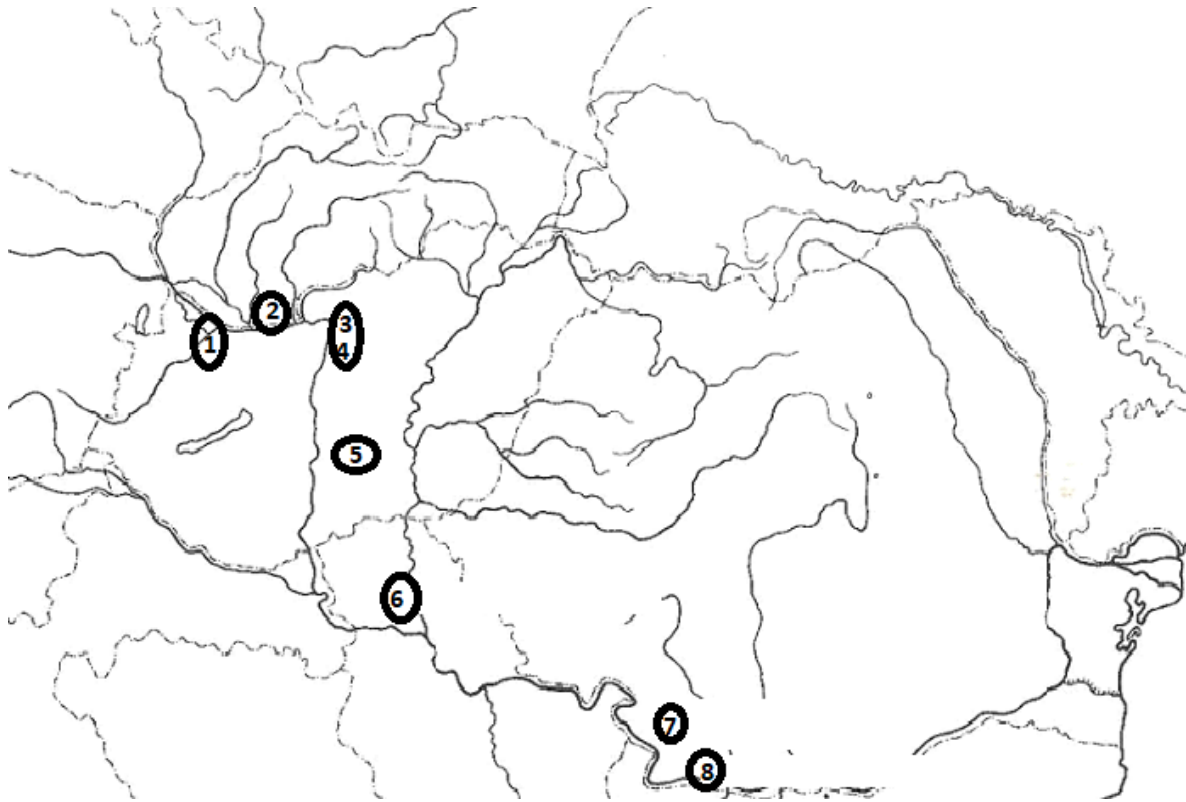
-BFwX: *Festuca wagneri*, Kiskunság déli része: Bugac,

- DFvwX: *Festuca wagneri*, Szerbia: Deliblát,
- BVFwX: *Festuca wagneri*, Románia: Balta Verde,
- VFwX: *Festuca wagneri*, Bulgária, Vidin.

V: *Festuca tomanii* dominanciájú gyepek:

Csak a domináns *Festuca* faj:

- GFjr: *Festuca javorkae/rupicola*, Kisalföld: Gönyű,
- CFjr: *Festuca javorkae/rupicola*, Csallóköz (Szlovákia): Cenkov (Csenke).

2. ábra. A mintavételi területek

jelmagyarázat: 1: Kisalföld (Gönyű), 2: Csallóköz (Szlovákia) Čenkov (Csenke), 3: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT? 4: , 5: a Kiskunság déli része (Bugac), 6: Szerbia (Deliblát), 7: Románia (Balta Verde), 8: Bulgária (Vidin)

Domináns *Festuca* faj és a vegetációs környezete:

- GFjrX: *Festuca javorkae/rupicola*, Kisalföld: Gönyű,

-CFjrX: *Festuca javorkae/rupicola*, Csallóköz (Szlovákia): Čenkov (Csenke).

5.4. Talajtani vizsgálatok

A vizsgált területen a talajviszonyok megállapításához kanalas rétegmintavevővel felvételezést végeztünk, valamint mintát vettünk. A szelvények helyszíni leírását Stefanovits (1992) és a magyar Talajvédelmi Információs és Monitoring rendszer útmutatója alapján végeztük. Két mintateret képeztünk a vegetációs különbségek alapján, amelyekben 6-6 ismétlésben mintát vettünk a talajok két szintjéből.

A talajmintákat 0-15 és 15-30 cm mélyről vettük. Megvizsgáltuk a növényzethez kapcsolható talajparamétereket. A laboratóriumi kísérletek a következők voltak: pH (H₂O, KCl); CaCO₃. A karbonát és a só a Búzás féle módszerkönyv alapján készül, csatolom a könyv előlapjait, és a módszerek leírását (Buzás 1993). 1. A talaj szénsavas mésztartalmának meghatározása (CaCO₃) Scheibler-féle kalciméterrel. Vízben oldható összesség-tartalom meghatározása. 3. Szerves széntartalom meghatározása Walkley-black módszerrel (Buzás 1993).

5.5. Mintavételek és értékelési módszerek

Minden területen a vegetáció egységekben május-júniusban is legalább 6-6 cönológia felvételt is készítettünk (ezt egy kicsit pontosabban: a 8 mintaterületen májusban is és júniusban is 6 ismétlésben készült cönológiai felvételezés?) 2×2 m-es kvadrátokban Braun-Blanquet (1964) alapján, de a borítási értékeket megadva.

A mintaterületek biomassza produkciójának meghatározását nyíráspróbával végeztük. A lenyírt minták mennyiségével az állatok által meghagyott föld feletti biomassza produkciót, gyeptömeget tudtuk megmérni 0,5*0,5 m-es kvadrátokban és rrisz tömeget adtunk meg. A levágott növényzeti anyagot a vágást követve „azonnal” különválogattuk Tasi (2011) csoportosítása alapján, amely a gyepgazdálkodási szempontok szerint értékeli a biomassza öttételét. Minden esetben 3 cm-es tarlóval dolgoztunk, ami a rágást imitálja.

Az egyes vágásmintákat Tasi (2011) csoportosítását vettük figyelembe, de a pázsitfűveket elkülönítettük 2 csoportra; az előforduló *Festuca* fajokat külön kezeltük. A vizsgált összetevők a következők voltak:

1. *Festuca* fajok,
2. egyéb pázsitfűvek,

3. pillangós fajok,
4. egyéb kétszikű fajok,
5. egyéb egyszikű fajok,
6. avar.

A relatív ökológiai mutatók közül (Borhidi 1995) a következőket alkalmaztuk:

- a relatív hőigény indikátorszámai (TB),
  - a relatív talajvíz- ill. talajnedvesség indikátor számai (WB),
  - a nitrogén igény relatív értékszámai (NB),
- a szélsőséges klímahatások éghajlati szélsőségek eltérésére vonatkozó értékszámok (CB), amely a klímahatások éghajlati szélsőségek eltérésére vonatkozó értékszámok Ellenberg (1974) 9 fokozatú skálája szerint, amely Meusel és Schubert (1972) beosztása alapján készült:
- 1: Eu-óceánikus faj Közép-Európában kivételesen, nálunk nem fordul elő
  - 2: Óceánikus faj, súlypontosan Ny-Európában és nyugati Közép-Európában fordul elő
  - 3: Óceánikus-szubóceánikus faj; súlypontja Közép-Európában van
  - 4: Szubóceánikus faj; súlypontja Közép-Európában van, de Keletre is kiterjed
  - 5: Átmeneti típusok, gyengén szubóceáni és szubkontinentális jelleggel
  - 6: Szubkontinentális, súlypontja Közép-Európa, s a vele határos Kelet
  - 7: Kontinentális-szubkontinentális fajok: kelet-európai súlyponttal
  - 8: Kontinentális fajok Keletről még éppen eljutnak Közép-Európába jutnak el Közép-Európába.

A cönológiai adatok klasszifikációját Podani (1993, 1997) alapján végeztem el. Ennek során egy hierarchikus (clusteranalízis) és egy nem hierarchikus (főkoordináta-analízis) módszert használtunk. A lokalitások növényzetének összevetésére az adatsort többváltozós, hierarchikus klaszteranalízisnek (UPGMA – Unweighted pair-group average, Saitou és Nei 1987) vetettük alá euklideszi középtávolságot alkalmazva. A cönológiai felvételek Shannon- és Simpson-diverzitását is kiszámítottuk. Az összvont cönológiai felvételekre kiszámítottuk a diverzitást a Shannon-függvény segítségével. Ez a függvény az egyik legelterjedtebb, taxondiverzitást mérő mutató, amely amellet, hogy figyelembe veszi a mintavételi egységben a fajok számát, számol a fajok tömegességének különbségeivel, figyelembe veszi a dominanciastruktúrát is. Azt vizsgálja, hogy két, a mintavételi egységből random kiválasztott

faj milyen valószínűséggel azonos (Standovár és Primack 2001). A függvény a következőképpen számolja a diverzitást:

$$H = - \sum_{i=1}^s p_i \ln p_i$$

ahol s a fajok számát jelenti, p_i pedig az i -edik faj relatív gyakoriságát. A diverzitáshoz kapcsolódik az egyenletesség, amely azt fejezi ki, hogy az összbóritás mennyire egyenletesen oszlik meg a fajok között. Minél nagyobb az egyenletesség, annál diverzebb az adott objektum. Az egyenletesség kiszámítása a következő képlet alapján történt:

$$E = H / \log (s)$$

Az adatok kiértékelésére és az eredmények bemutatására a PAST (PAleontological STatistics Version 3.06 – Hammer 1999-2015, Hammer et al. 2001) statisztikai szoftvercsomagot használtuk.

A téma szempontjából kiemelkedő jelentősége van a növényzet diverzitásának, ezért a növényzeti típusok szerint összevont adatokat a programcsomag diverzitásmoduljával, Rényi-féle diverzitásprofilok (Tóthmérész 1995) alkalmazásával is vizsgáltuk. – egy helyen kellene felsorolni a fajdiverzitás elemzésére alkalmas indexeket, a releváns szakirodalmat, illetve, hogy melyik mire érzékeny (ritka fajok, domináns fajok), és mire keresi a választ a segítségükkel.

6. Eredmények

6.1. Taxonómiai eredmények

A Békásmegyeri Homoktövis Természetvédelmi Terület cserjeirtott mintafoltjaiban található *Festuca* fajok esetében sikerült azonosítani azt a taxont, mely a Pawlus (1985) által elkülönített seriesbe tartozik. A változatos csoport elemzésekor Gregor és Paule (2014) a *Festuca duvalii* taxonómiai helyzetével foglalkozott. A taxon azonosságához a *F. ovina* subsp. *sulcata* var. *duvalii* St.-Yves-t a Genève herbárium egy példája lektotipizálja. Tisztázták azt is, hogy a *F. duvalii* tetraploid, valamint, hogy a levél keresztmetszetben a szklerenchimák kötegesek maradnak a *F. brevipila* taxonnal szemben.

Kornek és Gregor (2015) ebben a csoportban tovább vizsgálódva egy új fajt írt le, *Festuca tomanii* sp. nov. néven, mely az északi Felső-Rajna, Elba völgyeiben és Morvaországban található meg meszes homok dűnéken. A korábban *Festuca duvalii* néven jelzett adatokat is átvértékelték. A két faj közötti különbségek: a *F. tomanii* az *F. duvalii* -tól abban különbözik, hogy a *F. tomanii* levelei szélesebbek (0,8–1,1 mm vs. 0,6–0,9 mm), több érrel (9–11 vs. 7) és (3) és ami nagyon fontos $\pm$ folytonos szklerenchimával (*F. duvalii*: szklerenchimája főleg három kötegben található). A 3. ábrán a típus példány található.

3. ábra A *Festuca tomanii* típus példánya (Kornek és Gregor 2015)

Másik fontos jellemző, hogy a taxon külső toklászai jelentős szálkát viselnek (4. ábra).

A

B

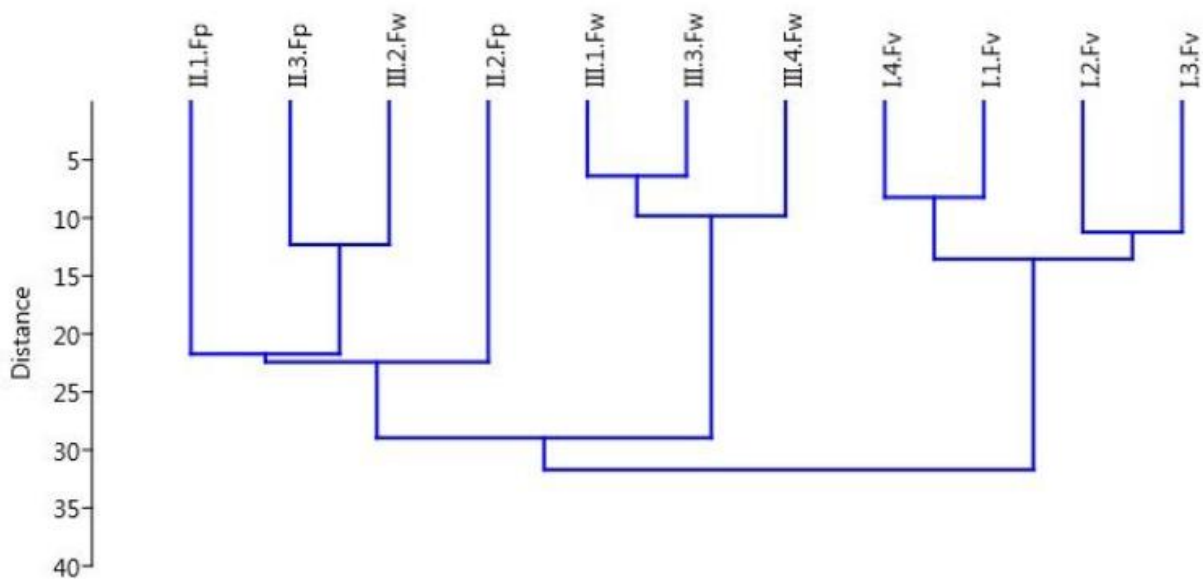
4. ábra A *Festuca pseudovaginata* (A) és a *Festuca tomanii* (B) (fotó: Lisztes-Szabó Zsuzsanna)

6.2. A nyílt homoki gyepek vizsgálati eredményei

6.2.1. A nyílt homoki gyepek cönológiai vizsgálati eredményei

A vizsgált cönológiai felvételek, az uralkodó, meghatározó domináns *Festuca* fajok alapján jól különültek el jól egymástól (5. ábra). A feldolgozás alapjául szolgáló cönológiai adatok a mellékelet 1-2. táblázatában található, melyeket a földrajzi egységek szerint összevontunk. A leghasonlóbb vegetáció felépítés a *Festuca vaginata* típus esetében a kisalföldi, a legészakibb és a legdélibb területen, a vegetáció két szélső megjelenési pontján volt. A *F. wagneri* és a *F. pseudovaginata* gyepek jelentős disztancia szinten, több mint 30%-ban térnek el. A klád tovább oszlik 2 csoportra. Hasonló gyepek a *F. wagneri* 3 minterülete esetében voltak jellemzőek. Hasonló volt a helyzet, mint a *F. vaginata* gyepeknél. A központi terület két

szélső sávjában az északi, Csallóközi (III.1.Fw) és a déli (ez hol van?) (III.3.Fw) terület felvételei voltak nagyon hasonlóak. Ettől a deliblati terület, ahol a homoki térszín szintén nagyon kiterjedt, illetve erdőssztyeppi hatásnak jobban kitett már jobban elválí. A *F. pseudovaginata* vegetáció egység az egyes földrajzilag elkülönített területeken a három vegetáció típus közül a leginkább eltérő fajösszetétellel és borítási értékkel rendelkezik. Az erdős foltokkal is kevert vegetáció egység (II.3.Fw) a *F. wagneri* központi középső területének felvételeivel (III.2.Fw) mutat leginkább hasonlóságot, egyezést.

5. ábra. Klasszifikációs eredmények az uralkodó *Festuca* fajok alapján, összevonva az egyes földrajzi egységekben atlálható adatokat és azok átlagát véve alapul. jelmagyarázat: *Festuca vaginata* vegetációtípus: I.1. Fv: Kisalföld (Gönyű, Györgyszentiván, Csallóköz: Cenkov), I.2. Fv: a Kiskunság északi része (Kisoroszi, Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT), I.3. Fv: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom), I.4. Fv: a Kárpát-medence déli (Deliblát), A *Festuca pseudovaginata* típus: II.1. Fp: a Kiskunság északi része (Kunpeszér, Tece, Tatárszentgyörgy, II.2. Fp: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Horány, Kunpeszér), *Festuca wagneri* vegetációtípus: III.1. Fw: Csallóközben (Čenkov), III.2. Fw: a Kiskunság északi része (Kunadacs-Vitézsor, Kunpeszér, Kunadacs), III.3. Fw: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom) III.4. Fw: a Kárpát-medence déli része (Deliblát)

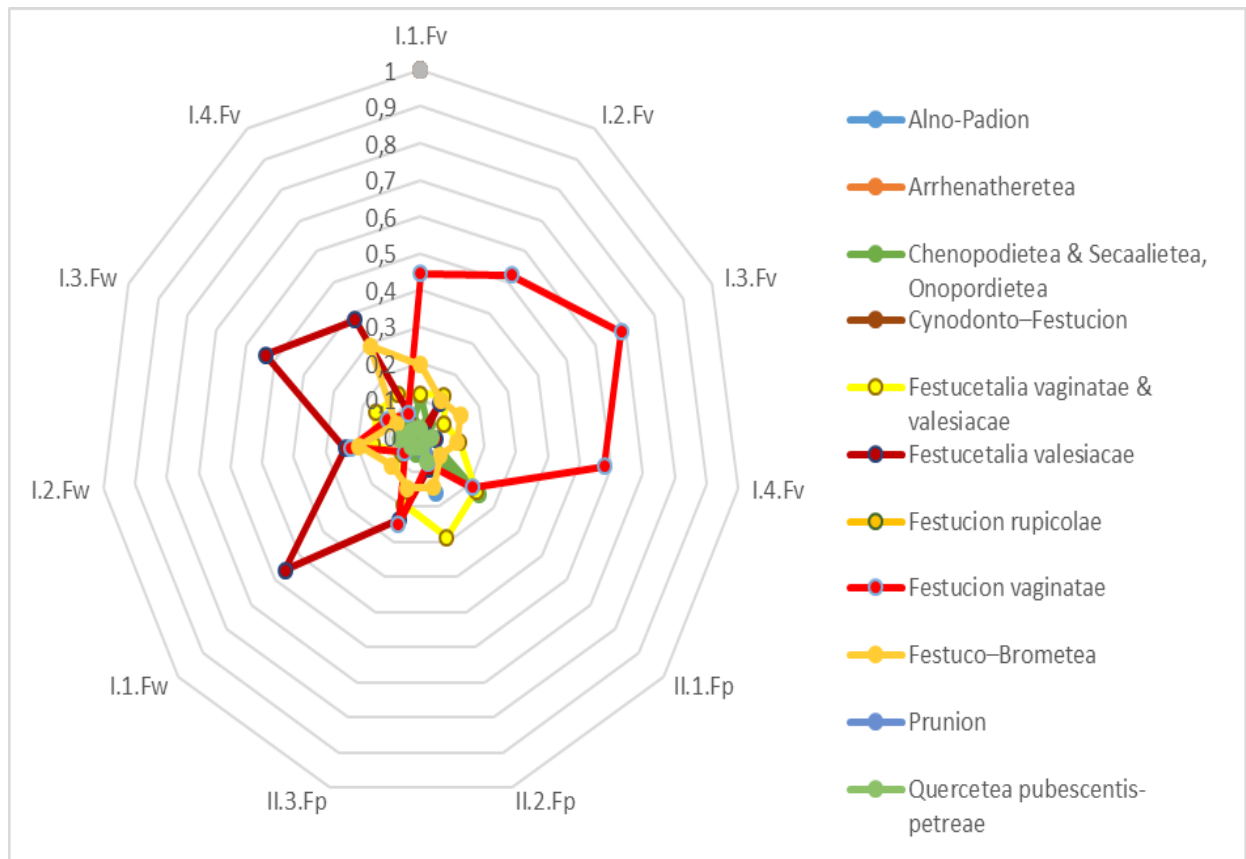
A vizsgált vegetációtípusok a domináns *Fsetuca* fajok alapján történő csoportosítás szerint végzett cönoszisztematikai összetételt figyelembe véve azt állapíthatjuk meg, hogy a három vegetáció típus a *Festucion vaginatae* asszociáció csoport részesedése alapján tér el leginkább egymástól (pl. a következő fajok alapján: *Stipa borysthenica*, *Alkanna tinctoria*, *Centaurea arenaria*, *Dianthus serotinus*, *Koeleria glauca*) (6. ábra). A *F. vaginata* gyepében

ezen fajok, mint a nyílt homoki gyepek jellemző fajainak aránya kiemelkedően magas. A fajok borítási értéke 40-70% között változik a vizsgált területeken. A *F. pseudovaginata* gyepekben ezen fajoknak az aránya az össz növényi borításnak már csak 10-20%-át teszik ki. A *F. wagneri* gyepekben is hasonlóak az arányok a terület középső régiójában, de az északi (III.1.Fw), csallóközi és a legdélebbi delibláti területen (III.4.Fw) ez az arány 10% alá esik.

A száraz és félszáraz sziklai és pusztaigyeppek (*Festuco-Brometea* Br.-Bl. et R. Tx. ex Klika et Hadač 1944) aránya a vizsgált növényközösségek szélső földrajzi előfordulási pontjain nagyobb (I.1Fv, III.4.Fw). A *Festucetalia vaginatae* & *valesiaca* közös elemek mennyisége alapján egyértelmű, hogy a *Festuca pseudovaginata* gyepek átmenetet mutatnak, különösen az cserjés, erdős foltokkal mozaikos területen (II.2.Fp). A szubkontinentális száraz gyepek (*Festucetalia valesiaca* Br.-Bl. & R. Tx. ex Br.-Bl. 1949) elemeinek megoszlásában mutatható még ki jelentős eltérés a 3 vizsgált vegetáció típusban. Ezen elemek, mint a homoki sztyepp jellemző fajai a *F. vaginata* gyepek legészakibb, kisaföldi területén fordulnak elő a legnagyobb arányban. A *F. pseudovaginata* gyepek estében pedig a cserjés-erdős állományban a legnagyobb az arányuk (II.2.Fp). A *F. wagneri* gyepek estében a homok hátság északi területén (III.2.Fw) és a delibláti területen a legnagyobb a mennyiségük (III.4.Fw) A delibláti területen található meg a következő fajok pl.: *Adonis vernalis*, *Carex humilis*, *Jurinea mollis*). A *Festuca tomanii* fajt, az előfordulási jellege alapján a *Festucetalia valesiaca* csoportba soroltuk. A *Festucetum rupicolae* elem csak két ponton található meg, a *F. pseudovaginata* erdős állományában és a *F. wagneri* kiskunsági északi területén.

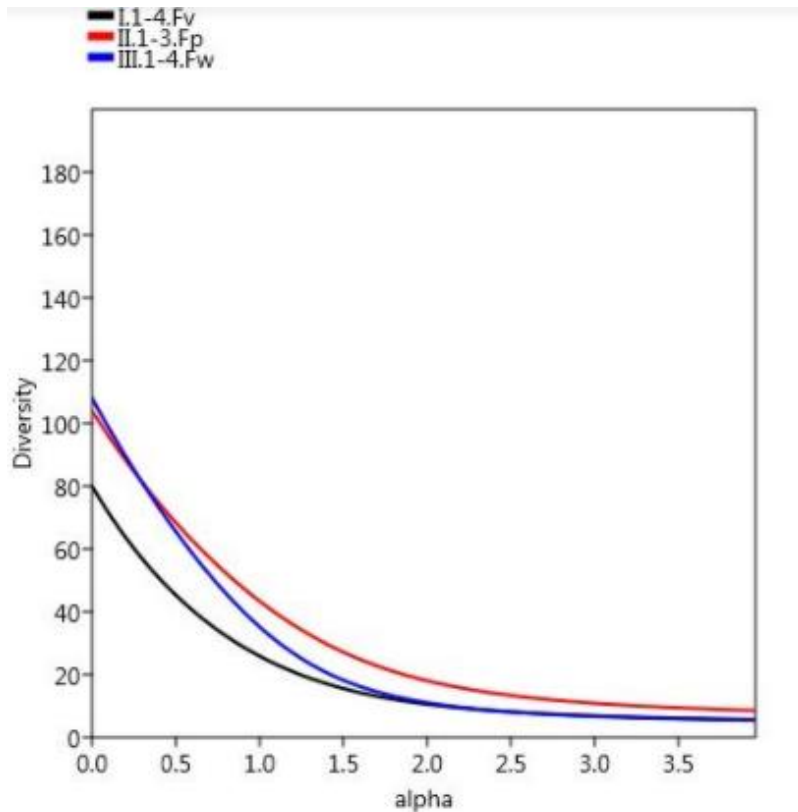
A gyom jellegű társulások fajai (*Chenopodietea* & *Secalietea Onopordietea*) jelentős mennyiségben a *F. pseudovaginata* gyomos állományában (II.1.Fp) fordulnak elő. (pl. *Anchusa officinalis*, *Asclepias syriaca*, *Carduus nutans*, *Portulaca oleracea*, *Setaria viridis*, *Tragus racemosus*). Az európai szubmediterrán és szubkontinentális száraz erdők fajai a *F. pseudovaginata* erdős állományában jelennek meg (*Quercetea pubescentis-petrae* (Oberd., 1948; Jakucs, 1960). Ezek a *Berberis vulgaris*, *Echinops schaeerocephalon*, *Hierochloë repens*, *Veronica chamaedrys*.), melyek az erdőssztyepp jellegre is utalnak. Ezek az elemek a *F. vaginata* gyepek estében is megtalálhatók, de csak kis borítási aránnyal, a legészakibb és a legdélebbi delibláti területen. A *F. wagneri* gyepekben is megjelennek az erdei fajok, legnagyobb arányban a homokhátság északi részén (III.2.Fw).

6. ábra. A vizsgált gyeptípusok cönoszisztematikai összetétele (*Festuca vaginata* vegetációtípus. jelmagyarázat: *Festuca vaginata* vegetációtípus: I.1. Fv: Kisalföld (Gönyű, Györgyszentiván, Csallóköz: Cenkov), I.2. Fv: a Kiskunság északi része (Kisoroszi, Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT), I.3. Fv: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom), I.4. Fv: a Kárpát-medence déli (Deliblát), A *Festuca pseudovaginata* típus: II.1. Fp: a Kiskunság északi része (Kunpeszér, Tece, Tatárszentgyörgy, II.2. Fp: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Horány, Kunpeszér), *Festuca wagneri* vegetációtípus: III.1. Fw: Csallóközben (Čenkov), III.2. Fw: a Kiskunság északi része (Kunadacs-Vitézsor, Kunpeszér, Kunadacs), III.3. Fw: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom) III.4. Fw: a Kárpát-medence déli része (Deliblát), Fes. vag.: *Festucion vaginatae*, Fes. vag. & *Festucetalia vaginatae* & *valesiaca*, F-B.: *Festuco-Brometea*, Fes.val.: *Festucetalia valesiaca*, Fes.rup.: *Festucion rupicola*, Qu.pub.p.: *Quercetea pubescentis-petreae*, P.: *Prunion*, Ar.: *Arrhenatheretea*, Ch. & Sec: *Chenopodieta* & *Secaalieta*, Onopordieta. A.-P.: *Alno-Padion*)

A Rényi-féle diverzitási profil, amikor a három vegetáció típus felvételeket összevonva értékeltük, egyértelműen az rajzolódott ki, hogy a legdiverzebb vegetáció típus a *Festuca pseudovaginata* csoportból alakultak ki.

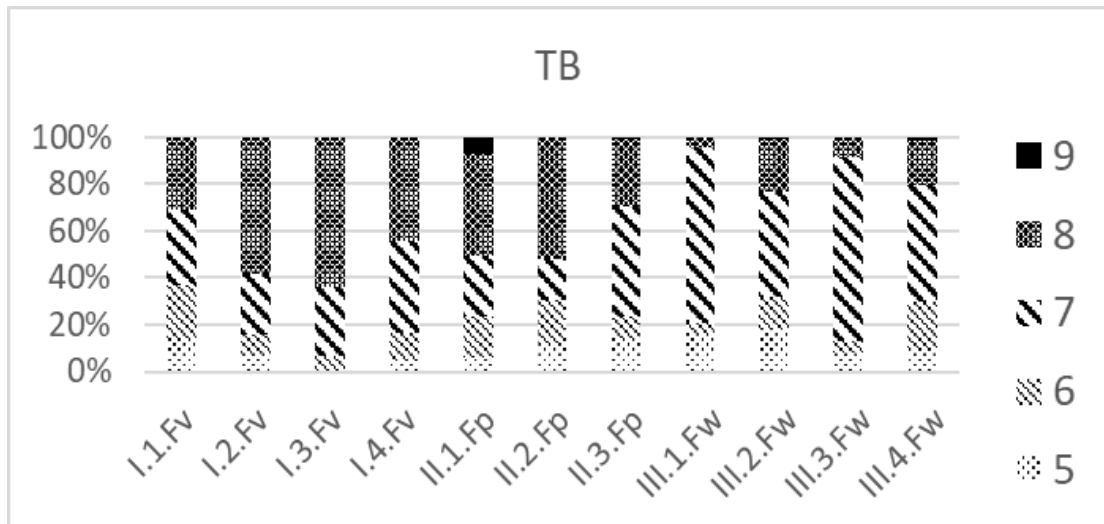
7. ábra. A vizsgált gyeptípusok Rényi-féle diverzitási profilja (*Festuca vaginata* vegetációtípusok **I.1-4.Fv**, *Festuca pseudovaginata* vegetációtípusok **II.1-3.Fp**, *Festuca wagneri* vegetációtípusok **III.1-4.Fw**)

Vizsgáltuk az egyes vegetációtípusokat a Borhidi-féle relatív ökológiai indikátor értékek (a relatív fényigény-LB, talajvízigény-WB, nitrogén-igény-NB, kontinentalitás-KB) alapján is.

A fajok hőmérsékleti igénye alapján elmondható, hogy a *Festuca vaginata* típusú gyepekben fordulnak elő a leginkább meleg klímát jelző fajok, a legnagyobb arányban (8-as) értékűafajok mennyisége volt jellemző. Ezen kívül a *F. pseudovaginata* vegetációtípusok közül a 9-es kategória fajai is megtalálhatók a gyomos másodlagos élőhelyeken (II.1.Fp). A *F. wagneri* gyepekben már a 7-es kategória fajai dominanciálnak (8. ábra).

A relatív vízigény alapján is a *Festuca vaginata* típusú gyepek különülnek el leginkább (9. ábra. B). A *F. pseudovaginata* cserjés-erdős foltjaiban található meg leginkább a nedvesebb környezetet jelző fajok. A szárazságtűrő növények, amelyek alkalmilag üde termőhelyeken is előfordulnak (3-as) jellemzőek a *F. wagneri* gyepekre.

A relatív nitrogén igény alapján szintén a *Festuca vaginata* típusú gyepek különülnek el leginkább (10. ábra), ezek a gyepek jelentik a tápanyagban legszegényebb állományokat. A *Festuca pseudovaginata* cserjés-erdős foltjában és a *Festuca wagneri* gyepekre is egységesen magasabb nitrogén tartalom jellemző.

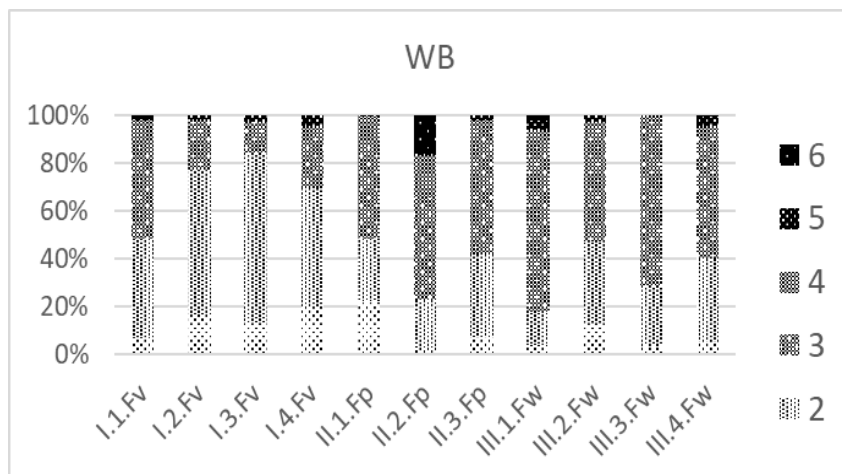

8. ábra. A fajok relatív hőmérsékleti igény (TB) alapján történő megoszlások a vizsgált vegetáció típusokban.

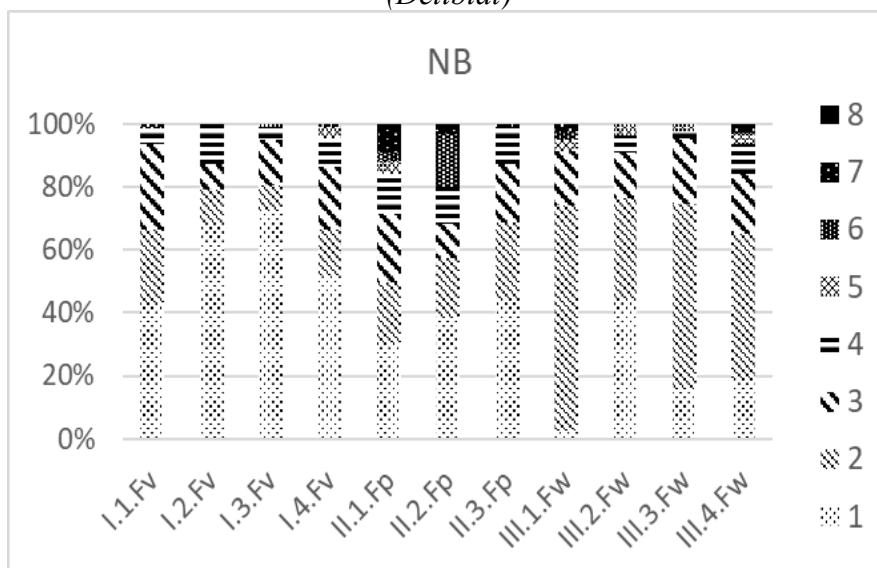
jelmagyarázat: *Festuca vaginata* vegetációtípus: I.1. Fv: Kisalföld (Gönyű, Györgyszentiván, Csallóköz: Cenkov), I.2. Fv: a Kiskunság északi része (Kisoroszi, Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT), I.3. Fv: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom), I.4. Fv: a Kárpát-medence déli (Deliblát), A *Festuca pseudovaginata* típus: II.1. Fp: a Kiskunság északi része (Kunpeszér, Tece, Tatárszentgyörgy, II.2. Fp: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Horány, Kunpeszér), *Festuca wagneri* vegetációtípus: III.1. Fw: Csallóközben (Čenkov), III.2. Fw: a Kiskunság északi része (Kunadacs-Vitézsor, Kunpeszér, Kunadacs), III.3. Fw: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom) III.4. Fw: a Kárpát-medence déli része (Deliblát)

A fajok kontinentalitási értéke alapján a legmagasabb értékű csoportjuk (9-es kategória) az Eu-kontinentális fajok jelentik (szibériai-kelet-európai súlyponttal), amelyek szinte nem is jutnak el a Kárpát-medencébe (11. ábra). Ilyen fajt a *Festuca pseudovaginata* gyomos állományában találunk (III.1.Fp). A 8-as kategóriába tartozó fajok is megtalálhatók a vizsgálati területen (hol?) (kontinentalis fajok keletről még éppen eljutnak Közép-Európába). A legjelentősebb arányt a 7-es kategória fajai jelentik (a kontinentalis-szubkontinentalis fajok kelet-európai súlyponttal). De megtalálhatók még a szubkontinentalis fajok is (melyek súlypontja Közép-Európa), s a vele határos keleti fajok (6-os), illetve az átmeneti típusok, gyengén szuboceáni és szubkontinentalis jelleggel (5-ös) is (11. ábra). Az egyes földrajzilag eltérő élőhelyek jellemzése ezen paraméterek alapján nem történt meg.

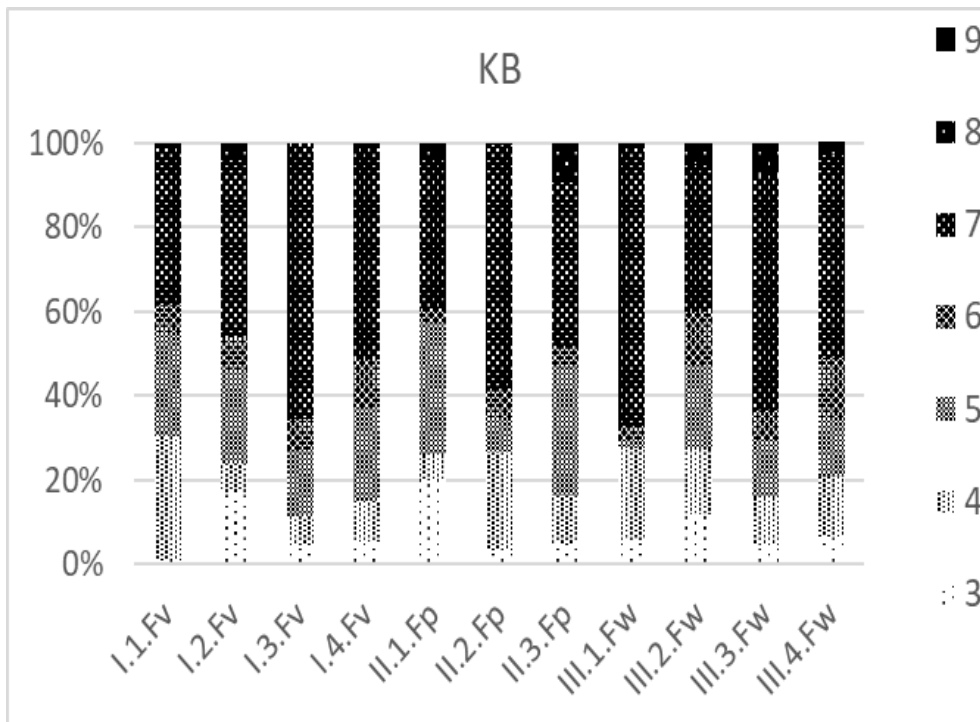

9. ábra. A fajok relatív vízigény (WB) szerinti megoszlása a vizsgált vegetáció egységekben. jelmagyarázat: *Festuca vaginata* vegetációtípus: I.1. Fv: Kisalföld (Gönyű, Györgyszentiván, Csallóköz: Cenkov), I.2. Fv: a Kiskunság északi része (Kisoroszi, Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT), I.3. Fv: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom), I.4. Fv: a Kárpát-medence déli (Deliblát), A *Festuca pseudovaginata* típus: II.1. Fp: a Kiskunság északi része (Kunpeszér, Tece, Tatárszentgyörgy, II.2. Fp: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Horány, Kunpeszér), *Festuca wagneri* vegetációtípus: III.1. Fw: Csallóközben (Čenkov), III.2. Fw: a Kiskunság északi része (Kunadacs-Vitézsor, Kunpeszér, Kunadacs), III.3. Fw: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom) III.4. Fw: a Kárpát-medence déli része (Deliblát)

10. ábra. A fajok relatív nitrogén igény (NB) szerinti megoszlás a veizsgált vegetáció egységekben. jelmagyarázat: *Festuca vaginata* vegetációtípus: I.1. Fv: Kisalföld (Gönyű, Györgyszentiván, Csallóköz: Cenkov), I.2. Fv: a Kiskunság északi része (Kisoroszi, Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT), I.3. Fv: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom), I.4. Fv: a Kárpát-medence déli (Deliblát), A *Festuca pseudovaginata* típus: II.1. Fp: a Kiskunság északi része (Kunpeszér, Tece, Tatárszentgyörgy, II.2. Fp: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Horány, Kunpeszér), *Festuca wagneri* vegetációtípus: III.1. Fw: Csallóközben (Čenkov), III.2. Fw: a Kiskunság északi része (Kunadacs-Vitézsor, Kunpeszér, Kunadacs), III.3. Fw: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom) III.4. Fw: a Kárpát-medence déli része (Deliblát)

11. ábra. A fajok szélsőséges klímahatások éghajlati szélsőségek eltűrésére vonatkozó értékszámainak megoszlása

jelmagyarázat: *Festuca vaginata* vegetációtípus: I.1. Fv: Kisalföld (Gönyű, Györgyszentiván, Csallóköz: Cenkov), I.2. Fv: a Kiskunság északi része (Kisoroszi, Szigetmonostor, Újpesti Homoktövis TT), I.3. Fv: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom), I.4. Fv: a Kárpát-medence déli (Deliblát), *Festuca pseudovaginata* típus: II.1. Fp: a Kiskunság északi része (Kunpeszér, Tece, Tatárszentgyörgy, II.2. Fp: a Kiskunság északi része (Szigetmonostor, Horány, Kunpeszér), *Festuca wagneri* vegetációtípus: III.1. Fw: Csallóközben (Čenkov), III.2. Fw: a Kiskunság északi része (Kunadacs-Vitézsor, Kunpeszér, Kunadacs), III.3. Fw: a Kiskunság déli része (Bugac, Tázlár, Kéléshalom) III.4. Fw: a Kárpát-medence déli része (Deliblát)

6.2.2. A nyílt homoki gyepek talajtani vizsgálati eredményei

Vácrátót melletti Tece legelőn mindhárom típusát a vizsgált gyepeknek megtaláltuk A *Festuca vaginata* gyepek felvételezés eredményét az 1. táblázat, a *Festuca pseudovaginata* gyepek felvételezés eredményét az 2. táblázat, a *Festuca wagneri* gyepek felvételezés eredményét a 3. táblázat tartalmazza.

1. táblázat A Vácrátót, Tece legelő *Festuca vaginata* gyepek talajtani vizsgálati eredményei

	0-5 cm	Ak	Sötét olivabarna (2,5 YR 3/3), szürkésbarna (2,5 YR 5/2) száraz, homok. Egyszemcsés és nagyon gyenge szemcsés	
				

			<p>szerkezet. Mérsékelten meszes (látható pezsgés), enyhén lúgos (pH 7-8). Közös finom vagy nagyon finom gyökerek. Kevés (2-5%) finom és közepes (2-10 mm) lekerekített kavics. Tiszta hullámos határ.</p>	
5-15 cm	Bwk	<p>Olajbarna (2,5 YR 4/3), világos oliva barna (2,5 YR 5/3) száraz, homok. Egyszemcsés és nagyon gyenge szemcsés szerkezet. Mérsékelten meszes (látható pezsgés), enyhén lúgos (pH 7-8). Közös finom vagy nagyon finom gyökerek. Kevés (2-5%) finom és közepes (2-10 mm) lekerekített kavics. Tiszta hullámos határ.</p>		
15-	2Ck	<p>Világos olívbarna (2,5 YR 5/3), világos barnásszürke (2,5 YR 6/2) száraz, homok. Egyszemű. Mérsékelten meszes (látható pezsgés), enyhén lúgos (pH 7-8). Kevés (5%) kemény CaCO₃-beton (1-5 mm), kevés töredék kemény cementált karbonátréteg.</p>		

2. táblázat A Vácrátót, Tece legelő *Festuca pseudovaginata* gyepek talajtani vizsgálati eredményei

	0-5 cm	Ak	Nagyon sötét szürkésbarna (2,5 YR 3/2), sötét szürkésbarna (2,5 YR 4/2) száraz, homokos. Egyszemcsés és nagyon gyenge szemcsés szerkezet. Mérsékelt meszes (látható pezsgés), enyhén lúgos (pH 7-8). Közös finom vagy nagyon finom gyökerek. Gyakori (5-10%) finom és közepes (2-10 mm) lekerekített kavics. Tiszta sima határ.
	5-15 cm	Bwk	Olajbarna (2,5 YR 4/3), világos olíva barna (2,5 YR 5/3) száraz, homok. Egyszemcsés és nagyon gyenge szemcsés szerkezet. Erősen meszes (erős látható pezsgés), enyhén lúgos (pH 7-8). Kevés finom vagy nagyon finom gyökér. Gyakori (5-10%) finom és közepes (2-10 mm) lekerekített kavics. Tiszta hullámos határ.
	15- cm	2Ck	Világos olíva barna (2,5 YR 5/3), világos barnásszürke (2,5 YR 6/2) száraz, homok (durvább textúra). Egyszemű. Erősen meszes (erős látható pezsgés), enyhén lúgos (pH 7-8). Nagyon kevés finom vagy nagyon finom gyökér.

3. táblázat A Vácrátót, Tece legelő *Festuca wagneri* gyeptalaj vizsgálati eredményei

	0-20 cm		A	Sötétbarna (10 YR 3/3), barna (10 YR 4/3) száraz, homok. Gyenge vagy közepes, finom és közepes szubanguláris blokkoló szerkezet. Nincs pezsgés, közepesen savas (pH 5). Gyakori (20%) finom vagy nagyon finom gyökerek. Nagyon kevés (<2%) finom kavics. Tiszta hullámos határ.
	20-60 cm		Bw	Sötét sárgásbarna (10 YR 3/4), sötét sárgásbarna (10 YR 4/4) homok. Gyenge vagy közepes, közepes és lefolyású szubanguláris blokkoló szerkezet. Nincs pezsgés, közepesen savas (pH 5). Kevés (5-10%) finom vagy nagyon finom gyökér. Nagyon kevés (<2%) finom kavics. Fokozatos hullámos határú.
	60-95 cm		BC	Sötét sárgásbarna (10 YR 4/4), sötét sárgásbarna (10 YR 4/6) száraz, homokos. Gyenge vagy közepes, közepes szubanguláris blokkoló szerkezet. Nincs pezsgés, közepesen savas (pH 5). Nagyon kevés (<2%) finom vagy nagyon finom gyökér. Nagyon kevés (<2%) finom kavics. Tiszta hullámos határ.
	95-125 cm		CB	Sötét sárgásbarna (10 YR 4/4), sárgásbarna (10 YR 5/4) száraz, homokos. Gyenge, finom vagy közepes szubanguláris blokkoló szerkezet. Nincs pezsgés, közepesen savas (pH 5). Nagyon kevés (<2%) finom és durva kavics. Kevés állatfűrés van a láthatár alján. Hirtelen hullámos határú.
	125-		2Ckl	Világos olívbarna (2,5 YR 5/3), világos barnásszürke (2,5 YR 6/2) száraz, homok. Egyszemű. Mérsékelt meszes (látható pezsgés), enyhén lúgos (pH 7-8). Kevés (2-5%) vasfol.

5.3. A nyílt és záródó homoki gyepek cönológiai összehasonlítása

A 4. táblázat tartalmazza a cönológiai felvételek

4. táblázat A nyílt és a záródó gyepek cönológia felvételei

NEV	Festuca vaginata Gönyű						Festuca vaginata Györszentiván						Festuca vaginata Cenkov						Festuca rupicola Gönyű						Festuca javorkae Cenkov					
	FVGE	FVGE	FVGE	FVG	FVGE	FVGE	FVGY	FVG	FVG	FVG	FVG	FVGY	FVC1	FVC2	FVC3	FVC4	FVC5	FVC6	FrGY	FrG	FrG	FrGY	FrGY	FrGY	FJC	FJC	FJC	FJC	FJC	
<i>Festuca javorkae</i>	1						15												15	10	15	15	15	25	20	20	25	25	25	20
<i>Festuca pseudovaginata</i>																									0	0	2	2	2	4
<i>Festuca pseudovina</i>																														
<i>Festuca rupicola</i>																														
<i>Festuca vaginata</i>	10	15	15	10	10	15	15	10	15	20	20	20	20	15	20	15	20	15	15	10	15	15	15	25	0	0	2	0	0	0
<i>Festuca wagnerii</i>																			2	2	4	4	2	4						
<i>Achillea pannonica</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	1	2	2	1	1	0	0	0	0	0	0
<i>Adonis vernalis</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	2	0	0	4	2	0	0	0	0	0	0
<i>Agropyron repens</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	2	2	2	2	2	0	0	0	0	0	0
<i>Alyssum alyssoides</i>	0	0	1	2	2	2	0	0	1	1	2	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Alyssum tortuosum</i>	2	5	2	2	2	2	2	4	0	2	2	2	1	2	2	2	2	4	0	0	2	2	4	4	0	0	0	0	0	0
<i>Anthemis ruthenica</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	2	2	2	
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Anthyllis vulneraria</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0
<i>Arabidopsis thaliana</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	2	1	2	0	0	0	0	0	0
<i>Arabis hirsuta</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0
<i>Arabis turrata</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
<i>Arenaria serpyllifolia</i>	1	2	2	2	2	2	5	2	5	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1	2	2	2	2	
<i>Artemisia campestris</i>	0	0	0	0	2	2	0	2	0	0	0	0	0	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	2	2
<i>Asparagus officinalis</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Astragalus onobrychis</i>	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Bromus squarrosus</i>	0	2	3	1	2	2	0	2	2	2	2	0	2	2	2	1	2	2	0	0	0	0	0	0	2	1	0	2	2	3
<i>Bromus tectorum</i>	0	2	0	1	2	2	0	2	2	2	2	2	2	0	2	1	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Camelina microcarpa</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0
<i>Carex liparicarpos</i>	2	2	1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	2	2	4
<i>Centaurea micranthos</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	0	2	2	0	0	0	0	0	0
<i>Centaurea sadleriana</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	2	0	0	0	0	0	0	0
<i>Cerastium semidecandrum</i>	2	2	2	2	4	4	1	2	2	2	2	2	2	1	0	1	2	2	5	5	2	2	8	10	0	0	0	0	0	0
<i>Chondrilla juncea</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
<i>Coronilla varia</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0
<i>Cynodon dactylon</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	2	2	2	4	2	2	2	2	4
<i>Dactylis glomerata</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	6	4	0	0	0	0	0	0	0
<i>Dianthus pontederiae</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	2	2	
<i>Dianthus serotinus</i>	0	0	2	2	4	5	0	1	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	2	4	4	0	5	
<i>Dorycnium germanicum</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	2	0	0	0	0	0	0	0
<i>Eryngium campestre</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0
<i>Euphorbia cyparissias</i>	0	0	0	2	1	2	0	2	2	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2	5	4	2	5	4	0	2	0	2	0	0
<i>Euphorbia seguierana</i>	2	2	4	4	2	2	0	4	4	5	2	2	4	2	5	2	5	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Fillipendula vulgaris</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	2	0	0	0	0	0	0	0
<i>Galium verum</i>	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	0	0	0	0	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
<i>Gypsophila fastigiata</i>	0	0	4	2	2	4	0	5	4	4	4	5	4	5	5	4	2	5	2	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Gypsophila paniculata</i>	0	0	2	2	2	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	1	4	2	15	10	0	0	0	0	0	0
<i>Helictotrichon adsurgens</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0
<i>Helictotrichon pubescens</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	2	0	0	0	0	0	0	0
<i>Holosteum umbellatum</i>	0	1	0	2	2	0	0	0	2	2	4	4	2	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Hypericum perforatum</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	2	0	2	0	0	0	0	0	0
<i>Koeleria cristata</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	2	2	2	4	4	0	0	0	0	0	0
<i>Koeleria glauca</i>	0	0	2	2	2	2	0	0	0	2	2	2	2	4	2	2	2	2	0	0	0	0	0	4	5	5	4	4	5	5
<i>Koeleria majoriflora</i>	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Linaria genistifolia</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Medicago falcata</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Medicago minima</i>	0	1	2	2	0	0	2	2	0	0	0	0	1	2	2	3	2	2	0	0	0	0	0	2	2	0	2	1	2	2
<i>Minuartia verna</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Myosotis stricta</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Oxytropis pilosa</i>	2	2	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Peucedanum oreoselinum</i>	10	10	15	10	15	10	2	4	5	5	10	10	4	5	2	4	5	5	8	6	6	8	2	4	0	0	0	0	0	0
<i>Phleum phleoides</i>	2	2	2	4	2	4	0	4	2	2	0	0	0	2	0	0	2	0	2	2	2	4	6	4	0	2	0	2	2	2
<i>Pimpinella saxifraga</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Poa angustifolia</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	2	4	2	0	0	0	0	0	0
<i>Poa bulbosa</i>	2	2	4	4	4	4	0	1	2	2	2	2	2	4	5	2	4	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Potentilla arenaria</i>	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	4	5	5	0	2	4</	

A felvételek cönoszisztematikai vizsgálata alapján a *Festucion vaginatae* asszociációcsoport fajai első sorban a *Festuca vaginata* nyílt gyepeben fordultak elő (5. táblázat). A *Festuca wagneri* is ide lett besorolva. A *Festuca javorkae* a Čenkov (Csenke) melletti felvételekben található meg és a *Festuca rupicola* fajjal együtt a száraz gyepek *Festucetalia valasiacae* (szubkontinantiális száraz gyepek) csoportba tartozik. Mind a két típusú zárt gyepeben ezek a cönológiai elemek dominálnak. Az *Artemisia campestris* a *Festucetum vaginatae* és a *Festucetum javorkae* vegetációtípusban található meg, de a nyílt gyepeben sokkal kisebb állandósággal (konstanciával) és borítási értékkel. Az *Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae* állományaiban nem fordul elő. A *Festucion* elemek közül a védett *Dianthus serotinus* a *Festuca javorkae* gyepeben is előfordul. A *Festucion* társuláscsoport fajai közül a *Stipa borysthena* minden vegetációtípusban fellelhető, de az *Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae* állományaiban kisebb konstanciával. Az *Oxytropis pilosa* előfordulása nemcsak az élőhely miatt jelentős, hanem azért is, mert a nyílt homoki gyepeben a restaurációs munkák során vetették és meg tudott maradni.

5. táblázat A vizsgált vegetáció típusok jellemző cönoszisztematikai csoport részese

	FvGE		FvGY		FvC		FrG		FjC	
	A-D	K	A-D	K	A-D	K	A-D	K	A-D	K
<u>Festucion vaginatae</u>										
<i>Festuca vaginata</i>	10-15	V	10-20	V	10-20	V			2	IV
<i>Festuca pseudovaginata</i>									2-4	IV
<i>Festuca wagneri</i>							2-4	V		
<i>Bromus tectorum</i>	1-2	IV	2	V	1-2	IV				
<i>Koeleria glauca</i>	2	IV	2	II	2-4	V			4-5	V
<i>Gypsophila paniculata</i>	2-4	IV					1-15	V		
<i>Dianthus serotinus</i>	2-5	III	1-2	IV	1-2	II			2-5	IV
<i>Silene conica</i>	1	III	2-5	V	1-2	V	1	I	1	IV
<i>Stipa borysthena</i>	10-15	V	2-5	V	5-10	V	2-5	IV	4-5	V
<i>Gypsophila fastigiata</i>	2-4	IV	4-5	IV	2-5	V	2-4	III		
<u>Festucetalia valesiacae</u>										
<i>Artemisia campestris</i>	2	II	2	I	2	II			2	IV
<i>Oxytropis pilosa</i>	2	II	2	I						
<i>Astragalus onobrychis</i>	2	I					1-2	II		
<i>Festuca javorkae</i>									20-25	V
<i>Festuca rupicola</i>							10-25	V		
<i>Myosotis stricta</i>							1	III		
<i>Stipa capillata</i>									2	IV
<i>Adonis vernalis</i>							2-4	III		

<i>Verbascum phoeniceum</i>				2	III		
<i>Vicia lathyroides</i>						1	V
<i>Thymus marschallianus</i>				2-4	IV		
<i>Centaurea sadleriana</i>				2	IV		

Jelmagyarázat: A-D: abundancia-dominancia értékek. K: konstancia. FvGE: Festucetum vaginatae eredeti nyílt homoki gyeen (Gönnvü). FvGY: Festucetum vaginatae vetett és spontán fejlődő gyeen (Gvörszentiván), FvC: Festucetum vaginatae eredeti nyílt homoki gyeen (Čenkov), FrGY: Festucetum rupicolae eredeti gyeen (Györszentiván), FjC: Festucetum javorkae nyílt homoki gyeen (Čenkov)

A száraz és félszáraz sziklai és pusztaigyep (*Festuco-Brometea*) fajai elsősorban a *Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae* társulás kvadrátjaiban fordultak elő (6. táblázat). Természetes pionírok vagy az egyéves gyom fajok, mint a *Poa bulbosa*, *Holosteum umbellatum* vagy az *Alyssum alyssoides* a nyílt homoki gyeekben (*Festucetum vaginatae*) található meg. A *Dianthus pontederæ* pedig a *Festuca javorkae* típusban jelent meg. A *Phleum phleoides* és a *Potentilla arenaria* fajok voltak azok, amelyek minden vegetációtípus felvételeiben megjelentek.

6. táblázat A vizsgált vegetáció típusokban *Festuco-Brometea* elemek megoszlása

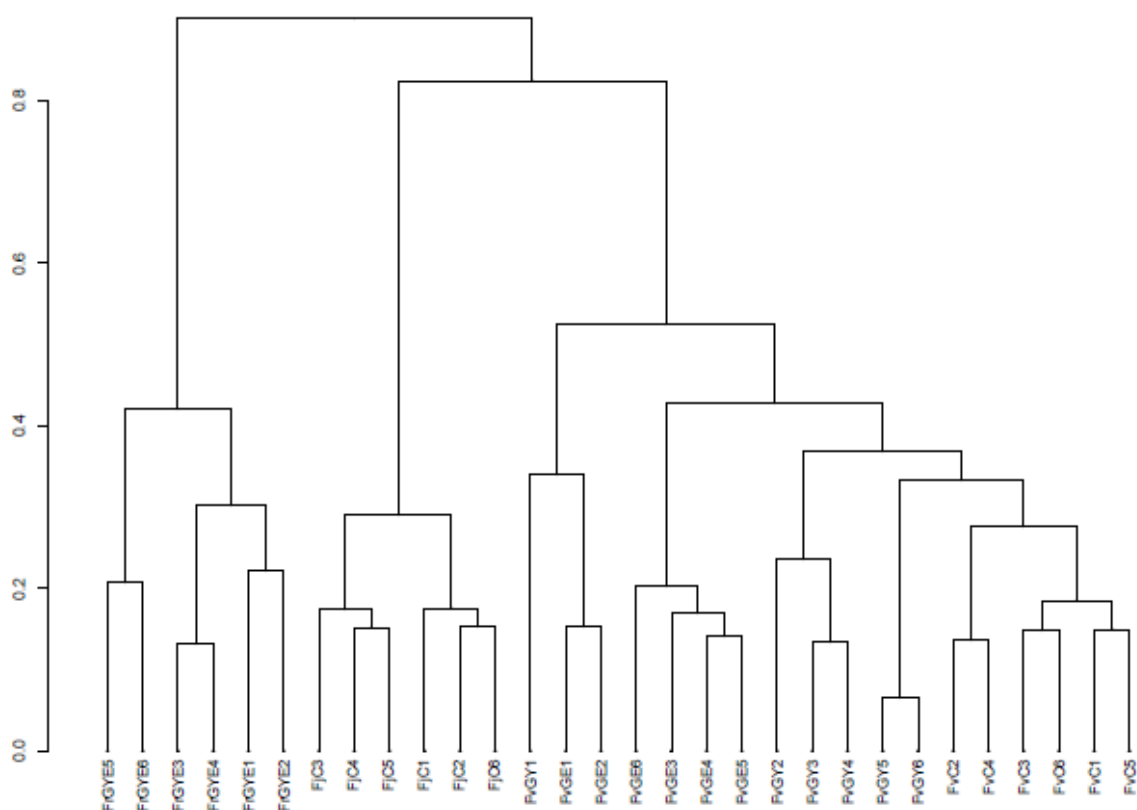
	FvGE		FvGY		FvC		FrG		FjC	
	A-D	K	A-D	K	A-D	K	A-D	K	A-D	K
<i>Festuco-Brometea</i>										
<i>Alyssum alyssoides</i>	1-2	IV	1-2	IV	1	II				
<i>Galium verum</i>	2	V	2	V	1	I	2	V		
<i>Holosteum umbellatum</i>	1-2	III	2-4	III	1-2	IV				
<i>Medicago minima</i>	1-2	III	2	II	1-3	IV			1-2	IV
<i>Phleum phleoides</i>	2-4	V	2-4	II	2	II	2-6	V	2	II
<i>Poa bulbosa</i>	2-4	V	1-2	V	2-5	V				
<i>Potentilla arenaria</i>	2	V	2	V	2	V	2-4	V	2-5	IV
<i>Achillea pannonica</i>							1-2	V		
<i>Agropyron repens</i>							2-4	V		
<i>Arabis hirsuta</i>							1	V		
<i>Camelina microcarpa</i>							1	IV		
<i>Dianthus pontederæ</i>									2	IV
<i>Dorycnium germanicum</i>							2	IV		
<i>Eryngium campestre</i>							2	III		
<i>Filipendula vulgaris</i>							2	III		
<i>Hypericum perforatum</i>							1-2	II		
<i>Koeleria cristata</i>							2-4	V		
<i>Medicago falcata</i>							2	II		
<i>Poa angustifolia</i>							2-4	IV		
<i>Saxifraga tridactylites</i>							1	IV		
<i>Scabiosa ochroleuca</i>							1-2	IV		

<i>Teucrium chamaedrys</i>				2-5	V	
<i>Thymus marschallianus</i>				2-4	IV	
<i>Veronica spicata</i>				1-4	IV	

Jelmagvarázat: A-D: abundancia-dominancia értékek. K: konstancia. FvGE: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gye (Gönnvű). FvGY: *Festucetum vaginatae* vetett és spontán fejlődő gye (Györszentiván), FvC: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gye (Cenkov), FrGY: *Festucetum rupicola* eredeti gye (Györszentiván), FjC: *Festucetum javorkae* nyílt homoki gye (Cenkov)

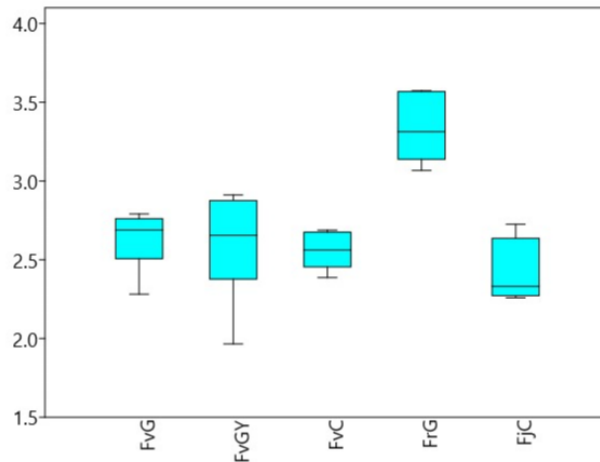
A felvételek klasszifikációs eredményeit mutatja a 10. ábra. Leginkább a homoki sztyepprét (*Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae*) felvételei különülnek el a többitől, de a *Festuca javorkae* vegetáció típus kvadrárai is jól elválnak. A *Festuca vaginata* három mintaterület felvételei egységes kládot képeznek, amin belül az egyes mintaterületek kvadrárai közül elsősorban a Cenkov melletti felvételek alkotnak egységes csoportot. A legnagyobb szórást a györszentiváni felvételek esetén tapasztaltuk, de ezek vetett és restaurációs tevékenység során kialakított vegetációfoltok.

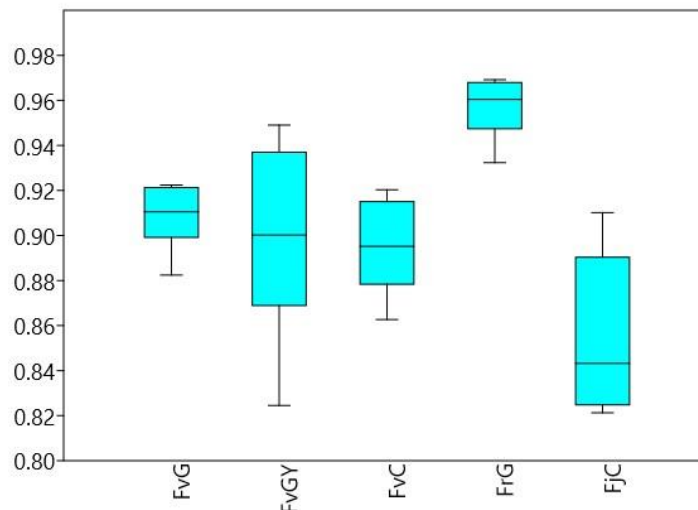
12. ábra A vizsgált vegetáció típusok cönológiai felvételeinek klasszifikációja

Jelmagvarázat: FvGE: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gye (Gönnvű). FvGY: *Festucetum vaginatae* vetett és spontán fejlődő gye (Györszentiván), FvC: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gye (Cenkov), FrGY: *Festucetum rupicola* eredeti gye (Györszentiván), FjC: *Festucetum javorkae* nyílt homoki gye (Cenkov)

A 13-14. ábra a vizsgált vegetációtípusok diverzitási értékeit mutatja. Az ábrákon látható, hogy a Simpson és Shannon diverzitási értékek alapján a *Festuca rupicola* dominálta homoki sztyepprét (*Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae*) felvételei esetén tapasztaltunk szignifikánsan magasabb diverzitást a többi vegetációtípushoz képest. A legkisebb diverzitással a *Festuca javorkae* gyepek jellemezhető.

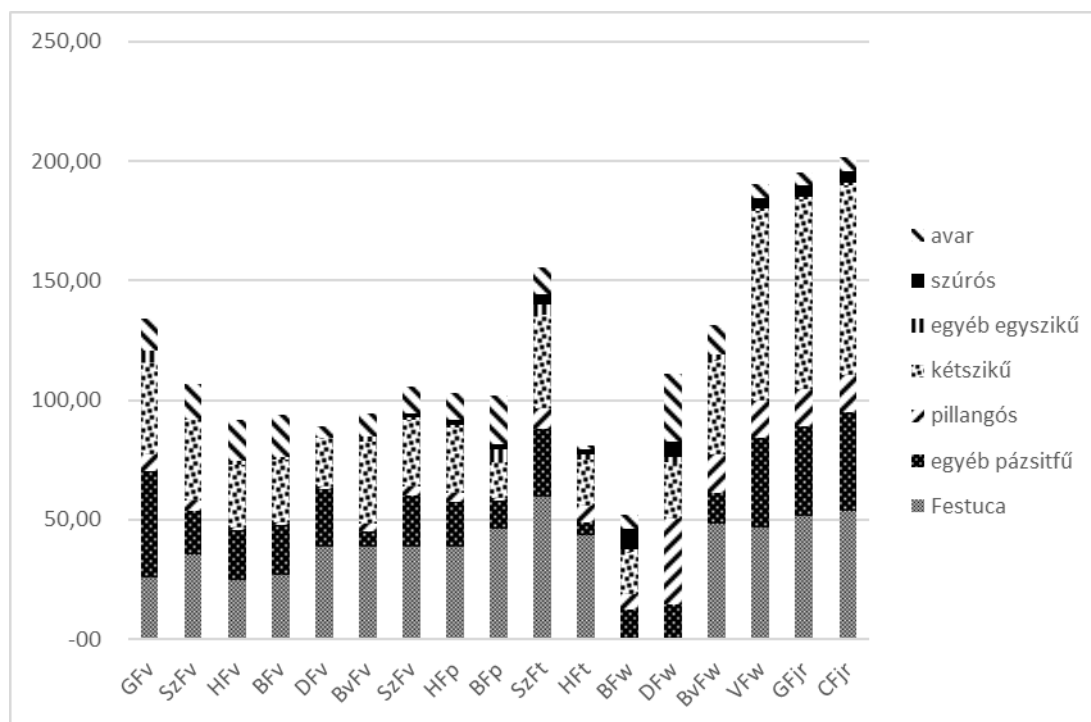
13. ábra: A vizsgált vegetáció típusok Shannon-diverzitás értékei
 Jelmağvarázat: FvGE: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gyepek (Gönnvü). FvGY: *Festucetum vaginatae* vetett és spontán fejlődő gyepek (Gvörszentiván), FvC: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gyepek (Cenkov), FrGY: *Festucetum rupicolae* eredeti gyepek (Gvörszentiván), FjC: *Festucetum javorkae* nyílt homoki gyepek (Cenkov)

14. ábra A vizsgált vegetáció típusok Simpson-diverzitás értékei
 Jelmağvarázat: FvGE: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gyepek (Gönnvü). FvGY: *Festucetum vaginatae* vetett és spontán fejlődő gyepek (Gvörszentiván), FvC: *Festucetum vaginatae* eredeti nyílt homoki gyepek (Cenkov), FrGY: *Festucetum rupicolae* eredeti gyepek (Gvörszentiván), FjC: *Festucetum javorkae* nyílt homoki gyepek (Cenkov)

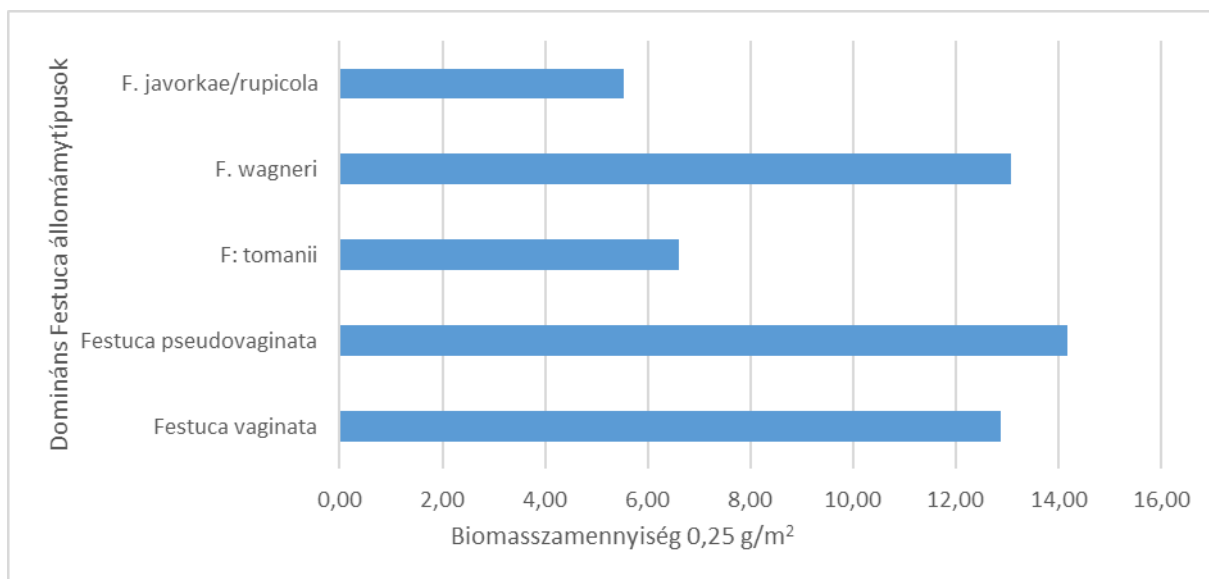
5.4. Az egyes vegetációtípusok biomassza vizsgálatának összehasonlító elemzése

A 15. ábra a biomassza eredmények összesítését mutatja. A következő ábrák segítségével részletesen foglalkozunk vele.

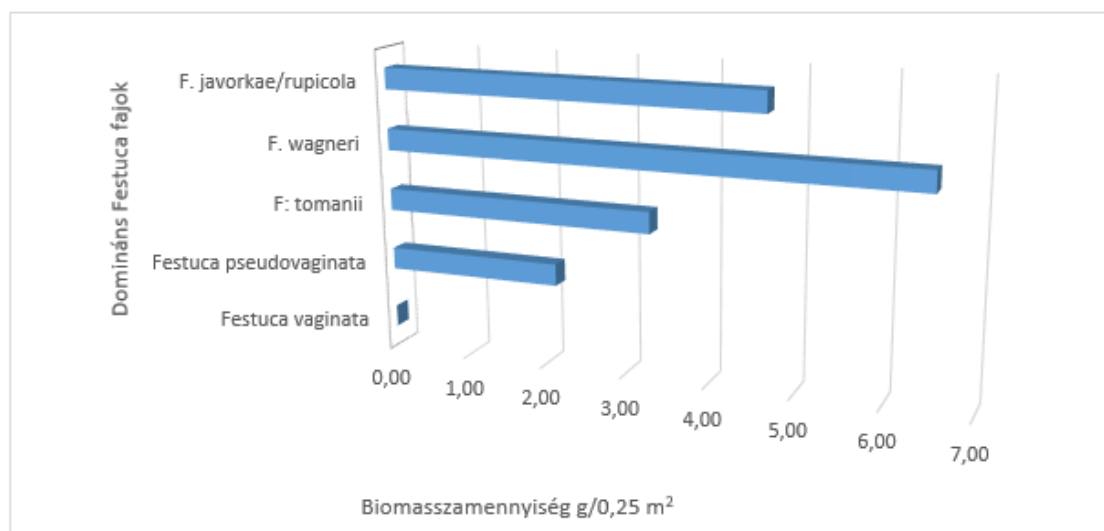
15. ábra A vizsgált vegetációtípusok összesített biomassza adatai

A 16. ábrán látható, hogy a vizsgált *Festuca* taxonok állományában az avar által kitett biomasszamennyiség értéke többnyire megegyezik egymással. Legfőképpen a *F. pseudovaginata*, *F. wagneri* és a *F. vaginata* állománya rendelkezik nagyobb tömegű avarral, de a legmagasabb arányban a *F. pseudovaginata*-féle társulásokból gyűjtöttünk. A *Festuca javorkae/rupicola* és a *F. tomanii* állományokban az elemzés alapján kevesebb az avar mennyisége.

16. ábra: A vegetációtípusok összehasonlítása az avar mennyisége alapján

A 17. ábra alapján elmondható, hogy a *Festuca wagneri* társulásokban a legmagasabb a szúrós növények mennyisége, de mellette a *F. javorkae/rupicola* állományában is igen gyakoriak. A *Festuca vaginata*-féle társulásban viszont egyáltalán nem fordult elő szúrós növény. Tehát a zárt homoki gyepekben, erdőszegélyekben nagyobb a valószínűsége a szúrós növények előfordulásának.

17. ábra: A vegetációtípusok összehasonlítása a szúrós növényekbiomasszája alapján

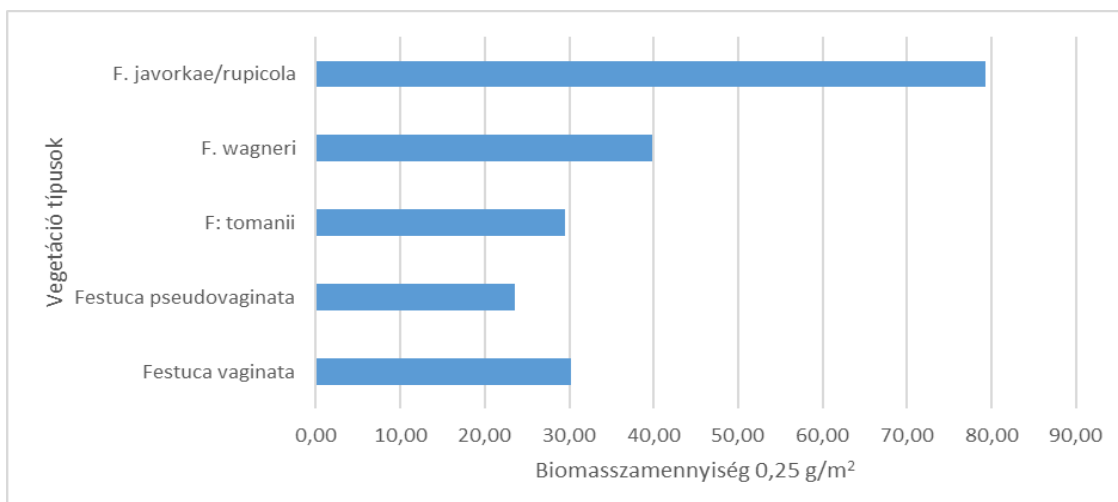
A 18. ábra alapján megállapítható, hogy az egyéb egyszikűek 1,33-3,05 értékig jelennek meg a vizsgált *Festuca* állományokban. A legkisebb biomassza *F. javorkae/rupicola* esetén volt mérhető, míg a legmagasabb értéket a *F. tomanii* biomasszája jelentette. A

Festuca vaginata állományában több egyéb egyszikűt találtunk, a vizsgált minták alapján értéke 1,56 volt. Megemlítendő a *F. pseudovaginata* állománya, ami a *F. tomanii* mellett szintén sok egyéb egyszikű biomasszájával rendelkezik.

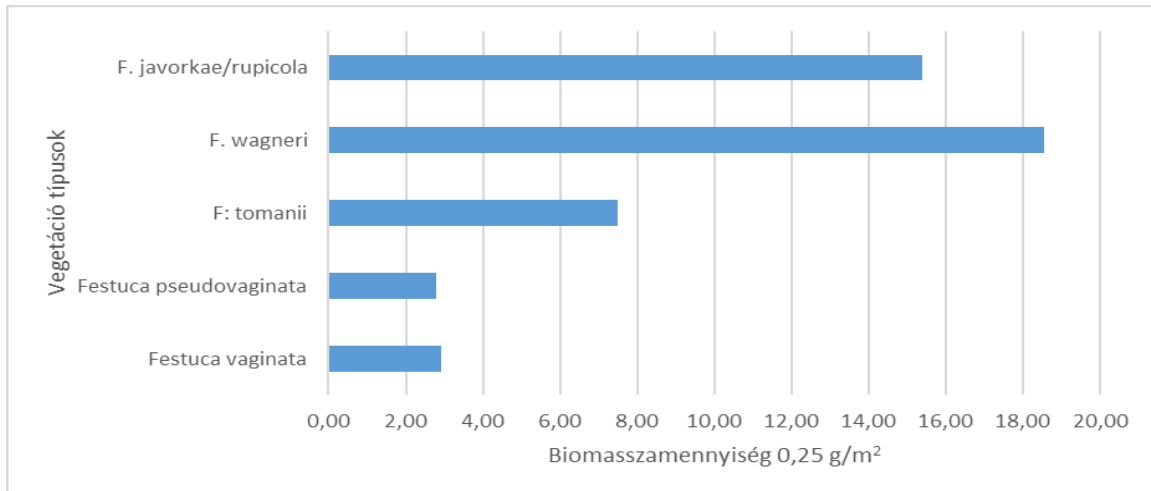
18. ábra: Az egyéb egyszikű fajok biomassza átlageredményei a különböző vegetációtípusokban

A gyűjtött *Festuca* állományok biomasszájában a kétszikűek (19. ábra) tömege egyértelműen kiemelkedik a *F. rupicola/javorkae* esetében, 79,25 értékkel, míg a második legmagasabb értéket (39,87) a *F. wagneri* biomasszájában tapasztaltunk. Legkevesebb kétszikűvel a *F. pseudovaginata* állománya rendelkezik.

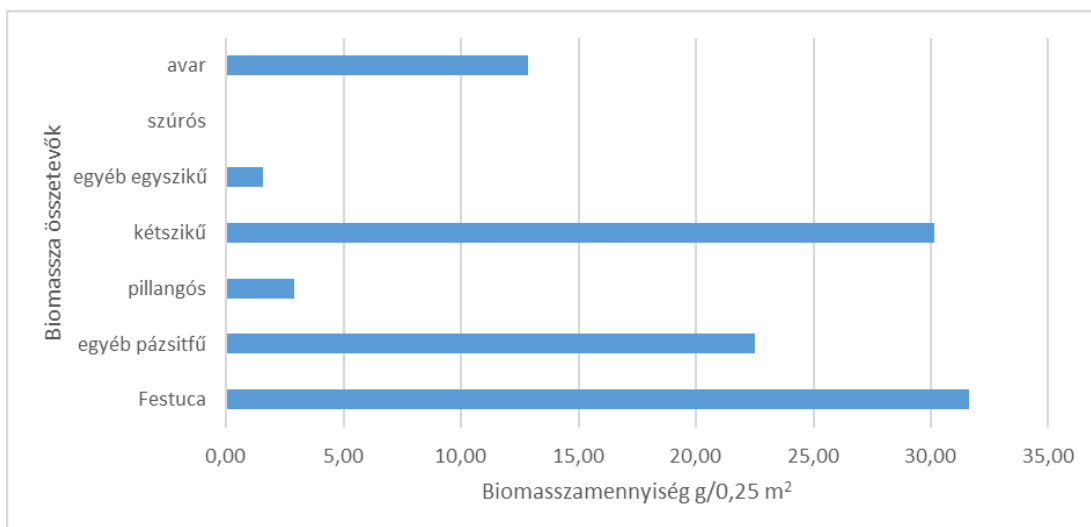
19. ábra: Kétszikűek szerinti biomassza eredmény összehasonlítása fajállományonként

A biomassza felmérések alapján a *F. wagneri* és a *F. javorkae/rupicola* állománya rendelkezik a legtöbb (18,55) pillangósvirágúval (20. ábra), míg az egyértelműen nyílt homoki gyepállományokon, a *F. pseudovaginata* és *F. vaginata* biomasszájában mindössze 2,79-2,92 az értéke. Ezek mellett a *F. tomanii* állományának biomasszájában viszonylag közepes arányban jelennek meg a pillangósok.

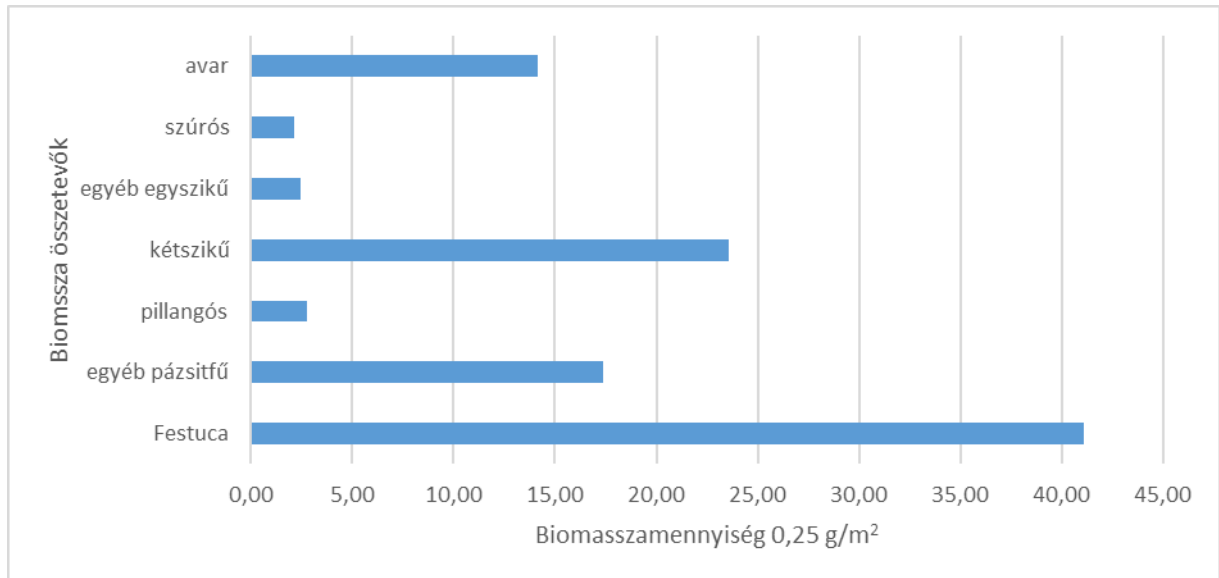
20. ábra: Pillangósok szerinti biomassza eredmények fajállományonként

Egyértelműen kiemelkedik az egyéb pázsitfűvek biomassza arányában a *F. rupicola/javorkae* (39,42). A többi vegetációtípusban ez hasonló értékkel rendelkezik (17,38-19,30). Egyértelműen kiemelkedik egyéb pázsitfűvek biomassza arányában (21. ábra) a *F. rupicola/javorkae* (39,42). A többi fajállomány hasonló értékkel rendelkezik az egyéb pázsitfűvekkel, melynek aránya 17,38-19,30 között terjed ki. A második legmagasabb biomassza aránnyal a *F. vaginata* rendelkezik 22,52 értékkel.

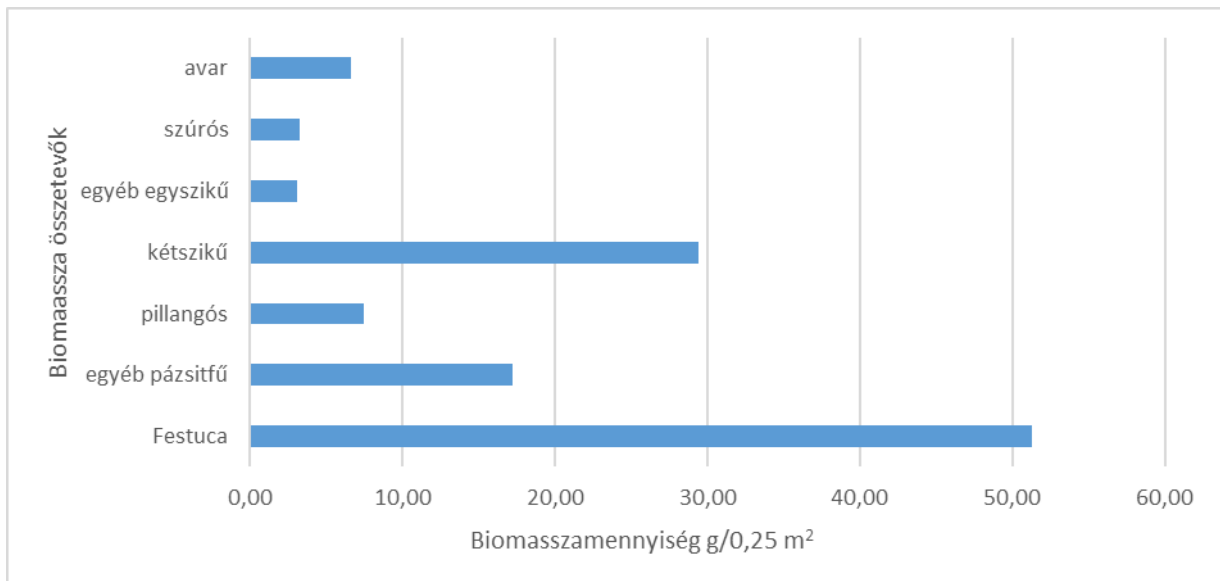
21. ábra: *Festuca vaginata* állományának biomasszája

Az általunk vizsgált *Festuca vaginata* állományok magas arányban tartalmaztak *Festuca* egyedeket, illetve kétszikűeket, míg szúrós növény egyáltalán nem volt jelen a biomasszájuk között. Kiemelendő az egyéb pázsitfűvek aránya, viszont a pillangósvirágúak és egyéb egyszikűek megjelenési aránya elenyésző (22. ábra).

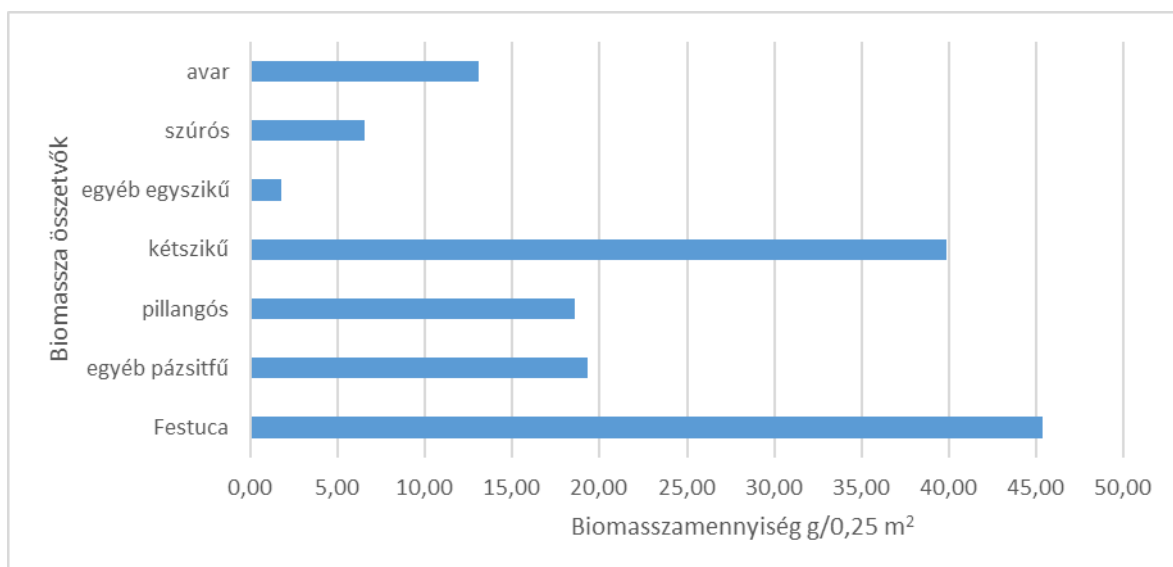
22. ábra: *Festuca pseudovaginata* állományok biomasszaeredménye

A *F. pseudovaginata* gyepek esetében domináns állományalkotófaj egyedein kívül a kétszikűek képviselték magukat magas arányban a biomasszában. Az avar és egyéb pázsitfűvek megjelenése közepes arányú. A szúrós növények, egyéb egyszikűek és pillangósvirágúak biomassza mennyisége elenyésző (22. ábra).

23. ábra: A *Festuca tomanii* állományának biomasszaeredménye

A *Festuca tomanii* a társulásalkotó eleme mellett legfőképp kétszikűekben, illetve egyéb pázsitfűekben gazdag, míg a többi biomasszatényező alacsony arányban van jelen (23. ábra).

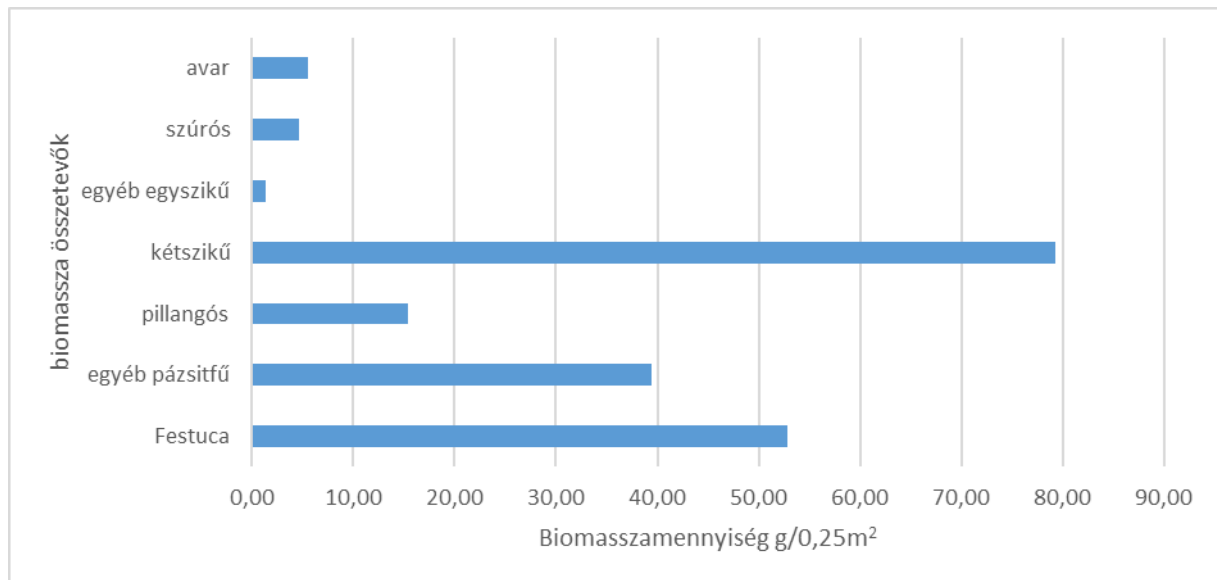

24. ábra: *Festuca wagneri* állományának biomasszaeredménye

A *Festuca wagneri* társulásokban a kétszikűek majdnem akkora arányban fordult elő, mint az állományalkotó. A pillangósok és az egyéb pázsitfűek szinte azonos mértékben vannak jelen a társulás biomasszájában (24. ábra).

A *Festuca rupicola/javorkae* típusú gyepekben a kétszikűek biomasszája sokkal magasabb a *Festuca* egyedek biomasszájánál. Mellettük még az egyéb pázsitfűvek tömege nagy, de a pillangósvirágúaké, egyéb egyszikűeké, szúrós növényeké és az avar biomasszája alacsony (25. ábrás).

25. ábra: *Festuca javorkae/rupicola* állományának biomasszaeredménye

7. Értékelés

A vizsgálati eredmények alapján egyrészt meg lehet erősíteni azt, hogy a *Festuca vaginata* mindvégig megtalálható a Kárpák-medencében a homoki területen, de az az állítás, hogy a Fekete-tengerig húzódik (Borhidi et al. 2012) kérdéses. A párhuzamosan zajló kutatásaink alapján elmondható, hogy csak Románia területéig húzódik el (Penksza et al. 2019). A faj eredendően (Bajor et al. 2016, Penksza 2019) csakis a nyílt homoki terület faja a *Festucetum vaginatae* Rapaiacs ex Soó 1929 em. Borhidi 1996 társulásban és a nyílt homoki felszíneket hódítja meg.

A meszes talajú homoki vegetáció (Borhidi et al. 2012) területén található nyílt gyepeken csak a *Festuca vaginata* taxon volt a társulásalkotó hosszú időn keresztül, amit elsőként Pócs (1953) cáfolt meg azzal, hogy a *Festuca wagneri* taxont felfedezte Magyarország területén is, de ő még erdősztyeppi fajnak tekintette. A faj cönológiai hová tartozásáról nem volt egységes megállapodás, bár a taxon helyzetét (Penksza és Engloner 1999/2000) tisztázta és fajként értelmezte, a cönológiai helyzete tisztázatlan maradt. A gyakorlatban mivel az epidermális szőreit elveszíti és a szklerenchima is gyűrűs lesz a *Festuca vaginata* felvételekben előforduló zöld színű fajt ennek tekintették, aminek a megítélését Penksza (2003b) fajleírása változtatta meg, leírva egy új taxont a *Festuca pseudovaginata* néven, ami valóban megtalálható és új társulást is alkot (Penksza et al. 2000). A cönológiai felvételekben ritkán együtt is megtalálhatóak, és akkor a szín alapján jól elkülönülnek (26. ábra). A *Festuca wagneri* elsősorban zárt gyepeket alkot (27. ábra).

A *Festuca pseudovaginata* faj előfordulásával kapcsolatban megállapították, hogy a talajtani paraméterekbe is jelentős eltérés található (Szabó et al. 2017, Penksza et al. 2020a) a szerves anyagban és a Ca és a Mg esetében is, de talajszelvényt nem készítettek és nem elemezték, ezt a jelen munkába végeztük el elsőként (ezt a fejezetet jó lenne akkor részletesen kifejteni) és ennek az eredményeként megerősítést kapott az az előzetes elképzelés, hogy a *Festuca pseudovaginata* milyen környezeti háttérrel indikál. A jelen vizsgálattal sikerült igazolni, hogy a *F. pseudovaginata* erdőtalajon alakult ki. A szelvény a *F. pseudovaginata* és a *F. wagneri* alatt közel 1.5 m-ig mutatta az erdőtalaj jelenlétét, ezentúl a szervesanyag mennyiségében is jelentősebb értékek adódtak. A fajok relatív ökológiai mutatói is alátámasztják, hogy ezen vegetációtípusokban magasabb a nagyobb relatív vízigényű fajok és nagyobb nitrogén tartalomra utaló növények mennyisége .

26. ábra: A *Festuca vaginata* ezüstös és a *F. pseudovaginata* kekizőOld színű tövei
(Szigetmonostor, 2019. június 8. Fotó: Péter Norbert)

27. ábra: A *Festuca wagneri* zárt gyepe
(Vidin, 2019. június 15. Fotó: Fűrész Attila)

A *F. pseudovaginata* csak a pannon tartományban található meg, a faj endemikus, csak a Kárpát-medence központi homoki területén fordul elő. Šmarda et al. (2007) az első romániai előfordulásként a román határszél közeléből közölt adatot. Ennek bizonyossága azonban megkérdőjelezhető, tekintettel arra, hogy a *F. pseudovaginata* tetraploid faj, ellenben az általa talált tövek diploid genetikai állománnyal rendelkeztek.

A cönoszisztematikai vizsgálat során a *F. pseudovaginata* erdős-cserjés területen is előfordult (28. ábra) és *Quercetea pubescentis-petreae* elemeket és a sztyepp fajokat is tartalmaztak a kvadrátok. A *Fesuca wagneri* gyepekben a sztyepei elemek aránya (*Festucetalia valesiaca*, *Festuco-Brometea*) még jelentősebb. Ezentúl mind a három vizsgált vegetáció típusra jellemző, hogy az előfordulás északi és déli határainál fajszegényebb és ott erdei, sztyeppi, zárt gyepi fajokat is nagyobb arányban tartalmaz. Az adatok sok hasonlóságot mutatnak Erdős et al. (2015, 2016, 2017) vizsgálataival, valamint azon elemzésekkel, a Duna-Tisza közti homoki területen, ami a vegetáció átmentei között és a környezeti tényezők elemzésének összfüggéseivel foglalkozik (Tölgyesi és Körmöczi 2012, Tölgyesi et al. 2015, Erdős et al. 2014, 2019, 2020, Báthori et al. 2018). Tölgyesi et al. (2019) szerint a Duna-Tisza közti homoki területén a környezeti gradiensek mentén alakulnak ki a különböző vegetáció foltok.

Ezek a gradiensek fizikális paraméterek is lehetnek, mint pl. a talajnedvesség, talajszerkezet, kitétség, hőmérséklet (Bartha et al. 2008a, 2008b, 2011, Bátori et al. 2014).

28. ábra: A *Festuca pseudovaginta* gyep erdős foltokkal tarkítva a Szentendrei-szigeten (Szigetmonostor, Fotó: penksza Károly)

A *Festuca pseudovaginata* gyepek megléte mellett külön nagy érdekesség, hogy egy újonnan igazolt taxon a *Festuca tomanii* is megjelenik társulásalkotóként a napjainkban is tartó tájatalakító tényezőkkel párhuzamosan folyó munkálatok eredményeképp (Penksza et al. 2020a). Nemcsak mesterséges körülmények között, ami az Újpesti Homoktövis TT követhető nyomon, hanem a természetes folyamatokat jobban tükröző Kunpeszér-Kunadacs területen, illetve a Kárpát-medence központi homokhátság legnagyobb kiterjedésű északi részén mozaikosan is megtalálható, ezzel a Pannon vegetáció egyik forró pontját is fenntartva és lehetőséget biztosítva a dinamikus vegetáció változások révén a növényzet hosszabb távú fennmaradásához és fejlődéséhez.

Válaszolva a célkitűzésekben feltett kérdésre, elsősorban a domináns *Festuca* fajok és ezek aránya, előfordulási gyakorisága, borítása lesz az az paraméter, ami utal a terület múltjára, a korábbi időszak vegetációjának indikátora vagy egy éppen jelenleg is zajló környezeti változásokról tükröz a vegetáció fajösszetételével.

A kunpeszéri előfordulás azért érdekes, mert ez a terület a Kárpát-medence legnagyobb kiterjedésű, központi, Duna-menti összefüggő alföldi része, ahol a legnagyobb esély volt a vegetáció típusok kialakulására, kifejlődésére, egyben a mozaikos tájszerkezet kialakulására, ami a homoki vegetációban is megmutatkozik. A nagy kiterjedés mellett ez az északi is mozaikosan megtalálható, ezzel a Pannon vegetációs egyik forró pontját is fenntartva és lehetőséget biztosítva annak, hogy dinamikus vegetáció változások révén a növényzet hosszabb távú fennmaradásához és fejlődéséhez – rendben kell tenni ezt a mondatot!.

Az újpesti Homoktövis TT taxonómia és cönológiai eredményei rendkívül érdekesek és jelentősek. Bajor et al. (2016) már korábban is vizsgálta a területet, ahol a cserje és erdőfoltok irtását követően vizsgálták a homoki nyílt vegetációt, és az eredményeik nagyon hasonlóak voltak a homoki parlagokon végzett vizsgálatainkhoz, amikor először a rövidéletű (pionír) fajok jelennek meg, hasonlóan a szántóföldi felhagyott területekhez (Molnár és Botta-Dukát 1998, Prach és Pyšek 2001, Matus et al. 2003, 2005; Prach et al., 2007). A szántóföldi parlagokhoz hasonlóan a szukcesszió során ezeket a rövidéletű fajokat fokozatosan felváltják az évelők (Csecserits et al., 2001, 2007, 2011; Török et al., 2009).

A vizsgált fajok között kérdéses volt, hogy a *Festuca javorkae* hazai előfordulását meg tudjuk-e erősíteni. A jelen vizsgálat során annak határozott fajok közül a Györszentiván mellől gyűjtött egyedek hexaploid sajátossága inkább azt erősíti meg, hogy a vizsgált egyed a *Festuca rupicola* fajhoz tartozik. A *Festuca javorkae* hazai előfordulásának tisztázása még további vizsgálatokat igényel.

A klasszifikációs eredményeink alapján a *Festuca* fajok megjelenése jól indikálja az egyes talajtípusokat, illetve a feltalaj számos tulajdonságát (Bartha et al., 2004, 2008a; Tasi et al. 2016). Bajor et al. (2016) a fás szárú növényzet eltávolításának hatását vizsgálta a nyílt homoki gyepek növényzetére. Eredményeik szerint a cserjeirtást követően az idős parlagokhoz (Prach et al. 2007, Valkó et al. 2016a) és a spontán regenerálódó gyepekhez (Deák et al., 2011, 2015, Valkó et al. 2017) hasonlóan kezdetben efemer fajok nagyobb mennyiségű előfordulása figyelhető meg, melyek helyét a szukcesszió előrehaladtával évelő fajok foglalják el (Matus et al. 2003, Török et al. 2008, 2009; Csecserits et al., 2011; Albert et al., 2014), melynek elsődleges oka az évelő fajok jobb kompetíciós képessége lehet (Prach et al., 1997, 2001). Bajor et al. (2016) szerint a cserjeirtást követően a legjellemzőbb megjelenő évelő pázsitfűfaj a *F. pseudovaginata* volt.

8. Új tudományos eredmények

A munka során sikerült egy új *Festuca* faj haza előfordulását azonosítani: a *Festuca tomanii* taxont, amit 2015-ben írtak le először új fajként az északi Felső-Rajna, Elba völgyeiben és a Morvaországban található meszes homoki dűnékről. Az újpesti Homoktövis TT mellett újabb hazai előfordulását is sikerült felfedezni.

A meszes területeken és a savanyú kémhatású területeken is a *Festuca vaginata* az egyedüli domináns faj. Ezen faj mellett viszont a Kárpát-medence központi homoki területén a bennszülött *Festuca pseudovaginata* is előfordul állományalkotóként.

A nyílt gyepek vizsgálata során igazolódott, hogy a legdiverzebb a *Festuca pseudovaginata* élőhelytípus, aminek természetközeli és degradáltabb állományai is jelentősek. A fajok relatív ökológiai indikátor értékei alapján is ez a vegetációtípus a legváltozatosabb. A cönoszisztematikai vizsgálat során a *F. pseudovaginata* erdős-cserjés területen is előfordul.

A nyílt és a záródó gyepek vizsgálata során megerősítettem, hogy a *Festuca wagneri* a záródó gyepek faja és megtalálható még a kisalföldi és a csallóközi területen is. Ezen túl a *Festuca javorkae* előfordulását is sikerült megtalálni a térségben.

A *Festuca vaginata* gyepek közül a győrszentiváni kézzel vetett mintaterületen a gyeprestaurációs munkák sikerrel jártak, a kialakított gyep, fajösszetételében, a fajok mennyiségét tekintve természetközeli mintaterület fajösszetételét mutatja.

A gyepek biomassza vizsgálata során a keletkezett mennyiség miatt első sorban csak legeltetésre és ezen belül is kis kérődzők legeltetésére lesz alkalmas.

9. Összefoglalás

A jelen munka során az előforduló domináns *Festuca* fajok identifikációjával és taxonómiai tisztázásával foglalkozik.

A munka során a Duna menti homoki gyepek vegetációjának vizsgálatát tovább folytatva a domináns *Festuca* fajok és vegetációjuk elemzését is értékeljük nem csak nyílt, hanem zárt homoki gyepek vizsgálatára is kiterjesztjük az elemzést keresve arra a választ, hogy a homoki területekről leírt *Festuca* fajok meglétét ellenőrizzük, valamint a vegetáció típusukra vonatkozó adatokat is szolgáltatassunk. Az adatszolgáltatás azért is fontos, mert a vizsgált *Festuca* a fajok közül a Kárpát-medencében endemikus taxonok is vizsgálat alá kerültem, amelyek a *Festuca wagneri*, *Festuca pseudovaginata* és a *Festuca javorkae*. Cönoszisztematikai szempontból is érdekes az adatszolgáltatás, mert főleg a záródó, zárt homoki gyepek megítélése nem véglegesített, amit a domináns vagy karakter fajok taxonómiai helyzetének a tisztázása a cönoszisztematikai besorolást is megnehezítheti. A rákosi csenkesz (*Festuca wagneri*) erre jó példa. Nem kérdéses, hogy a Pannon homokpuszták bennszülött, domináns, társulásképző faja (Simon 2000, Borhidi, 2003 Csáky). Csáky (2018) a Kiskunság területéről közöl részletes előfordulásokat. Simon (2000) és Király (2009) sem ad még előfordulási utalást, hogy a Duna Tizsa közén kívül előfordulna. Ezér a kislétföldi előfordulása nagyon fontos új adat. Ezen túl ezen vizsgálat is azt erősíti meg amit Pócs (1954) vetett fel, hogy a faj sztyeppréti elem.

A vizsgálatok során megerősítést nyert, hogy a *Festuca vaginata* végig megtalálható Ausztriától Romániáig a Duna mellett. A cönológiai összetétele alapjána a *Festuca vaginata* gyepektől a homoki sztyeppréti (*Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae*) felvételei elkülönülnek. A *Festuca wagneri* itt található meg. A *Festuca javorkae* vegetáció típus a nyílt és a zárt homoki gyepek közötti szerkezetet mutat, és fajkészltük alapján is a legszegényebb, a diverziási értéke is legkisebb.

A vizsgált fajok között kérdéses volt, hogy a *Festuca javorkae* hazai előfordulását meg tudjuk-e erősíteni. A jelen vizsgálat során a hazai potenciálisan annak határozott faj egyed a *Festuca rupicola* fajhoz tartozik. A *Festuca javorkae* hazai előfordulása így még további vizsgálatokat igényel.

A homoktövis Természetvédelmi Területről gyűjtött szálkás külső toklászú és erősen

ezüstös, érdes levelű *Festuca* egyedek hovatartozása is kérdéses volt. A *Festuca pseudovaginata* fajtól a levél és a külső toklászok szőrözöttsége, mérete alapján különül el.

Eredményeink alapján pontosítottam Borhidi et al. (2012) korábbi konklúzióját, miszerint a hazai nyílt homoki gyepek egyetlen domináns pázsitfűfaja a *F. vaginata*. Tanulmányunk szerint a *Festuca vaginata* és a *F. pseudovaginata* által dominált gyepek fajkészletükben jelentősen különböztek. Kimutattuk, hogy mindkét gyeptípus számos fajt tartalmaz a *Festucion vaginatae*, *Festucetalia vaginatae & valesiacaе* és *rupicolaе* cönotaxonok jellemző elemei közül. A *Cynodon dactylon* felszaporodása és számos ruderalis növényzeti típusra jellemző faj megjelenése egyértelműen indikálja a *F. pseudovaginata* által kolonizált élőhely esetében jelentkező antropogén eredetű zavarást. A legeltetés hatásaival foglalkozó szakirodalom megerősíti, hogy a csillagpázsit a magas legeltetési nyomás következtében felszaporodik, ezért az intenzív legeltetés és taposás indikátoraként használhatjuk (Deák et al. 2015, Török et al. 2018).

10. Summary

Identification of *Festuca* taxa is an important question. This survey was conducted primarily in sandy grasslands, but checking potentially occurring *Festuca* spp. and the taxa mentioned in the literature became a task too. *Festuca* spp. are dominant in associations and are key taxa in the coenosystematic system. For this reason, their examination is important.

Members of this genus are important in Hungary, and are determinative species in habitats, where the conditions are too extreme for most plants (Borhidi et al. 2012). Different surveys have shown that habitats of fescues (the so called low productivity grasslands, which occupy 65% of the dry grasslands in Hungary) are of high nature conservation value in most cases, and they provide refuge for many insects, small mammals and reptilians (Tasi et al. 2016, Halász et al. 2014, 2015).

Natural and seminatural grasslands are important also in aspect of farming (Tasi 2003, 2011). Food are produced largely on these vegetation types. Their spreading was helped by landscape use, deforestation and grazing.

Many dry grassland patches belong to associations to be protected and to be found only in Hungary. The most valuable endemic and relic species of the country also grow here. Since fescues are the coenosystematic skeleton of the grasslands associations of our climatic zone (Soó 1963, Borhidi 2003, Borhidi et al. 2012), so maintaining the structure and species composition of dry grasslands as natural and seminatural is an important task (Simon 1992, Tardy 1994).

The main goals of this survey were the following:

The first goal was to analyse sandy calcareous grasslands along the Danube containing *Festuca* taxa in terms of coenology, coenosystematic correction and potential farming uses; to set the relation of every *Festuca* spp. in the vegetation and to identify new taxa.

The survey dealt with three main groups:

1. **Open sandy grasslands.** Analysis of *F. vaginata* and *F. pseudovaginata* grasslands, and vegetations dominated by *F. wagneri* which is an uncertain species in terms of taxonomy. An important question was: how is these large grasslands usable in terms of farming and grassland management? What are the content value of the biomass, especially of *Festuca* taxa? In the central part of the Carpathian Basin, to what extent do the vegetation mirror the

original, natural one? Is there any proof that in the past, forest patches were also present in the area? Can the present vegetation give clues about the original forest-steppe habitats? Can be drawn parallels between the present state, species composition and soil data?

2. Open and closing grasslands. Do *Festuca wagneri* and *Festuca javorkae* occur in these grasslands, on the Little Hungarian Plain, in Csallóköz? Which vegetation types were the most diverse, and how do their species composition evolve after grassland restoration? The grassland at Györszentiván was set up as an example for grassland restoration. How does it resemble the seminatural sample areas in terms of species composition and species number?

3. Comparing the coenologic structure and biomass. The analysis was carried out in open and closing grasslands as well. Our question was: For which farming activity (mowing, *Open sandy grasslands*

Coenological records were made in the central part of the Hungarian Great Plain, in four geographic units from northwest to south by southeast. In these four units, the dominant fescues of the sandy grassland vegetation types were the following: *Festuca vaginata*, *F. pseudovaginata*, *F. wagneri*. Records were sorted by these taxa. The areas were the following:

1. Little Hungarian Plain, Csallóköz,
2. Northern part of the central area of Carpathian Basin (Kiskunság)
3. Southern part of the central area of Carpathian Basin (Kiskunság)
4. Southernmost sandy area of the Carpathian Basin

Open and closing grasslands

During the survey, 6 vegetation units in 3 sample areas (Györszentiván Military Area, Gönyű Military Area, and grasslands near Čenkov) were examined.

1. *Festucetum vaginatae* natural calcareous open sandy grassland at Gönyű
2. *Festucetum vaginatae* Manually undersown and spontaneously growing seminatural grassland at Györszentiván
3. *Festucetum vaginatae* natural calcareous open sandy grassland at Čenkov
4. Natural sandy steppe at Györszentiván dominated by *Festuca rupicola*
6. Sown closing grassland dominated by *Festuca javorkae* at Cenkov.

Biomass samples were made along the Danube in the central part of the Carpathian Basin in the aforementioned four geographical units. Further samples were made in Romania (Balta Verde) and Bulgaria (Vidin). Besides of the geographical units, dominating *Festuca* taxa were the following: *Festuca vaginata*, *F. pseudovaginata*, *F. wagneri*, *F. tomanii*, *F. javorkae* and *F. rupicola*. The last two were combined in the survey. Samples were made from the dominant *Festuca* specimens exclusively and also from the vegetation as a whole, labelling them as “mixed”.

Coenological samples were made using quadrats of 2×2 m size, based on the method of Braun-Blanquet (1964) but giving the cover values. Species nomenclature follows Király (2009). Nature Conservation Values (Simon 2000) and Social Behaviour Types (Borhidi 1995) were also used.

The classification of the coenologica data was conducted based on Podani (1993, 1997). Shannon Simpson diversity were also computed. For data analysis and visualization PAST (PAleontological STatistics Version 3.06 – Hammer 1999-2015, Hammer et al. 2001) was used.

For comparing the vegetation, multivariate, hierarchic cluster analysis (UPGMA – Unweighted pair-group average, Saitou and Nei 1987) was used, utilizing euclidian mean distance. Diversity was also analysed using Rényi diversity profiles (Tóthmérész 1995).

The taxonomic place of the *Festuca* specimens with spiky paleas and silvery, rough leaves collected in the Homoktöves Nature Conservation Area was uncertain. It varied from *Festuca pseudovaginata* in leaves and hairiness and size of the palea. This taxon was identified as a new taxon for Hungarian flora: *Festuca tomanii*.

During the coenological survey it was verified that *Festuca vaginata* is to be found all along the Danube from Austria to Romania. Based on its coenological composition, *Festuca vaginata* grasslands differ from sandy steppes (*Astragalo austriaci-Festucetum sulcatae*). *Festuca wagneri* occurs in here. *Festuca javorkae* vegetation falls halfway between open and closed sandy grasslands, and it is the least species-rich and diverse one. It has been found only in Slovakia so far but we could not verify its occurrence also in Hungary. The specimens identified formerly as *F. javorkae* are in fact *F. rupicola*. Thus the Hungarian occurrences of *Festuca javorkae* need further investigation.

In open grasslands within calcareous sandy vegetation (Borhidi et al. 2012), only *F. vaginata* was considered as dominant species for a long time, which was denied by Pócs

(1953) for the first time. He discovered *Festuca wagneri* in Hungary, but treated it as a forest-steppe species. The coenological place of *F. wagneri* remained uncertain, though its taxonomy was cleared by Penksza et Engloner (1999, 2000), when they identified it as a separate species. Since some greenish specimens in *Festuca vaginata* grasslands treated as *F. wagneri* lose their epidermal hairs and their schlerenchime becomes circular, they were identified as a new species by Penksza (2003b), named *Festuca pseudovaginata*, which can form also an association (Penksza et al. 2000). Sometimes they occur in records simultaneously, and in this case they can be separated well by their color. *Festuca wagneri* forms closed grasslands in the first place.

According to Szabó et al. (2017), the soil of the *F. pseudovaginata* differs greatly in organic matter, Ca and Mg, but they did not made soil profiles. The latter was conducted in this work for the first time, during which the environmental background indicated by *F. pseudovaginata* was verified. It was proved that this taxon has formed on forest soils. The soil profile under *F. pseudovaginata* and *F. wagneri* showed forest soil to 1.5 m, and organic matter values proved to be higher. The relative ecological values of the taxa showed that in these vegetation types, cover of plants with greater water and nitrogen demand is bigger.

According to the results, the conclusion of Borhidi et al. (2012) that *F. vaginata* is the only association forming taxon of open sandy grasslands in Hungary, needs refining. It was found that grasslands dominated by *F. vaginata* and *F. pseudovaginata* varied greatly in species composition. We showed that both types includes elements of *Festucion vaginatae*, *Festucetalia vaginatae*, *valesiaca* and *rupicola*. The spread of *Cynodon dactylon* and other ruderal species indicate the anthropogenous disturbance in habitats colonized by *F. pseudovaginata*. Literature about grazing has verified that *Cynodon dactylon* accrues under higher grazing pressure, thus it can be used as an indicator of intensive grazing and treading (Deák et al. 2015, Török et al. 2018).

According to classification results, occurrence of *Festuca* taxa indicates each soil type and the characteristics of the upper soil (Bartha et al. 2004, 2008, Tasi et al. 2016). Bajor et al. (2016) has examined the effects of clearing the woody vegetation from open sandy grasslands. They have found that after shrubcutting, ephemeral species spread first, which give their place to perennial plants afterwards (Török et al. 2009, Csecserits et al. 2011, Albert et al. 2014), similarly to old unimproved lands (Prach et al. 2007) and spontaneously regenerating grasslands (Deák et al. 2015, Valkó et al. 2016a). The reason for that can be the better competition capability of perennial plants (Prach et al. 1997). According to Bajor et

al. (2016), the most characteristic perennial grass occurring after shrubcutting was *F. pseudovaginata*.

Biomass values of *F. jurpicola/javorkae* and *F. wagneri* were the highest, where values of dicots and legumes were also significant. Despite of this, these grasslands can be utilized economically only for grazing with small ruminants (Tasi 2011).

11. Köszönetnyilvánítás

Elsősorban szeretnék köszönetet mondani konzulensemnek prof. Penksza Károlynak, Aki segítettek a munka elkészítését.

Köszönöm szépen Wichmann Barnának, amiért segített az adatok feldolgozásában, illetve statisztikai kiértékelésében. Köszönettel tartozom a kutatás támogatójának, az OTKA K-125423 pályázatnak, a Duna-Ipoly Nemzeti Parknak, a Fővárosi Vízműveknek és Budapest Főváros Főpolgármesteri Hivatal Városigazgatóság Főosztálynak.

12. Irodalom

- Albert Á. J.-Kelemen A.-Valkó O.-Miglécz T.-Csecserits A.-Rédei T.-Deák B.-Tóthmérész B.-Török P. (2014): Trait-based analysis of spontaneous grassland recovery in sandy old-fields. *Applied Vegetation Science* 17: 214-224.
- Antal Zs. -Huzsvai L. (2007): Előkészítő vizsgálatok védett gyepterületek produkciójának modellezéséhez. *Agrártudományi Közlemények* 26 (Különszám): 64-69.
- Antal Z, -Juhász L. (2008): Determining soil reaction values and nature conservation value categories for grass production model based grazing. *Cereal Research Communications* 36: 975-978.
- Bajor Z. -Penksza K. (2011): Természetvédelmi- élőhelykezelési munkálatok a homoktövis újpesti élőhelyén. – V. Kárpát–medencei Biológiai Szimpózium kiadványkötete. pp. 63-67.
- Bajor Z. -Penksza K. (2012): Élőhely-kezelések hosszú távú hatásai a Homoktövis újpesti élőhelyén. XXIX. Vándorgyűlés, Budapest, 2012. október. 19. pp. 15-18.
- Bajor Z.-Penksza K. (2015): Özönnövények visszaszorítása a homoktövis újpesti élőhelyén. In: Csíszár Á.- Korda M. (szerk.): Özönnövények visszaszorításnak gyakorlati tapasztalatai. Rosalia kézikönyvek, 3. pp: 45-56. Duna-Ipoly Nemzeti Park. ISBN 97896386466 8 kadályozására.
- Bajor Z. -Házi J. -Lampert R. -Uj B. -Tóth Z. -Besnyői V. -Wichmann B. -Penksza K. (2013): Élőhelykezelések hatása Budapest területén található területek növényzetére, Sustainable development in the Carpathian Basin” conference, Budapest, Hungary, November 21-23., 84.
- Bajor Z. -Zimmermann Z.-Szabó G. -Fehér Zs. -Járdi I. -Lampert R. -Kerény-Nagy V. - Penksza P. , L Szabó Zs., Székely Zs., Wichmann B., Penksza K. (2016): Effect of conservation management practices on sand grassland vegetation in Budapest, Hungary. *Applied Ecology and Environmental Research* 14 (3): 233-247.
- Bakker J. P. (1985): The impact of grazing on plant communities, plant populations and soil conditions in salt marshes. *Vegetatio* 62: 391–398.
- Bakker J. P. (1989): Nature Management by Grazing and Cutting. In: *Vegetation Dynamics*.

- Bakker J. P. -Berendse. F. (1999): Constraints in the restoration of ecological diversity in grassland and heathland communities. *Trends in Ecology and Evolution* 14: 63–68.
- Baksay, L. (1957): The Chromosome Numbers and Cytotaxonomical Relations of Some European Species-*Annales Hist. - Nat. Mus. Nat. Hung.* 8:169-174.
- Bálint P. -Balogh N. -Kelbert B. -Radócz Sz. -Tóth K. (2014): Fitomassza dinamika homoki gyepek szekunder szukcessziója során. *Gyepgazdálkodási Közlemények* 14: 3.10.
- Bartha D. (2003): Történelmi erdőhasználatok Magyarországon (Historical forest uses of Hungary). *Magyar Tudomány*, 2003/12: 90–102.
- Bartha S. (2001): Spatial relationships between plant litter, gopher disturbance and vegetation at different stages of old-field succession. *Applied Vegetation Science* 4: 53-62.
- Bartha S. -Meiners S. J. -Pickett S. T. A. -Cadenasso M. L. (2003): Plant colonization windows in a mesic old field succession. *Applied Vegetation Science* 6: 205-212.
- Bartha S. -Campetella G. -Ruprecht E. -Kun A. -Házi J. -Horváth A. -Virágh K. -Molnár Zs. (2008a): Will inter-annual variability in sand grassland communities increase with climate change? *Community Ecology* 9(Suppl): 13-21.
- Bartha S. -Molnár Zs. -Fekete G. (2008b): -Patch dynamics in sand grasslands: connecting primary and secondary succession: In *The KISKUN LTER, Long-term ecological research in the Kiskunság*, Kovács-Láng, E., Molnár, E., Kröel-Dulay, Gy., Barabás, S., Eds.; Publisher: Institute of Ecology and Botany, H.A.S, Vácrátót. Hungary, pp. 37-40.
- Bartha S. -Zimmermann Z. -Horváth A. -Szentés Sz. -Sutyinszki Zs. -Szabó G. -Házi J. -Komoly C. -Penksza K. (2011): High resolution vegetation assessment with beta-diversity – a moving window approach. *Agricultural Informatics* 2(1): 1-9.
- Bartha S.-Szentés Sz.-Horváth A.-Házi J.-Zimmermann Z.-Molnár C.-Dancza I.-Margóczy K.-Pál R.-Purger D.-Schmidt D.-Óvári M.-Komoly C.-Sutyinszki Zs.-Szabó G.-Csathó A. I.-Juhász M.-Penksza K.-Molnár, Z. (2014): Impact of midsuccessional dominant species on the diversity and progress of succession in regenerating temperate grasslands. *Applied Vegetation Science* 17(2): 201-213.
- Bauer L. -Galli Z. -Penksza K. -Engloner A. -Szerdahelyi T. -Kiss E. -Heszky L. (2003): Morfológiai és molekuláris taxonómiai vizsgálatok kárpát–medencei *Festuca* fajokon. – III. Kárpát–medencei Biológiai Szimpózium: 33–37.
- Bátori Z. -Erdős L. -Kelemen A. -Deák B. -Valkó O. -Gallé R. -Bragina T.M. -Kiss P.J. -Kröel-Dulay G. -Tölgyesi C. (2018): Diversity patterns in sandy forest-steppes: a comparative study from the western and central Palearctic. *Biodiversity and Conservation* 27: 1011-1030.

- Bischoff A. -Auge H. Mahn E-G. (2005): Seasonal changes in the relationship between plant species richness and community biomass in early succession. *Basic and Applied Ecology* 6: 385–394.
- Borhidi A. (2003): Magyarország növénytársulásai. Akadémia Kiadó, Budapest.
- Borhidi A. (1995): Social behaviour types, the naturalness and relative ecological indicator values of the higher plants in the Hungarian flora. *Acta Botanica Academiae Scientiarum Hungaricae*, 39. 97-181. p.
- Borhidi A. -Kevey B. -Lendvai G. (2012): Plant communities of Hungary. Akadémiai Kiadó, Budapest.
- Böhnert W. -Reichhoff L. (1978): Die Pflanzengesellschaften des Naturschutzgebietes „Steckby-Lödderitzer Forst“. *Hercynia N. F.* 15(2): 106-114.
- Braun-Blanquet J. (1964): Pflanzensozologie. Wien- New-York.
- Budak H. -Shearman R. C. -Gaussoin R. E. -Dweikat I. (2004): Application of Sequence-related Amplified Polymorphism Markers for Characterization of Turfgrass Species. *HortScience* 39(5): 955-958.
- Bulinska-Radomska Z. (1982): Systematics of *Lolium*, *Festuca* and *Vulpia*.- Ph.D. Thesis, University of Birmingham (U.K.).
- Bulinska-Radomska Z. -Lester R. N. (1985a): Relationships between five species of *Lolium* (Poaceae). *Pl. Syst. Evol.* 148:169-175.
- Bulinska-Radomska Z. -Lester R. N. (1985b): Relationships between three species of *Festuca* sect. *Bovinae* (Poaceae). *Pl. Syst. Evol.* 149:135-140.
- Bulinska-Radomska Z. -Lester R. N. (1986): Species relationships in the genus *Festuca* (sect. *Ovinae*). *Pl. Syst. Evol.* 154:175-182.
- Bulinska-Radomska Z. -Lester N (1988) Intergeneric relationships of *Lolium*, *Festuca*, and *Vulpia* (Poaceae) and their phylogeny. *Plant Syst. Evol.* 159: 217-227
- Buzás I. (szerk.) (1993): Talaj- és agrokémiai vizsgálati módszerekönyv I. INDA 4231 Kiadó, Budapest. pp. 357.
- Catorci A. -Gatti R. -Vitanzi A. (2006): Relationship between phenology and above-ground phytomass in a grassland community in central Italy. In: Gafta, D., Akeroyd, J. R. (eds.): *Nature conservation*.
- Catorci A. -Cesaretti S. -Marchetti P. (eds.) (2007a): Vocazionalità del territorio della Comunità Montana di Camerino per la produzione di biomasse solide agro-forestali ad uso energetico. *L'uomo e l'ambiente* 47. Tipografia Arte Lito, Camerino.

- Catorci A. -Gatti, R. -Ballelli S. (2007b): Studio fitosociologico della vegetazione delle praterie montane dell'Appennino maceratese. In: Catorci, A., Gatti, R. (eds.): Le praterie montane dell'Appennino maceratese. *Braun-Blanquetia*, 42: 101–144.
- Catorci A. -Cesaretti S. -Gatti R. (2009): Biodiversity conservation: geosynphytosociology as a tool of analysis and modelling of grassland systems. *Hacquetia*, 8(2), 129–146.
- Catorci A. -Ottaviani G. -Cesaretti S. (2011): Functional and coenological changes under different long-term management conditions in Apennine meadows (central Italy). *Phytocoenologia*, 41(1): 45-58.
- Charmet G. -Balfourier F. (1994:) Isozyme variation and species relationships in the genus *Lolium L.* (ryegrasses, *Graminaceae*). *Theor. Appl. Genet.* 87: 641-649
- Charmet G. -Ravel C. -Balfourier F. (1997): Phylogenetic analysis in the *Festuca-Lolium* complex using molecular markers and ITS rDNA. *Theor. Appl. Genet.* 94: 1038-1046
- Chen C. -Sleper D. A. -Johal GS (1998): Comparative RFLP mapping of meadow and tall fescue. *Theor. Appl. Genet.* 97: 255-260.
- Cornwell W. K. -Grubb P. J. (2003): Regional and local patterns in plant species richness with respect to resource availability. *Oikos* 100: 417–428.
- Crowder L. V. (1953): Interspecific and intergeneric hybrids of *Festuca* and *Lolium*. *J. Hered.* 44:195-203.
- Csáky P. (2018): A Turjánvidék északi részének florisztikai szempontból jelentős növényfajai. *Természetvédelem és kutatás a Turjánvidék északi részén Rosalia* 10: 145–252.
- Csányi-Kovács Cs. - Horánszky A. (1972): Charakterisierung der *Festuca* Populationen auf Grund der Merkmale der Rispe. *Ann. Univ. Sci. Budapest, Sect. Biol.* 15:59-74.
- Csecserits A. -Rédei, T. (2001): Secondary succession on sandy old fields in Hungary. *Appl. Veg. Sci.* 4: 63–74.
- Csecserits A.-Szabó R.-Halassy M.-Rédei T. (2007): Testing the validity of successional predictions on an old-field chronosequence in Hungary. *Community Ecology* 8: 195-207.
- Csecserits A. -Czúcz B.-Halassy M.-Kröel-Dulay G.-Rédei T.-Szabó R.-Szitár K.-Török K. (2011): Regeneration of sandy old-fields in the forest steppe region of Hungary. *Plant Biosystems* 145: 715-729.
- Csukás Z. (1952): *Takarmányozástan*. Budapest, Mezőgazd. Kiadó.
- Dąbrowska A. (2012): Morpho-anatomical structure of the leaves of *Festuca trahyphylla* (Hack.) Krajina in the ecological aspect. *Modern Phytomorphology* 1: 19–22.

- Dąbrowska A. (2013): Evaluation of the decorative value of wild-grown *Festuca trachyphylla* (Hack.) Krajina in the southeastern part of Poland. *Folia Hort.* 25(1): 13-19.
- Danert S. -Hanelt P. -Helm J. -Kruse J. Schultze-Motel, J. (1976): *Urania Növényvilág: Magasabbrendű növények II.* Gondolat Kiadó, Budapest, pp. 381-383.
- Darbshyre S. J. -Warwick S. I. (1992): Phylogeny of North American *Festuca* (*Poaceae*) and related genera using chloroplast DNA restriction site variation. *Can. J. Bot.* 70: 2415-2429.
- Deák B.-Valkó O.-Kelemen A.-Török P.-Miglécz T.-Ölvedi T.-Lengyel Sz.-Tóthmérész B. (2011): Litter and graminoid fitomass accumulation suppresses weedy forbs in grassland restoration. *Plant Biosystems* 145: 730-737.
- Deák B.-Valkó O.-Török P.-Kelemen A.-Miglécz T.-Szabó Sz.-Szabó G.-Tóthmérész B. (2015): Micro-topographic heterogeneity supports plant diversity: fine-scale patterns and age effect. *Basic and Applied Ecology*, 16: 291-299.
- Di Pietro (2011): New dry grassland associations from the Ausoni-Aurunci mountains (Central Italy)-Syntaxonomical updating and discussion on the higher rank syntaxa. *Hacquetia* 10(2): 183-231.
- Dolt C. -Goverde M. -Baur B. (2005): Effects of experimental small-scale habitat fragmentation on above and below-ground plant biomass in calcareous grasslands. *Acta Oecologica* 27: 49–56.
- Domin K. (1930): Schedae ad Floram Cechoslovenicam exiccatum II. (Genus *Festucarum* v. *Krajina* exposuit) - *Acta Bot. Bohemica* 9: 175-259.
- Dostal J. (1989): *Nová Kvétana CSSR.*-Academia Praha. 2: 1322-1334.
- Ellenberg H. (1974): *Zeigerwerte der Gefässpflanzen Mitteleuropas.* *Scripta Geobotanica* 9: 1–97.
- Erdős L. -Tölgyesi Cs. -Horzse M. -Tolnay D. -Hurton Á. -Schulcz N. -Körmöczi L. -Lengyel A. -Bátori Z. (2014): Habitat complexity of the Pannonian forest-steppe zone and its nature conservation implications. *Ecological Complexity* 17: 107-118.
- Erdős L. -Tölgyesi Cs. -Cseh V. -Tolnay D. -Cserhalmi D. -Körmöczi L. -Gellény K. -Bátori Z. (2015): Vegetation history, recent dynamics and future prospects of a Hungarian sandy forest-steppe reserve: forest-grassland relations, tree species composition and size-class distribution. *Community Ecology* 16: 95-105.
- Erdős L. -Tölgyesi Cs. -Bátori Z. -Semenishchenkov A. -Yu A. -Magnes M. (2017): The influence of forest/grassland proportion on the species composition, diversity and

- natural values of an Eastern Austrian forest-steppe. *Russian Journal of Ecology* 48: 350-357.
- Erdős L. -Kröel-Dulay G. -Bátori Z. -Kovács B. -Németh C. -Kiss P.J. -Tölgyesi C. (2018): Habitat heterogeneity as a key to high conservation value in forest-grassland mosaics. *Biological Conservation* 226: 72-80.
- Erdős L. -Krstonošić D. -Kiss P. J. -Bátori Z. -Tölgyesi Cs. -Škvorc Ž. (2019): Plant composition and diversity at edges in a semi-natural forest–grassland mosaic. *Plant Ecology* 220: 279-292.
- Erdős L. -Török P. -Szitár K. -Bátori Z. -Tölgyesi Cs. -Kiss P. J. -Bede-Fazekas Á. -Kröel-Dulay Gy. (2020): Beyond the forest-grassland dichotomy: the gradient-like organization of habitats in forest-steppes. *Frontiers in Plant Science* 11: 236.
- Facelli J. M. -Carson W. P. (1991): Heterogeneity of plant litter accumulation in successional communities. *Bulletin of the Torrey Botanical Club* 118: 62–66.
- Facelli J. M. -Montero C. M. -Leon R. J. C. (1988): Effect of different disturbance regimen on seminatural grasslands from the subhumid pampa. *Flora* 180: 241–249.
- Fischer W. -Kummer V. -Pötsch. J. (1995): Zur Vegetation des Feuchtgebietes Internationaler Bedeutung (FIB) untere Havel. *Naturschutz und Landschaftspflege in Brandenburg* 4: 12-18.
- Galli Zs. -Penksza K. -Kiss E. -Bucherna N. -Heszky L. (2001): *Festuca* fajok molekuláris taxonómiai vizsgálata: A *Festuca ovina* csoport RAPD és AP-PCR analízise. *Növénytermelés* 50: 375-384.
- Galli Z. -Penksza K. -Kiss E. -Sági L. -Heszky L. E. (2006): Low variability of Internal Transcribed Spacer rDNA and trnL (UAA) intron sequences of several taxa in the *Festuca ovina* aggregate (Poaceae). *Acta Biol. Hung.* 57: 57-69.
- Gaut B. S. -Tredway L. P. -Kubik C. -Gaut R. L. -Meyer W. (2000): Phylogenetic relationships and genetic diversity among members of the *Festuca-Lolium* complex (*Poaceae*) based on ITS sequence data. *Plant Syst. Evol.* 224: 33-53.
- Gillman L. N. -Wright S. D. (2006): The influence of productivity on the species richness of plants: a critical assessment. *Ecology* 87: 234–243.
- Gregor T. -Paule, J. (2014): Zur Identität von *Festuca duvalii*. *Kochia* 8: 15–26.
- Grime J. P. (1973): Competitive exclusion in herbaceous vegetation. *Nature* 242: 344–347.
- Grime J. P. (1979): *Plant strategies and vegetation processes*. John Wiley and Son, New York. 222 pp.

- Gugnacka W. -Adamska E. (2010): The preservation state of the flora and vegetation of the artillery range near the city of Toruń. *Ecological Questions* 12 (Special Issue): 77 –88.
- Guo Q. 2007: The diversity–biomass–productivity relationships in grassland management and restoration. *Basic and Applied Ecology* 8: 199–208.
- Hackel E. (1882). *Monographia Festucarum europaeorum*. In *Monographia Festucarum europaeorum*. Auctore, Eduardo Hackel. T. Fischer.
- Hajnóczki S. -Póti P. -Pajor F. -Péter N. -Penksza K. (2019): Inváziós fajok, mint a magas aranyvessző (*Solidago gigantea*) és a siskanád tippán (*Calamagrostis epigeios*) tömegtakarmányként való alkalmazhatósága kecskék takarmányozásában. *Gyepgazdálkodási közlemények* 17(2): 11-17.
- Hajnóczki S. -Pajor F.-Péter N. -Bodnár Á. -Penksza K. -Póti P. (2021): *Solidago gigantea* Ait. and *Calamagrostis epigeios* (L) Roth invasive plants as potential forage for goats. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici Cluj-Napoca* 49 : 1 p.12197
- Halász A. -Bence D. -Tasi J. (2017): A megváltozott csapadékeloszlás és -intenzitás hatása a gyepek összetételére a 15: 13-20.
- Halász A. -Tasi J. -Bajnok M. -Szabó F. -Orosz Sz. (2018): Climate sensitivity of Hungarian grasslands, In: Horan, B; Hennessy, D; O'Donovan, M; Kennedy, E; McCarthy, B; Finn, J A; O'Brien, B (szerk.) *Sustainable meat and milk production from grasslands : Proceedings of the 27th General Meeting of the European Grassland Federation*, Wageningen Academic Publishers pp. 598-600.
- Halász A. -Nagy G. -Tasi J. -Bajnok M. -Mikoné J. E. (2016): Weather regulated cattle behaviour on rangeland. *Applied Ecology and Environmental Research* 14(4): 149-158.
- Hammer Ø (1999-2015): *PAST – PAleontological STatistics Version 3.06 Reference Manual*. Natural History Museum, University of Oslo. 225 p.
- Hammer Ø. -Harper D.A.T. -P. D. Ryan (2001): *PAST – Paleontological Statistics Software Package for Education and Data Analysis*. *Palaeontologia Electronica*. 4(1): 1-9.
- Haraszi E. (1973): *Az állat és a legelő*. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest.
- Horánszky A. (1969): *Festuca-tanulmányok I*. Bot. Közlem. 56:149-154.
- Horánszky A. (1970): *Festuca-tanulmányok II*. Bot. Közlem.. 57:207-215.
- Host (1802): *Icones et Descriptiones Gramineum Austriacorum*, Bécs 2:72.
- Jávorka S. (1925): *Magyar flóra*. Budapest 1: 96-104.

- Kaczmarek Z. -Gajewski P. -Mocek A. -Grzelak M. -Knioła A. -Glina B. (2015): Geobotanical conditions of ecological grasslands on light river alluvial soils. *Journal of Research and Applications in Agricultural Engineering* 60(3): 131-125.
- Kárpáti L. (2001): A gyepék természetvédelmi jelentősége. In: Nagy G. et al. (szerk.): *Gyepgazdálkodásunk helyzete és kilátásai*. 17: 57-60.
- Kelemen A. -Török P. -Valkó O. -Miglécz T. -Tóthmérész B. (2013): A fitomassza és fajgazdagság kapcsolatát alakító tényezők hortobágyi szikes és löszgyepekben. *Botanikai Közlemények* 100: 47-59.
- Király G. (2009): Új magyar fűvészkönyv. Magyarország hajtásos növényei. *Határozókulcsok*. pp. 498-499.
- Kovář P. (1980): Contribution to the syntaxonomy of the *Festuca trachyphylla*-grasslands. *Prealia* 52: 217-226.
- Lachmuth S. -Durka W. -Schurr F. M. (2011): Differentiation of reproductive and competitive ability in the invaded range of *Senecio inaequidens*: the role of genetic Allee effects, adaptive and nonadaptive evolution. *New Phytologist* 192: 529–541.
- Lehvaslaiho H. -Saura A. -Lokki J. (1987): Chloroplast DNA variation in the grass tribe *Festuceae*. *Theor. Appl. Genet.* 74: 298-302.
- Lonati M. -Lonati S. (2007): Le praterie xerofile a *Festuca trachyphylla* (Hackel) Krajina della bassa Valsesia (Piemonte, Italia). *Fitosociologia* 44(2): 109-118.
- Löbel S. -Dengler J. (2007): Dry grassland communities on southern Öland: phytosociology, ecology, and diversity. In: van der Maarel, E. (szerk): *Structure and dynamics of alvar vegetation on Öland and some related dry grasslands*. pp. 13-31.
- Májovszký J. (1962). Adnotationes ad species gen. *Festuca* florum Slovaciae additamentum I. *Acta Fac. Rer. Nat. Univ. Comen.*, 7, 317–355.
- Meusel H. -Schubert R. (1972): *Volk und Wissen*. Akademie Verlag, Berlin
- Mittelbach G. G. -Steiner C. F. -Scheiner S. M. -Gross K. L. -Reynolds H. L. -Waide R. B. -Willig M. R. -Dodson S. I. -Gough L. (2001): What is the observed relationship between species richness and productivity? *Ecology* 82: 2381–2396.
- Molnár Zs. -Botta-Dukát Z. (1998): Improved space-for-time substitution for hypothesis generation: secondary grasslands with documented site history in SE-Hungary. *Phytocoenologia* 28: 1–29.
- Molnár Zs. -Bölöni J. -Horváth F. (2008): Threatening factors encountered: Actual and endangerment of the Hungarian (semi-) natural habitats. *Acta Botanica Hungarica*, 50 (Suppl.):, 199-217. p.

- Molnár Zs. -Biró M. -Bartha S. -Fekete G. (2012): Past trends, present state and future prospects of Hungarian forest-steppes. In Eurasian Steppes. Ecological problems and livelihoods in a changing world. Werger, M.J.A., van Staalduinen, M.A., Eds.; Publisher: Springer, Dordrecht, Heidelberg, New York, London, pp. 209–252.
- Mucina L. -H. Bültmann K. -Dierßen J.-P. -Theurillat -T. Raus -A. Čarni -K. Šumberová -W. Willner -J. Dengler -L. Tichý (2016): Vegetation of Europe: Hierarchical floristic classification system of plant, bryophyte, lichen, and algal communities. Appl. Veg. Sci. 19(1): 1–264.
- Nienartowicz Kamiński D. -Kunz M. -Deptuła M. -Adamska E. (2015): Changes in the plant cover of the dune hill in Folusz near Szubin (NW Poland) between 1959 and 2013: the problem of preservation of xerothermic grasslands in the agricultural landscape. Ecological Questions 20: 23–38.
- Oksanen J. 1996: Is the humped relationship between species richness and biomass an artefact due to plot size? Journal of Ecology 84: 293–295.
- Pawlus M. (1985): Systematyka i rozmieszczenie gatunków grupy *Festuca ovina* L. w Polsce. Fragm. Florist. Geobot. 29: 219–295.
- Penksza K. (2000a): Die Koerrektur der histologischen Beschreibung von *Festuca javorkae* von Májovszky im Jahre 1962, und Angaben zum Vorkommen der Art in Ungarn. Ber. Inst. Landschafts-Pflanzenökologie Univ. Hohenheim 10: 49-54.
- Penksza K. (2000b): A *Festuca javorkae* Májovský és a *Festuca wagneri* Degen, Thaisz et Flatt jellemzése és a *Festuca ovina* - csoport határozókulcsa. Kitaibelia 5: 275-278.
- Penksza K. (2003a): Pázsifüvek taxonómiai vizsgálata. – Tájékológiai Lapok 1: 219-220.
- Penksza K. (2003b): *Festuca pseudovaginata*, a new species from sandy areas of the Carpathian Basin. Acta Bot. Hung. 45: 356-372.
- Penksza K. (2009): Poaceae – Pázsifüvek nemzetségeinek határozókulcsa. *Festuca* – Csenkeszek, *Lolium* – Vadóc, *Festulolium* – Korcsvadóc. In: Király G. (szerk.) Új magyar fűvészkönyv. Aggteleki Nemzeti Park, Jósvalfő, pp. 498–509.
- Penksza K. (2019): Kiegészítések a hazai *Festuca* taxonok ismeretéhez I. A *Festuca psammophila* series *Festuca vaginata* alakkörei). Botanikai Közlemények 106(1): 65–70.
- Penksza K. -Engloner A. (1999/2000): Taxonomic study of *Festuca wagneri* (Degen Thaisz et Flatt) in Degen Thaisz et Flatt. 1905. - Acta Bot. Sci. Hung. 42: 257-264.
- Penksza K. -Szerdahelyi T. (2001): Néhány magyarországi *Festuca* faj taxonómiai kutatás; és a *Colchicum arenarium* W. et K: előfordulása a Gödöllői-dombvidéken. – In: Borhidi

- A. és Botta D. Z. (Szerk.): Ökológia az ezredfordulón III. Magyar Tudományos Akadémia, pp. 105-111.
- Penksza K. -Házi J.-Tóth A.-Wichmann B.-Pajor F.-Gyuricza Cs. -Póti P.-Szentés Sz. (2013): Eltérő hasznosítású szürkemarha legelő szezonális táplálóanyag tartalom alakulás, fajdiverzitás változása és ennek hatása a biomassza mennyiségére és összetételére nedves pannon gyepeken. *Növénytermelés* 62(1): 73-94.
- Penksza K. - Szabó G.- Zimmermann Z. - Lisztes-Szabó Zs. - Pápay G. - Járdi I. - Fűrész A. - S.-Falusi E. (2019): The taxonomic problems of the *Festuca vaginata* agg. and their coenosystematic aspects. A *Festuca vaginata* alakkör taxonómiai problematikája és ennek cönoszisztematikai vonatkozásai. *Georgikon for Agriculture*, 23(3), 63-76. p.
- Penksza K. -Csík A.-Filep A. F. -Saláta D. -Pápay G. -Kovács L. -Varga K. -Pauk J. -Lantos Cs. -Lisztes-Szabó Zs. (2020a): Possibilities of Speciation in the Central Sandy Steppe, Woody Steppe Area of the Carpathian Basin through the Example of *Festuca* Taxa. *FORESTS* 11 : 12 pp. 1325-1337.
- Penksza K. -Péter N. -Saláta D. -Pápay G. -Lisztes-Szabó Zs. -Bajor Z. (2020b): Result of conservation management and restauration in open sandy grasslands in the Homoktövis Nature Conversation area (Budapest, Hungary). In: International Conference on Veterinary, Agriculture and Life Sciences (ICVALS) Abstract Book. Mehmet, O., Ed.; Publisher: ISRES Publishing, Antalya, Turkey, pp. 7.
- Penksza K. -Péter N. -Saláta D. -Pápay G. -Lisztes-Szabó Zs. -Bajor Z. (2020c): Result of conservation management and restauration in open sandy grasslands in the Homoktövis Nature Conversation area (Budapest, Hungary). In: International Conference on Veterinary, Agriculture and Life Sciences (ICVALS) 2020. Abstract Book. Mehmet, O., Ed.; Publisher: ISRES Publishing, Antalya, Turkey, pp. 7.
- Penksza K. -Saláta D. -Pápay G. -Péter N. -Bajor Z.-Lisztes-Szabó Zs. -Fűrész A. -Fuchs M. - Michéli E. (2021a): Do Sandy Grasslands along the Danube in the Carpathian Basin Preserve the Memory of Forest-Steppes? *FORESTS* 12 : 2 p. 114
- Penksza K. -Csontos P. -Pápay G. (2021b): Syntaxonomical analysis of sandy grassland vegetation dominated by *Festuca vaginata* and *F. pseudovaginata* in the Pannonian basin. *Haquatia* 20(1): 217-224.
- Pielou E. C. (1975): *Ecological diversity*. Wiley, New York.
- Pils G. (1985): Systematik, Karyologie und Verbreitung der *Festuca valesiaca*-gruppe (Poaceae) in Österreich und Südtirol.. - *Phyton* 24: 35-77.

- Pócs T. (1954): A rákoskereszturi "Akadémiai erdő" vegetációja. (Die Vegetation des "Akademischen Waldes" in Rákoskeresztur). Botanikai Közlemények 45: 283-294.
- Podani J. (1993): SYN-TAX 5.0 - computer programs for multivariate data analysis in ecology and systematics. Abstracta Botanica 17: 289-302.
- Podani J. (1997): Bevezetés a többváltozós biológiai adatfeldolgozás rejtjelmeibe. Scientia Kiadó, Budapest.
- Póti P. -Bényi E. -Kovács-Weber M. -Bodnár Á. -Pajor F. (2019): VII. Gödöllői Állattenyésztési Tudományos Nap: Előadások és poszterek összefoglaló kötete. Gödöllő, Magyarország : Szent István Egyetem Egyetemi Kiadó.
- Prach K. -Bartha S. -Joyce C. B. -Pyšek P. -van Diggelen R. -Wiegand G. (2001): The role of spontaneous vegetation succession in ecosystem restoration: A perspective. Applied Vegetation Science 4: 111-114.
- Prach K. -Lepš J. -Rejmánek M. (2007): Old Field Succession in Central Europe: Local and Regional Patterns. In: Cramer, V. A.-Hobbs, R. J. (szerk.) (2007): Old fields: dynamics and restoration of abandoned farmland. Island Press, Washington, DC, pp. 180-202.
- Prach K. -Pyšek P. (2001): Using spontaneous succession for restoration of human-disturbed habitats: Experience from Central Europe. Ecological Engineering 17: 55-62
- Matus, G.-Tóthmérész, B.-Papp, M. (2003): Restoration prospects of abandoned species-rich sandy grassland in Hungary. Applied Vegetation Science 6: 169-178.
- Prach K. -Pyšek P. -Šmilauer P. (1997): Changes in species traits during succession: a search for pattern. Oikos 79: 201–205. Regional Patterns. In: Cramer, V. A.-Hobbs, R. J. (szerk.): Old fields: dynamics and restoration of abandoned farmland. Island Press, Washington, DC, pp. 180-202.
- Précsényi I. (1975): Szikespusztai rét növényzetének produktivitása. Biológiai Tanulmányok 4. Akadémiai Kiadó, Budapest
- Rūsiņa S. (2003): Nelku aira aira Caryophyllea L. Latvija. Latvijas Veģetācija 7: 33-43.
- Saint-Yves A. (1928): Contribution a l'étude des Festuca (subgen. Eu-Festuca) de l'Orient. Candollea 3:321-466.
- Saitou N. -M. Nei. (1987): The neighbor-joining method: a new method for reconstructing phylogenetic trees. Molecular Biology and Evolution 4:406-425.
- Saláta D. (2009): Legelőerdők egykor és ma. Erdészettörténeti Közlemények 79. 1-80.

- Saláta D. (2017): Az Északi-középhegység fás legelőinek tipológiája és természetvédelmi vonatkozásai. PhD értekezés. SZIE Környezettudományi Doktori Iskola. Gödöllő. 9-16.
- Saláta D. -Horváth S. -Varga A. (2009b): Az erdei legeltetésre, a fás legelők és legelőerdők használatára vonatkozó 1791 és 1961 közötti törvények (Laws for the use of forest grazing, wood-pastures and grazing forest between 1791 and 1961). *Tájökológiai Lapok*, 7(2): 387-401.
- Saláta D. -Malatinszky Á. -Penksza K. -Kenéz Á. -Szabó M. (2009a): Adatok a Bakony erdei állattartásához. *Folia Musei Historico-Naturalis Bakonyiensis. A Bakonyi Természettudományi Múzeum Közleményei* 26: 7-19.
- Saláta D. -Varga A. -Penksza K. -Malatinszky Á. -Szalai T. (2013): Agrárerdészeti rendszerek és alkalmazási lehetőségeik a hazai ökológiai gazdálkodásban. *AWETH* 9(3). 315-320.
- Saláta D. -Wichmann B. -Házi J. -Falusi E. -Penksza K. (2011): Botanikai összehasonlító vizsgálat a cserépfalui és az erdőbényei fás legelőn *AWETH* 7(3): 234-262.
- Schwarzová T. (1967):. Beitrag zur Lösung taxonomischer Probleme der *Festuca vaginata* W. et K. und *F. psammophila* Hack [Contribution to solve taxonomic problems of *Festuca vaginata* W. et K. and *F. psammophila* Hack]. *Acta Fac. Rer. Nat. Univ. Comen. Botanica* 14: 381–414.
- Simon T. (1992): A magyarországi edényes flóra határozója. Budapest.
- Simon T. (2000): A magyarországi edényes flóra határozója. Harasztok – virágos növények. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 976.
- Šmarda P. (2006). DNA ploidy levels and intraspecific DNA content variability in Romanian fescues (*Festuca*, Poaceae) measured in fresh and herbarium material. *Folia Geobotanica*, 41(4), 417–432. <https://doi.org/10.1007/BF02806558>
- Šmarda P. (2008). DNA ploidy level variability of some fescues (*Festuca* subg. *Festuca*, Poaceae) from Central and Southern Europe measured in fresh plants and herbarium specimens. *Biologia*, 63(3), 349–367. <https://doi.org/10.2478/s11756-008-0052-9>
- Šmarda P. -Kočí K. (2003): Chromosome number variability in Central European members of the *Festuca ovina* and *F. pallens* groups (sect. *Festuca*). *Folia Geobotanica* 38: 65–95.
- Šmarda P. -Šmerda J. -Knoll A. -Bureš P. -Danihelka J. (2007): Revision of Central European taxa of *Festuca* ser. *Psammophilae* Pawlus: morphometrical, karyological and AFLP analysis. *Plant Systematics and Evolution* 266: 197–232.

- Šmarda P. -Bureš P. -Horova L. -Foggi B. -Rossi G. (2008). Genome Size and GC Content Evolution of *Festuca*: Ancestral Expansion and Subsequent Reduction. *Annals of Botany* 101: 421–433.
- Smiley R. W. -Yan G. -Gourlie J. A. (2014): Selected Pacific Northwest Rangeland and Weed Plants as Hosts of *Pratylenchus neglectus* and *P. thornei*. *Plant Disease* 98(10): 1333-1340.
- Soó R. (1951): A magyar növényvilág kézikönyve. Budapest, 2: 920-926.
- Soó R. (1964): A magyar flóra és vegetáció rendszertani-növényföldrajzi kézikönyve I. Akadémia Kiadó, Budapest.
- Soó R. -Jávorka S. (1951): A magyar növényvilág kézikönyve. Budapest, 2, 920-926. p.
- Soó R. (1955): *Festuca* Studien. - *Acta Bot. Acad. Sci. Hung.* 2: 187-221.
- Soó R. (1963): Species et Combinationes Novae Florae Europae Praecipue Hungariae - I. *Acta. Bot. Acad. Sci. Hung.* 9: 419-431.
- Soó R. (1973a): A magyar flóra és vegetáció rendszertani - növényföldrajzi kézikönyve. II. Akadémiai Kiadó, Budapest.
- Soó R. (1973b): Zeitgemässe Taxonomie der *Festuca ovina*-gruppe. *Acta Bot. Sci. Hung.*, 18, 363-377. p.
- Soó R. (1980): A magyar flóra és vegetáció rendszertani - növényföldrajzi kézikönyve 6. Akadémiai Kiadó, Budapest.
- Stace C. A. -Al-Bermani A-K. K. A. -Wilkinson M. J. (1992): The distinction between the *Festuca ovina* L. and *Festuca rubra* L. aggregates in the British Isles. *Watsonia* 19: 107-112.
- Standovár T. -Primack, R.B. (2001): A természetvédelmi biológia alapjai. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest.
- Stefanovits P. (2010): A tájak talajviszonyai. In: Stefanovits P., Filep Gy. & Füleki Gy. *Talajtan*, Mezőgazda Kiadó, Budapest, 470 p.
- Stukonis V. -N. Lemežienė -J. Kanapeckas (2010): Suitability of narrow-leaved *Festuca* species for turf. *Agronomy Research* 8(Special Issue III): 729–734.
- Stukonis V. -R. Armonienė -N. Lemežienė -V. Kemešytė -G. Statkevičiūtė (2015): Identification of fine-leaved species of genus *Festuca* by molecular methods. *Pak. J. Bot.*, 47(3): 1137-1142.
- Swearingen J. -C. Barger (2016): *Invasive Plant Atlas of the United States*. University of Georgia Center for Invasive Species and Ecosystem Health. <http://www.invasiveplantatlas.org/>.

- Szabó G. -Zimmermann Z. -Catorci A. -Csontos P. -Wichmann B. -Szentés Sz. -Barczy A. -
Penksza K. Comparative study on grasslands dominated by *Festuca vaginata* and *F.*
pseudovaginata in the Carpathian Basin. *Tuexenia* 2017, 37, 415-429.
- Szemán L. 1994/95: Grassland yield and seedbed preparation. *Bulletin of the University of
Agricultural Sciences, Gödöllő*, 45-51.
- Szentés Sz. -Kenéz Á. -Saláta D. -Szabó M. -Penksza K. (2007): Comparative researches and
evaluations on grassland management and nature conservation in natural grasslands of
the Transdanubian mountain range. – *Cereal Research Communications*, 35: 1161-
1164.
- Szentés Sz. -Wichmann B. -Házi J. -Tasi J. -Penksza K. (2009a): Vegetáció és gyepek
termelési változása badacsonytördenyői szürkemarle legelőn és kaszálón.
Tájökológiai Lapok 7: 11–20.
- Szentés Sz. -Tasi J. -Házi J. -Penksza K. (2009b): A legeltetés hatásának gyepgazdálkodási és
természetvédelmi vizsgálata Tapolcai- és Káli-medencei lólegelőn a 2008. évi
gyepgazdálkodási idényben. *Gyepgazdálkodási Közlemények*, 7: 65-72.
- Tardy C. H. (1994): “Counteracting task-induced stress: studies of instrumental and emotional
support in problem-solving contexts”, in Burlinson, B.B., Albrecht, T.L. and Sarason,
I.G. (Eds), *Communication of Social Support: Messages, Interactions, Relationships,
and Community*, Sage Publications, Thousand Oaks, CA, pp. 71-87.
- Tasi J. (2003): Gyep méregző és gyomnövényei. Egyetemi jegyzet- Szent István Egyetem,
Gödöllő.
- Tasi J. (2011): Gyepgazdálkodás. Szent István Egyetem, Gödöllő.
- Tasi J. (2020): Az okszerű gyephasználat szerves része a legeltetés. *Magyar Állattenyésztők
Lapja*. 25(2): 32-33
- Tasi J. -Bajnok M. -Halász A. -Szabó F. -Harkányiné Székely Zs. -Láng V. (2014):
Magyarországi komplex gyepgazdálkodási adatbázis létrehozásának első lépései és
eredményei. *Gyepgazdálkodási Közlemények* 2014 (1-2): 57-58.
- Tasi J. - Bajnok M. - Szentés Sz. - Török G. (2013): A hasznosítási gyakoriság és az időjárás
hatása száraz és üde fekvésű gyep takarmány-minőségére. *Gyepgazdálkodási
Közlemények* 2010/2011(2): 43-47.
- Tilman D. -Pacala S. (1993): The maintenance of species richness in plant communities. In:
Species diversity. (Eds.: Ricklefs R., Schluter D.). University of Chicago Press,
Chicago, pp. 13–25.
- Torrecilla P. -Catalán P. (2002): Phylogeny of broad-leaved and fine-leaved *Festuca* lineages

- (Poaceae) based on nuclear ITS sequences. *Syst. Bot.* 27: 241-251.
- Torrecilla P. -López Rodríguez J. A. -Stancik D. -Catalán P. (2003): Systematics of *Festuca* L. sects. *Eskia* Willk., *Pseudotropis* Kriv., *Aphigenes* (Janka) Tzvel., *Pseudoscariosa* Kriv., and *Scariosae* Hack. based on analysis of morphological characters and DNA sequences. *Plant Syst. Evol.* 239: 113-139.
- Tóthmérész B. (1995): Comparison of different methods for diversity ordering. *Journal of Vegetation Science* 6: 283–290.
- Tölgyesi Cs. -Bátori Z. -Erdős L. -Gallé R. -Körmöczi L. (2015): Plant diversity patterns of a Hungarian steppe-wetland mosaic in relation to grazing regime and land use history (Muster der Phytodiversität in ungarischen Steppen-Feuchtwiesen Mosaiken in Abhängigkeit von der Beweidungsintensität und Landnutzungsgeschichte). *Tuexenia* 2015 35: 399–416.
- Török P. -Arany I. -Prommer M. -Valkó O. -Balogh A. -Vida E. -Tóthmérész B. -Matus G. (2009): Vegetation and seed bank of strictly protected hay-making Molinion meadows in Zemplén Mountains (Hungary) after restored management. *Thaiszia*, 19(1): 67-78.
- Török P. -Kelemen A. -Valkó O. -Deák B. -Lukács B. -Tóthmérész B. (2011): Lucerne-dominated fields recover native grass diversity without intensive management actions. *Journal of Applied Ecology* 48: 257–264.
- Török P.-Matus G.-Papp M.-Tóthmérész B. (2008): Secondary succession in overgrazed Pannonian sandy grasslands. *Preslia* 80: 73-85.
- Török P.-Matus G.-Papp M. (2009): Seed bank and vegetation development of sandy grasslands after goose breeding. *Folia Geobotanica* 44: 31-46.
- Török P. -Deák B. -Vida E. -Valkó O. -Lengyel Sz. -Tóthmérész B. (2010): Restoring grassland biodiversity: sowing low-diversity seed mixtures can lead to rapid favourable changes. *Biological Conservation*, 143: 806-812.
- Török P. -Penksza K. -Tóth E. -Kelemen A. -Sonkoly J. -Tóthmérész B. (2018): Vegetation type and grazing intensity jointly shape grazing on grassland biodiversity. *Ecology and Evolution* 8: 10326–10335. doi/full/10.1002/ece3.4508
- Tutin T.G. -Heywood V.H. -Burges N.A. -Moore D.M. -Valentine D.H. -Walters S.M. -Webb D.A. (1980): *Flora Europaea*, Volume 5. Cambridge: Cambridge University Press.
- Valkó O. -Török P. -Tóthmérész B. -Matus G. (2011): Restoration potential in seed banks of acidic fen and dry-mesophilous meadows: Can restoration be based on local seed banks? *Restoration Ecology* 19: 9-15.

- Valkó O. -Török P. -Matus G. -Tóthmérész B. (2012): Is regular mowing the most appropriate and cost-effective management maintaining diversity and biomass of target forbs in mountain hay meadows? *Flora* 207(4): 303-309.
- Valkó O. -Deák B.-Török P.-Kelemen A.-Miglécz T.-Tóth K.-Tóthmérész B. (2016a): Abandonment of croplands: problem or chance for grassland restoration? Case studies from Hungary. *Ecosystem Health and Sustainability*.
- Valkó O. -Deák B. -Török P. -Kirmer A. -Tischew S. -Kelemen A. -Tóth K. -Miglécz T. -Radócz Sz. -Sonkoly J. -Tóth E. -Kiss R. -Kapocsi I. -Tóthmérész B. (2016b): High-diversity sowing in establishment gaps: a promising new tool for enhancing grassland biodiversity. *Tuexenia* 36: 359-378.
- Varga A. -Bölöni J. (2009): Erdei legeltetés, fáslegelők, legelőerdők tájtörténeti kutatása (Landscape historical research of forest grazing, wood-pastures, grazing forest) *Természetvédelmi Közlemények*, 15: 68-79.
- Varga A. -Bölöni J. -Saláta D. -Molnár Zs. (2011): Grazed woodlands, wood pastures and abandoned wood pastures in the Carpathian-basin from the 18th century until today. *Abstracts of Frontiers in Historical Ecology International Conference*, 45.
- Verseczki N. -Wichmann B. (2003): Morfotaxonómiai és molekuláris vizsgálatok a *Festuca nemzetség ovinae* csoportjának néhány faján. TDK dolgozat, Gödöllő.
- von der Lippe M. -Kowarik I. (2008): Do cities export biodiversity? Traffic as dispersal vector across urban–rural gradients. *Diversity and Distributions* 14: 18–25.
- Wilkinson M. J. -Stace, C. A (1988): The taxonomic relationships and typification of *Festuca brevipila* Tracey and *F. lemanii* Bastard (Poaceae). *Watsonia* 17: 289-299.
- Wilkinson M.L. -Stace C.A. (1991): A new taxonomic treatment of the *Festuca ovina* L. aggregate (Poaceae) in the British Isles. *Botanical Journal of the Linnean Society* 106: 347-397.
- Wu C.-H. -Abd-El-Haliem A. -Bozkurt T. O. -Belhaj K. -Terauchi R. -Vossen J. H. -Kamoun S. (2017): NLR network mediates immunity to diverse plant pathogens. *Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A.* 114:8113-8118.
- Xiong S. -Nilsson C. (1999): The effects of plant litter on vegetation: a meta-analysis. *Journal of Ecology* 87: 984–994.
- Xu W. W. -Sleper D. A. -Chao S. (1995): Genome mapping of polyploid tall fescue (*Festuca arundinacea* Schreb.) with RFLP markers. *Theor. Appl. Genet.* 91: 947-955.
- Xu W. W. -Sleper D. A. -Hoisington D. A. (1991): A survey of restriction fragment length polymorphisms in tall fescue and its relatives. *Genome* 34: 686-692.

Xu W.W. -Sleper D. A. (1994): Phylogeny of tall fescue and related species using RFLPs.
Theor. Appl. Genet. 88: 685-690.

12. Mellékletek

1. táblázat **A nyílt gyepek cönológia felvételei** (*Festuca vaginata* típus)

2. táblázat **A nyílt gyepek cönológia felvételei** (*Festuca pseudovaginata* típus)

3. táblázat **A nyílt gyepek cönológia felvételei** (*Festuca wagneri* típus)

Növény	Kunpeszér 2018 erdő helyén	Tace III. 2018		Kunpeszér 2018 ERDŐ HELYÉN?		Szigetmonostor III. (erdős, cserjés) 2018		Szigetmonostor IV. (P. pseudovaginata s) 2018		Kunpeszér 2018	
		ÉrKE	ÉrTE	ÉrKE	ÉrKE	ÉrKE	ÉrKE	ÉrKE			
Achillea	collina										
Achillea	ochroleuca					2	2	2	2	2	2
Achillea	pannonica		2		2			1	1	2	2
Adonis	vernalis							2	2	2	1
Alkanna	tricolora		2			5	4				
Alyssum	alysoides					1	2	2			
Alyssum	tortuosum										1
Anchusa	officinalis	0	2	0	2	0	0	2			0
Andropogon	ischaemum		2	2		2					
Anthemis	ruthenica			1	1	1	2		1		
Antirrhinum	ranunculum							1	2	2	1
Artemisia	campestris	0	0	15	0	15	0	2	3	2	2
Asclepias	syriaca							5	4	5	
Asparagus	officinalis										1
Asperula	cyaneochloa							1	2	2	1
Astragalus	onobrychis								2	2	2
Astragalus	verus								2	2	2
Berberis	vulgaris							2	2		
Bromus	inermis										
Bromus	mollis										
Bromus	squarrosus					1			2	1	2
Bromus	tectorum	2	4	2	4	4	4	2	1	2	2
Calamaagrostis	epiqeios								1	2	1
Camelina	microcarpa										
Carthus	rutans							4	2		
Carex	humilis										
Carex	lipocarpos	0	2	4	6	2	0				
Carex	stenophylla	2	2	4	8	6	4	5	10	15	10
Catirra	vulgata							5	10	15	10
Cenchrus	incertus				2	4					
Centaurea	arenaria		2	2	1	2	2	4	2	5	2
Centaurea	micranthos										
Chondrilla	juncea				5	5	2				
Chrysopogon	gryllus							2	2	2	2
Cochitum	arenarium							1		2	2
Cotispemum	rhidum										4
Crateaeus	monogyria							5	4	5	4
Crepis	rheodifolia					1	2	2	2		2
Dactylis	glomerata										
Dianthus	pontederse										2
Dianthus	serotinus							1	1		
Dorycnium	germanicum										
Echinos	schaenoccephalon										
Echium	vulgare										
Elymus	repens										
Ephedra	distachya									4	5
Equisetum	ranunculiforme										
Eriogon	canadensis				1		2		1	2	2
Erodium	cicutarium	1	0	2	0	0	0	2	2	1	2
Erophila	vera										1
Eryngium	campestre	0	0	0	2	2	2	0	4	2	2
Erysimum	difusum				1	1	2				
Euphorbia	cyperissias								1	1	2
Euphorbia	salicifolia								1	1	2
Euphorbia	seguirana	0	0	2	0	4	0				
Festuca	pseudovaginata	25	30	30	25	20	25	10	35	15	20
Festuca	tomentosa										
Festuca	vaginata							2	2	5	2
Festuca	wagneri							5	5	5	5
Fumaria	procumbens										
Gagea	pusilla				1	1	1				
Gallium	verum							1	1	2	2
Gypsophila	arenaria								2	1	
Gypsophila	paniculata								1	2	
Helianthemum	nummularium							2	2	1	2
Helichrysum	arenarium										
Hieracium	bauhini							1	2		
Hieracium	cyrcosum										
Hieracium	repens										
Holosteum	umbellatum				1						
Hypericum	perforatum							2	1		
Jurinea	mollis										
Knautia	anensis										
Kochia	laetiflora	5	10	10	15	10	10	10	10	5	10
Koeleria	cristata	0	0	2	0	0	2				
Koeleria	glaucia									5	3
Koeleria	majoriflora										
Linaria	genista								1	1	2
Linum	austricum								1	1	
Linum	hirsutum ssp. glabrescens										
Lithospermum	arenaria				1		1				
Lithospermum	officinalis										
Medicago	minima	0	2	0	2	0	2	4	4	5	4
Minuartia	fastigiata										
Minuartia	glomerata										
Minuartia	vera									1	
Odonites	lutea										
Oenothera	biennis				2	1	2	2			
Ononis	spinosa										
Onosma	arenaria										
Orchis	morio									1	1
Orixa	grandiflora										2
Omithogalum	umbellatum										
Oxirogus	pilosus										
Pentstemon	saxifraga										
Peucedanum	arenarium										
Peucedanum	oreoselinum										
Phleum	phleoides	0	0	0	0	0	2	2	2	2	2
Pimpinella	saxifraga										
Plantago	arenaria	2	1	2	1	1	1	5	5	10	15
Plantago	lanceolata										
Poa	aristiflora				8	2					
Poa	bulbosus	20	25	20	25	25	25	2	10	4	2
Polygala	comosa										
Polygala	major							1	2	2	1
Polygonum	arenarium										
Polygonum	aviculare agg.										
Populus	alba								10	15	10
Portulaca	oleracea	4	5	2	2	2	2	5	5	5	5
Potentilla	arenaria								2	2	2
Pulsatilla	rugicarpa										
Robinia	pseudo-acacia								2	2	5
Rosa	cannina										
Rubus	sylvaticus										
Rumex	acetosa										
Rumex	acetosella	0	0	2	0	0	0				
Salvia	kati										
Salvia	nemorosa										
Salvia	pratensis										
Sanguisorba	minor										
Saxifraga	tridactylites										
Scabiosa	ochroleuca	0	2	0	0	2	0	4	4	2	2
Secale	sylvestre	0	2	0	0	2	0	2	1	2	2
Sedum	ace										
Sedum	hillebrandtii										
Sedum	sexangulare										
Seneccio	jacobaea										
Seseli	annuum										
Seseli	osseum										
Setaria	viridis	1	2	2	2	2	4	2	4	4	4
Silene	conica	0	0	2	0	1	0				
Silene	otites										
Stachys	recta										
Stipa	borythnica	0	0	0	2	0	2	2	2	4	2
Stipa	coarctata										
Taraxacum	officinale										
Teucrium	chamaedrys										
Thesium	anense										
Thymus	glabrescens										
Tragopogon	floccosus										
Tragopogon	orientalis	1					2	1	1		
Tragus	ricinosus	2	2	2	2	5	10	5	5	10	2
Tribulus	terrestris	1	1	1	1	1	3	4	4	1	1
Tritillum	anense										
Tritium	campestre										
Veronica	chamaedrys										
Veronica	dillenii										
Veronica	praecox										
Veronica	prostrata										
Veronica	spicata										
Veronica	vena										
Vicia	angustifolia										
Vicia	lathyroides										
Vinca	herbacea										
Vincetoxicum	hurdianum										
Viola	kiabelliana										

